

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๖/๒๕๑๒ (สามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนัม
สมาชิกมาร่วมการประชุม ๒๐๓ คน
ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนิน
การประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน
จะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน
การประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๕/๒๕๑๒
(สามัญสมัยแรก) จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลง
แก้ไขประการใดบ้าง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ตามระเบียบวาระการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรวันนี้ ข้าพเจ้าทองดี
อีสราชีวิน ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ ขอ
ประท้วงรับรองรายงาน การประชุม สภา
ผู้แทน ครั้งที่ ๕/๒๕๑๒ (สามัญสมัย
แรก) ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อเสด็จ
ข้าพเจ้าไปที่ โต๊ะเซ็นชื่อบรรดาสมาชิกที่
จะเข้าประชุมวันนี้ ก็ไม่เห็นมีรายงาน

การประชุมวางไว้ที่นั้น ในที่สุดข้าพเจ้า
ได้ขอร้องเจ้าหน้าที่ที่ดูแลที่นั้นบอกขอรับ
นำรายงานการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๑๒
ขึ้นมาให้ข้าพเจ้าดูตัววัน เพื่อจะต้องตรวจ
สอบแก้ไขข้อความบางอย่างก็ได้ เพราะ
อาจจะบกพร่อง ในที่สุด ท่านประธาน
ที่เคารพ เจ้าหน้าที่กลับไปหยิบรายงาน
การประชุมผิดพลาดไปหยิบของ วุฒิสภา
มาให้ข้าพเจ้าดู นี่ใครบกพร่อง ท่าน
ประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นขอท่าน
ประธานได้กรุณากำชับเจ้าหน้าที่ท่านให้
พินิจพิเคราะห์จงดี แต่วันนี้ข้าพเจ้า
ยังไม่ได้เห็นรายงาน การประชุม ครั้งที่
๕/๒๕๑๒ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเองยัง
สงสัยและไม่ขอรับรอง ทั้งนี้อยากจะขอ
ปรึกษาที่ประชุมเห็นว่า ท่านจะรับรองหรือ
ไม่ รายงานการประชุมซึ่งท่านไม่ได้เห็น
เลย ไม่ได้อ่านดูแม้แต่บรรทัดเดียวอย่าง
นี้ ข้าพเจ้าคนหนึ่งไม่รับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ผมจะให้
เลขาธิการรัฐสภาชี้แจง ท่านเลขาธิการ
รัฐสภาช่วยชี้แจงด้วย

นาย ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
(เลขาธิการรัฐสภา) : ผมขอเรียนชี้แจง
ดังนี้คือโดยปกติแล้ว รายงานการประชุม
ที่จะให้สภารับรองนั้น วางไว้ที่ห้องประ
ชุมกรรมการทุกครั้ง พอตอนเย็นก็
เก็บกลับไป ตอนเช้าก็นำมาวางไว้อีก
วันนั้นก็นำมาวางไว้เช่นกันแต่คงจะเข้าไป
เพราะท่านสมาชิกผู้นั้นมาเข้าเกินไป แต่
อย่างไรก็ตามวางไว้ทุกวัน ๗ วันมาแล้ว

นายทองดี อิศราขวัน (เขียง
ใหม่) : ท่านไม่ได้บอกว่าจะวางไว้ในห้อง
กรรมการ ท่านบอกวางไว้ที่เซ็นชื่อ
สมาชิก แล้วห้องกรรมการใต้ถุนโถม
นั้นก็มีห้อง ห้องกรรมการห้องเลขที่
เท่าไร ที่ท่านวางไว้นี้ ข้าพเจ้าอยากจะ
ขอฟังความคิดเห็น บรรดา ท่าน สมาชิก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายค้าน ฝ่ายประ
ชาธิปัตย์ อิสระ อิสระธรรมพวงน
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถาม

ประธานสภาผู้แทน : ท่านเลขา
ธิการรัฐสภาชี้แจงให้เข้าใจอีกครั้ง นี้
เป็นระเบียบปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
(เลขาธิการรัฐสภา) : รายงานการ
ประชุมที่จะให้รับรองนั้น ได้เสนอท่าน
สมาชิกให้ทราบก่อนล่วงหน้า โดยหมาย
เหตุแจ้งไว้ ในหนังสือนัดประชุมว่า
รายงานการ ประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่จะ
ให้รับรองนั้น คณะกรรมการได้ตรวจ
เสร็จแล้ว และจะวางไว้เพื่อให้ท่านสมา
ชิกสภาผู้แทน ตรวจดูก่อน ที่จะเสนอให้
สภาผู้แทนรับรอง ณ สำนักงานเลขาธิ
การรัฐสภา สำนักงานเลขาธิ การรัฐ
สภานั้น ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอยู่ที่
แล้วว่าที่ไหน โดยเฉพาะที่กองการประ
ชุม ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เรื่องนั้นท่านสมาชิก
เคยไปที่กองการประชุมเสมอ และเมื่อ
ถึงวันประชุมสภาก็นำมาวางไว้ที่ที่ท่าน
สมาชิกเซ็นชื่ออีกผมเข้าใจว่าท่านสมาชิก
คงจะทราบดีแล้ว

นายทองดี อิศราขวัน (เขียง
ใหม่) : แต่ว่าสำนักงานเลขาธิการข้าพเจ้า
ก็คุ้นไปบ่อยๆ กองการประชุมก็เหมือน
กัน แต่วันนี้ข้าพเจ้าตั้งใจว่าเป็นเพราะ
เหตุใดถึงไม่ได้เอามาวางที่เซ็นชื่อของ
สมาชิก แล้วจะให้ข้าพเจ้าได้รับรองได้
อย่างไร ยังไม่ได้เห็นเลยแม้แต่ตัวอักษร
เดียว เพราะฉะนั้นขอท่านประธานขอ

ปรึกษาถามที่ประชุมซี ใครจะมีความ
คิดเห็นอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : ก็โดยปกติ
แล้วนะคุณทองดี ๆ ครับ รายงานการ
ประชุมสภาผู้แทนนั้น กรมมาธิการเขา
ตรวจเสร็จแล้วเขาก็วางไว้ให้สมาชิกสภา
ผู้แทนตรวจดูก่อนที่จะเสนอให้สภาผู้
รอง วางไว้ที่สำนักงานเลขาธิการรัฐ
สภาตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคมแล้ว

นายทองดี อีสราชวน (เชียง
ใหม่) : ก็วันที่ ๒๕ ข้าพเจ้าก็คิดจะ
ท่านประธานก็บังเอิญเข้าวันนั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : เพราะ
ฉะนั้นจะนำเข้าไปประชุมเพื่อให้รับรอง
แล้ว

นายทองดี อีสราชวน (เชียง
ใหม่) : เปล่า ข้าพเจ้ามาแต่เช้า มาตั้ง
แต่ ๗ โมงเช้า ไม่ใช่เข้ามาขอเดชะ
ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นข้าพ
เจ้าไม่เห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทน : เขาวางไว้
ให้อ่านทุกวันล่วงหน้าก่อนแล้ว มันเป็น
ประเพณีที่ปฏิบัติกันมาตั้งแต่เดิม คุณ
ทองดี ๆ ก็ขอให้ผ่านไปเสียเถอะ คน
อื่นเขาอ่านกันแล้ว

นายทองดี อีสราชวน (เชียง
ใหม่) : เอ้า คนอื่นอ่าน ใครอ่านบ้าง
หม่อมท่านประธานก็โหมเมพุดอย่างนี้ กระ
ผมก็รู้สึกเสียใจมาก

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่
โหมเม

นายทองดี อีสราชวน (เชียง
ใหม่) : ท่านต้องขอมติในที่ประชุมว่า
จะรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๕/๒๕๑๒ หรือไม่ ท่านต้อง
ถามอย่างนี้ ขอบอย่างนี้ดีกว่าข้าพเจ้าไม่
รับรองแน่

ประธานสภาผู้แทน : อย่างไร
ก็ตาม จะต้องขอมติของสภาอยู่ที่ เมื่อ
ทางคุณทองดี ๆ เสนอมาว่าไม่รับรอง
ใช้ใหม่ครับ ผู้ใดรับรองญัตติของคุณ
ทองดี ๆ บ้าง

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี แล้ว
ไป คุณจะทำอย่างไรละ

นายทองดี อีสราชวน (เชียง
ใหม่) : ไม่ถูก ผมไม่ได้เสนอเป็นญัตติ

ประธานสภาผู้แทน : คุณเสนอ
ไม่รับรอง

นายทองดี อีสราชวน (เชียง
ใหม่) : ผมคนเดียว ผมบอกว่าขอตอง

ปรึกษาหารือในที่ประชุมก่อนชี้ท่าน ผม
ไม่ได้เสนอเป็นญัตติ

ประธานสภาผู้แทน : คุณจะเอา
อย่างไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียง
ใหม่) : ผมคนเดียว ผมบอกว่าขอลอง
ปรึกษาหารือในที่ประชุมก่อนชี้ท่าน

ประธานสภาผู้แทน : ผมจะได้
ถามที่ประชุมยังงี้ล่ะครับ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียง
ใหม่) : ท่านก็ควรจะถามว่า ที่ประชุม
จะรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๕
หรือไม่ ท่านควรจะถามอย่างนี้ คุณชี้ว่า
จะมีคนรับรองกันมากหรือน้อย แต่ข้าพ
เจ้าเองไม่ไ้หวั่นไหวหวั่นหวาดโดยไม่ได้อ่าน
แล้วก็มารับรอง ข้าพเจ้าไม่เอาแน่

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่าง
นั้น ผมก็จะขอถามมติที่ประชุมว่า ที่
ประชุมนี้ผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับรอง
รายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่
๕/๒๕๑๒ (สามัญสมัยแรก) โปรดยก
มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็น
ว่าไม่ควรรับรอง โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่
ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่
๕/๒๕๑๒ (สามัญสมัยแรก) นี้

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งตามกระ
ทั่งตามถ้วน ของนายสถาปนีย์ ศิริจันทร์
เรื่องโรคระบาดสัตว์ ตามกระทรวงเกษตร
ขอเชิญ

นายสถาปนีย์ ศิริจันทร์ (สกล
นคร) : กระผมใคร่ขอตักกระทั่งตามใน
สภานี้เกี่ยวกับเรื่องโรคระบาดสัตว์ ขอ
เรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
เกษตร ดังต่อไปนี้

เนื่องจากได้เกิดโรคระบาดสัตว์ขึ้น
ในเขตอำเภอกุตุบาค จังหวัดสกลนคร
โค กระบือ มีอาการซึมเซาหลายฟุม
ปาก แล้วก็กางบวมล้มตายเป็นอันมาก
ทั้งยัง ติดต่อกันไปยังสัตว์ในหมู่บ้านใกล้เคียง
ด้วย จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาล
ทราบหรือไม่และได้ปฏิบัติการอย่างไรไป
แล้ว เพื่อต่อต้านหรือระงับโรคอันเกิด
จากสัตว์เลี้ยงดังกล่าว

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทอง
ใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
เกษตร) : กระทรวงเกษตรขอตอบกระ
ทั่งตามของท่านสมาชิกดังต่อไปนี้

กระทรวงเกษตร ได้ตรวจ สอบ รายงานของสัตวแพทย์จังหวัดสกลนคร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๑๒ แล้ว ปรากฏว่าในท้องที่อำเภอ กุดบากไม่มีโรคระบาดสัตว์ ชนิดใดเกิด แก่โค กระบือ เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริง จึงได้ให้เจ้าหน้าที่จากส่วนกลางเดินทางไปสอบสวนแล้วได้ความว่า ไม่มีโรคระบาดสัตว์ในระยะเวลาดังกล่าวเช่นเดียวกัน ซึ่งนายอำเภอ กุดบาก สัตวแพทย์จังหวัด และผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ก็ได้ยืนยันมาให้ทราบแล้วด้วย ส่วนในด้านการปฏิบัติการ เกี่ยวกับ โรคระบาดสัตว์ในท้องที่อำเภอ กุดบากนั้น เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ได้ ไปฉีดยารักษาป้องกันโรคเฮโมรายิก เซพติกซีเมีย (Haemorrhagic Septicemia) ล้วงหน้าให้แก่โค กระบือในท้องที่ตำบลต่าง ๆ ของอำเภอ กุดบาก คือ โค ๒๔๓ ตัว และกระบือ ๒๑๗ ตัว

นายสถาปน ตรีพันธ์ (สกลนคร) : เนื่องจากในอำเภอ กุดบากนี้เป็นดินแดนซึ่งมีผู้ก่อการร้ายชุกชุม ท่านมั่นใจหรือว่าเจ้าหน้าที่ สัตวแพทย์ และสัตวแพทย์ประจำอำเภอได้ไปตรวจ ณ หมู่บ้านที่เกิดมีโรคระบาดจริงๆ กระผมมั่นใจ

ใจเหลือเกินว่า เจ้าหน้าที่ของท่านไม่กลัวอย่างกรายเหยียบย่างเข้าไปแม้แต่ในดินแดนนั้นเพียง ๑ เซนติเมตร เพราะว่าข้าพเจ้าทราบดีว่า ในจังหวัดสกลนครนั้นมี ๘ อำเภอ กับ ๒ กิ่ง มีเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์เพียง ๕ นาย เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์จังหวัดที่อพฟิศใหญ่ มีเพียงตัวเจ้าหน้าที่ สัตวแพทย์จังหวัดคนเดียวทำหน้าที่ตั้งแต่การโรง เทกกระโถน ล้างส้วม เปิดประตูหน้าต่างเสร็จ จนถึงเขียนหนังสือเอง แล้วท่านจะเอาเวลาไหนไปตรวจ กระผมใคร่จะเรียนถามว่า ที่ท่านได้รับรายงาน จาก จังหวัดสกลนครนั้นเป็นรายงานเท็จหรือเปล่า ขอให้ท่านตอบในสถานที่ด้วย

อนึ่ง ใคร่จะขอเรียนให้ท่านได้ทราบอีกว่า ในจังหวัดสกลนครนั้นไม่ได้มีการป้องกัน ฆ่าคนแม้กระทั่งวัคซีนสำหรับจะฉีดให้วัวให้ควายเป็นประจำปี ในบั้นนี้เองก่อนหน้าฝนนี้ กระผมจำได้ว่าราษฎรในหลายอำเภอได้มา ติดต่อกับ ข้าพเจ้า และติดต่อกับท่านสมาชิกของจังหวัดสกลนคร แล้วเราได้พากันไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ สัตวแพทย์จังหวัด คำตอบที่ได้จากเจ้าหน้าที่ สัตวแพทย์จังหวัดก็คือ กระผมไม่ทราบจะทำอย่างไร เพราะ

วัคซีนก็ไม่มี ยา ก็ไม่มี พาหนะจะไปที่ไม่มี พวกเราทั้งสองคน คือกระผมกับคุณประชา ตงศิริ ต้องควักเงินในกระเป๋าตัวเองซื้อวัคซีนและนำเอาตัวสัตว์แพทย์เองขึ้นรถคุณประชา ฯ ไปฉีดรักษาโรค บำบัดโรค ณ ที่ที่ในตำบลที่เกิดเหตุ เพราะฉะนั้นท่านมั่นใจและได้รับคำอธิบายยืนยันหรือไม่ว่า คำรายงานจากจังหวัด สกลนครทั้งของผู้ว่าราชการจังหวัดและของสัตวแพทย์จังหวัดนั้นเป็นรายงานที่จริงและแน่นอน ขอให้ท่านตอบด้วยครับ

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ตามคำถามของท่านสมาชิกว่า จังหวัดรายงานมานั้นเป็นความจริงหรือไม่นี้ ผมขอเรียนว่าทางกรมปศุสัตว์ได้ส่งเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางไปทดสอบข้อเท็จจริงที่จังหวัดและที่อำเภอ และก็ไม่มีปรากฏว่ามีโรคระบาด แต่ว่าเรื่องนี้จะให้ผมรับรองว่าเป็นความจริงหรือไม่นี้ ก็จะต้องสอบดูอีกทีให้แน่นอน เพราะว่าถ้าเกิดเป็นข้อเท็จ ก็จะต้องมีความผิดทางด้านวินัยของทางราชการ เพราะว่าถือว่าเป็นรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาสำหรับเรื่องโรค เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ที่ว่าไม่มีวัคซีนนั้น ถ้าหากมีโรคระบาด

ขึ้นมาแล้ว ก็คงจะได้แจ้งมาทางกรมเพื่อส่งวัคซีน เพราะว่าบางแห่งไม่มีความสะดวกในการที่จะเก็บวัคซีนไว้ จะเสียมคุณภาพ เพราะว่าไม่มีตู้เย็น หรือสิ่งที่จะใช้ในการดูแลรักษา ก็คงจะติดต่อกมาได้ ไม่ลำบากอะท่าง ปกรมจะได้จัดส่งไปโดยด่วน

นายสถาปน ศรีจันทร์ (สกลนคร) : กระผมขอขอบคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีที่ได้ตอบข้อซักถามของกระผม เอาละครับ กระผมจำเป็นจะต้องซักถามอีกนิดเดียว กระผมไม่รบกวนเวลาสภานี้มากมาหลายครั้ง เพราะว่าถึงกระผมจะรำไปถึง ๓ เพลง กระผมก็ทราบดีว่ากระผมต้องตกม้าตายแน่ ๆ เพราะฉะนั้นกระผมลงเสียเองดีกว่า ไม่ต้องให้มันตก ไม่เจ็บตัวด้วย ตามที่ ฯพณฯ ได้ส่งเจ้าหน้าที่ส่วนกลางนะครับ ไปตรวจสอบนั้น ตามรายงานของเจ้าหน้าที่ส่วนกลางที่ไปตรวจสอบ ณ ที่เกิดเหตุในอำเภอกุสุมาลย์นั้นไปถึงจริง ๆ หรือเปล่า นี้ละครับ เมื่อก่อนขึ้นนั้นครับ กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ไปไม่ถึง เมื่อก่อนขึ้นก่อนวันแห่เทียนเข้าพรรษา ผู้ก่อการร้ายแต่งตัวเป็นนายทหารพลร่ม ยศนายร้อยเอกเดินเข้ามาในที่หมายเลย ตรวจงานในที่หมาย

แล้วก็ถึงคนในที่หมายออกไปฆ่าทิ้งเสีย
 ๑ นาย เพราะฉะนั้นก็คิดศพที่เผื่อง ลือ
 อย่างนั้นนะครับ กระผมเชื่อมั่นเหลือเกิน
 ว่า เจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์หรือของ
 กระทรวงเกษตรที่ส่งไป ไปไม่ถึงจุดนั้น
 แน่ ๆ เพราะอำนาจนั้นจะต้องเดินทางขึ้น
 ภูพาน เดินข้ามเทือกเขาภูพานต่อเขต
 จังหวัดกาฬสินธุ์ ทางด้านทิศตะวันตก
 ต่อเขตอำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
 เพราะฉะนั้นกระผมมั่นใจเหลือเกิน ว่า
 เจ้าหน้าที่ไปไม่ถึง ก็ขอเรียนให้ ขบวนการ
 รัฐมนตรีได้ซักถามเอาความจริงว่า รายงาน
 ซึ่งเจ้าหน้าที่ของท่าน ได้รายงานมา
 นั้นเป็นรายงานเท็จหรือเปล่า ถ้าเป็น
 รายงานเท็จก็ควรที่จะได้ลงโทษ หรือว่า
 กล่าวตักเตือนกันตามระเบียบวินัย ของ
 ข้าราชการด้วย อีกข้อหนึ่งซึ่ง ขบวนการ
 รัฐมนตรีท่านได้ตอบว่า ถ้าเผื่อเกิดโรค
 ระบาดสัตว์ขึ้นแล้ว เจ้าหน้าที่จะต้อง
 รายงานมา แล้วทางกรมจะได้ส่ง วัคซีน
 หรือยารักษาโรคไป แล้วก็ทางกรมไม่
 ได้มีตู้เย็นหรือว่าเครื่องมือสำหรับ เก็บ
 วัคซีนเก็บยารักษาโรคไว้ที่จังหวัดเรื่องน
 ะครับ ถ้าสมมติว่า คอยให้ สัตว์ล้มตาย
 เป็นอันมากเสียก่อนแล้วจึงแจ้งมา กว่า
 หนังสือจะมาถึง กว่าท่านจะส่งเจ้าหน้าที่

ไป ท่านอย่าลืมว่าสัตว์ในจังหวัดสกล
 นครนั้น นอกจากจะมีมากกว่าทุก
 จังหวัดในเขต ๔ แล้ว สัตว์ในจังหวัด
 สกลนครนอกจาก โค กระบือ เป็ด ไก่
 ในจังหวัดนี้ยังป้อนสัตว์ออกไปเป็น สิน
 ก้อออกให้จังหวัดอุดร หนองคาย และ
 ส่งไปขายถึงเวียงจันทร์ประเทศลาวด้วย
 เพราะฉะนั้นถ้าท่านมั่นใจเสีย ราษฎร
 ในจังหวัดสกลนครจะมีความคิดเห็นอย่าง
 ไรกับรัฐบาลนี้ ต่อรัฐบาลนี้ ถ้าเผื่อท่าน
 จะได้เอาใจใส่ดูแลเป็น พิเศษก็จะชอบ
 พระคุณอย่างยิ่ง เพียงเท่านี้ครับ

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทอง
 ใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 เกษตร) : เรื่องการดูแลสัตว์ที่กรมปศุ
 สัตว์ได้ดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะที่อำเภอ
 กุดบากนั้น เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้มี
 โรคระบาดเกิดขึ้นเรียกว่า โรคปากและ
 เท้าเปื่อยมีสัตว์ป่วย คือ โค ๒,๗๕๔ ตัว
 กระบือ ๒,๘๘๒ ตัว ซึ่งสัตว์แพทย์ก็
 ได้เข้าไปดำเนินการรักษา ให้หายได้ทั้ง
 หมด ไม่มีสัตว์ตายเลย และโรคอันนี้ก็
 ได้สงบลงเมื่อเดือนกันยายน เมื่อ พ.ศ.
 ๒๕๑๑ นั้นก็แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่
 มิได้ละเลยได้ไปปฏิบัติงาน และทำการ
 ป้องกันรักษาสัตว์มาด้วยดี สำหรับใน

๒๕๕๒ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มั่งคั่งรติได้แจ้งมา
นี้ ก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสอบสวน แต่ก็
ไม่ปรากฏว่ามีโรคระบาดสัตว์เกิดขึ้น จึง
ยากที่จะตอบเป็นอย่างอื่น แต่ว่าถ้าเผื่อ
ว่าท่านสมาชิกยังยืนยันว่ามีโรคอยู่ ผมก็
ยินดีที่จะจัดส่งเจ้าหน้าที่จากส่วนกลาง
สอบสวนเจ้าหน้าที่ที่ไต่ไปถึงจริงหรือไม่
จริงดังที่ท่านว่า ถ้าเผื่อไม่ได้ไปถึงจริง
แล้วรายงานมานี้ ก็คงจะต้องมีโทษตาม
ระเบียบราชการ ขอขอบคุณครับ

นายสถาปน ตรีขันธ์ (สกล
นคร) : แหม เมื่อก่อนจะลงจากหลัง
ม้าแล้วละครับ แต่ว่าขออีกนิดเดี๋ยวก่อน
คือตามรายงานนะครับบอกว่า เมื่อปี
๒๕๑๑ มีโคป่วย ๒,๗๐๐ กว่าตัว
กระบือ ๒,๙๐๐ กว่าตัว ก็เป็นที่น่า
สังเกตนะครับ โคนะกระบือป่วยถึง
๒,๐๐๐ กว่าตัว ไม่มีตายเลยสักตัว ถ้า
สมมติคนเป็นหรือวัวตัวขนาดนั้น กลัวเป็น
ร้อยละครับ นี่รายงานที่ท่านได้รับมาจะ
เท็จหรือจริงก็คิดเอาเอง ถ้าเผื่อท่านยัง
เชื่อและยืนยันอยู่ว่า เจ้าหน้าที่ของท่านได้
รายงานมานั้นถูกต้องแล้วกระผม ไกรจะ
ขอกราบเรียน ขวพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรฯ ลงไป เยี่ยมจังหวัด
สกลนครที่ว่าท่านแทนผู้ก่อการร้ายนั้นดูสัก

ครั้งหนึ่งกับ กระผมเย็นนี้ จะดีไหมครับ
กระผมจะเชิญท่านทัวร์ (tour) ให้อบเลย
ครับจังหวัดสกลนคร ว่าโรคพรวณนี้เคย
เกิดขึ้นในจังหวัดสกลนครในระยะต้นปี
๒๕๑๒ จากเดือนมกราคม มาถึงเดือน
นี้หรือเปล่า ที่ท่านตอบมานั้นก็พอจะหาย
ข้องใจละครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้
ถามของนายประสงค์ เนื่องจำนงค์ เรื่อง
เด็กหรือลดค่าพรีเมียมสำหรับชาวนาทั่ว
ประเทศ ตามกระทรวงเศรษฐกิจ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ข้าพเจ้านายประสงค์ เนื่อง
จำนงค์ ส.ส.จังหวัดชลบุรี ขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐกิจ
ดังต่อไปนี้

- ก. การเก็บค่าพรีเมียมข้าวใน อา
ศัยจากกฎหมายข้อใด
- ข. รัฐเริ่มเก็บค่าพรีเมียมข้าวแต่
เมื่อใด และเก็บมาจนถึงปัจจุบันนี้เป็น
เงินประมาณเท่าใด
- ค. การเก็บค่าพรีเมียมข้าว เกี่ยว
เนื่องหรือเพื่อประโยชน์แก่ชาวนาอย่างไร
บ้าง
- ง. รัฐพอจะเลิกการเก็บหรือลดน้อย
ลงบ้างจะได้หรือไม่

จ. หากเด็กเก็บค่าพรี่เมียม ชาวรัฐจะต้องสูญเสียเงินหรือขาดเงินไปปีละเท่าใด

ฉ. ถ้าค่านางงานตามข้อ จ. รัฐมีทางอื่นใดที่จะหาเงินมาชดเชยอยู่บ้างหรือไม่

นายบุญชนะ อัดถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ): กระผมขอกราบเรียน ตอบกระทู้ถามของท่าน สมาชิกผู้มึ่เกียรติเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

สำหรับข้อ ก. การเก็บค่าพรี่เมียม ชาว นั้นโดยอาศัยพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป็นนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่างพ.ศ. ๒๔๘๒ ต่อจากนั้นก็ไม่มีพระราชกฤษฎีกาควบคุมการส่ง ออกไป นอกราช อาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๑๓)พ.ศ. ๒๔๙๐ และกระทรวงเศรษฐการได้ออกประกาศ กำหนดเงื่อนไข ในกาว่า ที่จะอนุญาตให้ส่ง ชาวออกไปนอกราช อาณาจักรโดยขอให้เสียค่าพรี่เมียมตามประกาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ข. รัฐบาลได้เริ่มเก็บค่าพรี่เมียม มาแล้วจนถึงเวลานี้ประมาณ ๑๔ ปีได้เงินจนถึงสิ้นปี ๒๕๑๑ เป็นเงิน ๑๒,๗๘๕ ล้านบาท และในปีนี้ก็เก็บได้

แล้ว ประมาณ กว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

ข้อ ค. การเก็บค่าพรี่เมียม ชาว นี้ก็โดยมีความประสงค์หลายอย่างด้วยกัน

ประการที่ ๑ โดยถึอนโยบายว่า ต้องการจะให้มิชาวบริโภคพอเพียงภายในประเทศ เหลือจึงจะส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ซึ่งเป็นประการสำคัญที่สุด จึงใช้ค่าพรี่เมียมนั้นเป็นเครื่องมือที่จะจัดระเบียบในการส่ง ชาวออกไม่ให้มากเกินไปไม่ให้เหนื่อยเกินไป

ประการที่ ๒ ก็โดยมีความประสงค์ที่จะให้เป็นเงินรายได้ของแผ่นดิน เพราะเมื่อก่อนที่จะมีการ เก็บค่าพรี่เมียมนั้นเงินจำนวนหนึ่งที่ได้จากการ ขายชาวเป็น พิเศษนั้นไปตกอยู่แก่พ่อค้า และคน กลางเสียเป็นส่วนมาก

เงินพรี่ เมียมที่เกี่ยว ข้องเป็น ประโยชน์แก่ชาวนาโดยตรงหรือไม่ นั้น ก็พอจะทราบเรียนได้ว่า เงินทั้งหมดจำนวน ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ที่เก็บได้ในระยะ ๑๔ ปีนี้ก็ได้ส่งเป็นรายได้ของแผ่นดินทั้งหมด แล้วก็ได้จ่ายแจกไปตามงบประมาณรายจ่ายเพื่อประโยชน์สุข ของประชาชน ความมุ่งหมายในการเก็บภาษีอากรหรือเก็บ ค่าพรี่ เมียมนั้นก็เพื่อ ประโยชน์ในการ ที่จะ แจกจ่าย เงินรายได้ของแผ่นดิน

ไปเป็นประโยชน์แก่ประชาชนโดยทั่วไป
 นั้นเองกล่าวคือ เมื่อได้เงินมาเท่าไร
 ก็จ่ายแจกไปจนหมด บางปีงบประมาณ
 ยังต้องขาดดุลเสียอีก นี่ก็แสดง
 ให้เห็นว่าได้ใช้จ่ายไปเพื่อประโยชน์ของ
 ชาวนาและประชาชนทั่วไป ซึ่งชาวนา
 ก็มีอยู่จำนวนประมาณถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์
 ซึ่งเป็นจำนวนของประชาชนทั้งหมด
 สำหรับการช่วยเหลือชาวนาโดยตรงนั้น
 รัฐบาลได้เริ่มงบประมาณช่วยเหลือ
 เริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๐๘, ๒๕๑๐, ๒๕๑๑,
 ๒๕๑๒ เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ในปี ๒๕๐๘
 ช่วยเหลือชาวนาโดยตรงเพียง ๓๐ ล้าน
 บาท ต่อมาก็คือ ๑๓๐ ล้านบาท,
 ๑๖๕ ล้านบาท แล้วปีงบประมาณ
 ที่จะช่วยเหลือชาวนาโดยตรงอีก ๒๒๐
 ล้านบาท

สำหรับข้อ ง. ที่ถามว่า รัฐบาล
 จะเลิกหรือเก็บค่าพรี่เมียมน้อยลงได้หรือไม่
 นั้นกระผมขอกราบเรียนว่า ความคิด
 เห็นในการเก็บค่าพรี่เมียมนั้นมีอยู่ ๒
 ทฤษฎีด้วยกัน ทฤษฎี ๑ เห็นว่าควร
 จะเลิกเสียเลยอย่างเก็บ เพราะประโยชน์
 ได้ไปตกอยู่กับชาวนา อีกทฤษฎี ๑ บอก
 ว่าควรที่จะเก็บ เพราะเป็นรายได้ของแผ่นดิน
 ที่สำคัญ และสามารถใช้เป็นเครื่อง

มือควบคุม ปริมาณข้าวส่งออกให้มากให้
 น้อยได้ตามความจำเป็น ถ้าไม่เก็บค่าพรี่
 เมียมชาวนาจะต้องไปเก็บภาษีอากร ภาษี
 ซึ่งกรมผลเท่ากันนั่นเอง สำหรับกระทรวง
 เศรษฐการได้ติดตามผลและการศึกษาเรื่อง
 นี้้อย่างละเอียดพอสมควร พอจะกราบ
 เรียนได้ว่า เราพยายามเดินสายกลางไม่
 ให้เก็บหนักเกินไปและไม่ให้เก็บน้อยเกินไป
 ไป แต่ถ้ามีทางที่จะลดลงได้เมื่อไรก็ทำ
 อยู่แล้ว ตามที่เป็นอยู่ก็มีขึ้น ๆ ลง ๆ
 อยู่เสมอ อย่างปีกลายก็เก็บถึงขั้นละ
 ๒,๐๐๐ บาท เวลานั้นก็เหลือเพียงขั้นละ
 ๑,๓๐๐ — ๑,๔๐๐ บาทเท่านั้นเอง
 นี่ก็แสดงให้เห็นว่าการเก็บค่าพรี่เมียมนั้น
 หรือลดนั้น เป็นไปตามเหตุผลของตลาด
 และตามปริมาณความต้องการข้าวในต่าง
 ประเทศและในประเทศด้วย

สำหรับคำถามข้อ จ. หากเลิกเก็บ
 ค่าพรี่เมียมนั้น รัฐบาลก็จะสูญเสียรายได้ไป
 ประมาณปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาทหรือกว่า
 นั้น ในปีแรกๆ เก็บได้ถึง ๑,๐๐๐ ล้าน
 บาท ในปีหลังๆ นี้เก็บได้กว่า ๑,๐๐๐
 ล้านบาททุกปี

ตามคำถามข้อ ฉ. ถ้าดำเนินการ
 ตามข้อ ก. รัฐบาลจะมีทางหาเงินมาชดเชย
 ได้หรือไม่ นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า

ถ้าเลิกค่าพรเมียมเวลานี้ เราก็จะต้องเก็บภาษีอย่างอื่นมาชดเชยเป็นจำนวนประมาณเท่าๆกัน มิฉะนั้นรัฐบาลก็จะขาดรายได้ไปปีละประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท การที่จะคิดเก็บภาษีอย่างใหม่ขึ้นมาหนักเป็นเรื่องยาก จะต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบ ขอขอบคุณ

นาย ประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี): ตามที่รัฐมนตรีได้กรุณาตอบมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการชักในวันขึ้นห้าค่ำ ไม่ใช่ชักชนิดเอาเป็นเอาตายหรือเอาแพ้อะไร แต่ข้าพเจ้าต้องการชักชนิดให้ได้ประโยชน์แก่ชาวนาทั่วประเทศ เป็นเวลานานนักแล้วที่เรารัฐไทยเรียกคนส่วนใหญ่เหล่านี้ว่า "กระดูกสันหลังของชาติ" แต่ว่าเขาเหล่านี้เรารู้สึกว่าเขามีความสำคัญต่อชาติเป็นที่สุด แต่ว่าความจริงมีอยู่ว่า คนเหล่านี้ขอตอยากจนเป็นที่สุด ในความจริงมีอยู่อย่างนี้ การเก็บค่าพรเมียมที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบว่าเป็นประโยชน์แก่ชาวนา แต่เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังเมื่อครั้งประมาณปี ๑๙๕๖,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ตามหากว่าถ้าจะเลิกเก็บปีหนึ่งเราก็อาจจะขาดรายได้ไปปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาทนี้แสดงว่ารัฐบาลตั้งแต่เมืองไทยเปลี่ยนแปลงการปกครอง

มา ชวนนาถูกเก็บ ถูกเรียก ถูกกวาด ถูกกด ถูกตั้ง ถูกทุกอย่าง ไม่สามารถที่จะเอาเงินทางอื่นไปชดเชยได้ ปัญหาเรื่องนี้ประเด็นว่าข้าพเจ้าจะได้ชักตามในตอนหลัง เพื่อที่จะให้เสียเวลาน้อยลง ข้าพเจ้าจะได้อ่านสนธิต่อไปอีกสักเล็กน้อย

ข้อ ๑. โดยเหตุที่ข้าพเจ้าเห็นว่าอัตราค่าพรเมียมนั้นไม่เป็นธรรม อยากจะเรียนถามว่ารัฐจะพิจารณาเลิกหรือลดอัตราค่าพรเมียมลงในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไปเพื่อผลทางรัฐและราษฎรจะได้หรือไม่

ข้อ ๒. การลดค่าพรเมียม หากยังเป็นเรื่องที่ยังแก้ไขไม่ได้ในขณะนี้ ขอทราบว่ารรัฐจะพิจารณาลดหรือเลิกค่าพรเมียมซึ่งเกี่ยวกับปลายข้าวลงสักอย่างหนึ่งก่อน อันเป็นการระบายข้าวคุณภาพต่ำนั้นได้หรือไม่

ข้อ ๓. ตามที่ทางการกำหนดราคารับซื้อข้าวเปลือกไว้เกวียนละ ๑,๐๐๐ บาทถึง ๒,๐๐๐ บาทนั้น ชาวไทยไม่อาจพ้นสภาพของความเป็นหนี้เป็นสินหรือพอมีกินมีใช้ไปตามสมควรได้ กระทรวงเศรษฐกิจเองก็ทราบว่าต้นทุนของข้าวตกอยู่ในราวเกวียนละ ๕๘๑ บาท ชาวนาไทยส่วนใหญ่ได้ข้าวครบคร้วหนึ่งปีจะไม่เกิน ๑๐ เกวียนโดยเฉลี่ย เมื่อเป็นเช่น

นั้นก็เท่ากับครอบครัวของคนเหล่านั้นคงมีรายได้ปีละไม่เกิน ๒๐๐ บาท การที่ครอบครัวใดครอบครัวหนึ่งซึ่งมีรายได้เพียงปีละ ๒๐๐ บาท น่าจะเป็นตัวเลขที่นำความสะทึงใจให้แก่ฝ่ายบริหารเป็นอันมากแล้ว นั่นคือต้นเหตุของ คนรวย ที่มากมายในชนบท ต้นเหตุข้อแรกที่ชาวนาต้องขายสมบัติ ดึงเค็ม คือที่นาของเขา ไปจนหมดสิ้น และแล้วเขาก็ยังไม่อาจพ้นสภาพของการเป็นข้าคนอื่น ไปจนตลอดชาติโดยเหตุนี้จึงใคร่ขอเรียนถามว่า รัฐจะพิจารณา กำหนดราคาข้าวเปลือกจาก ขาวนาเสียใหม่ ในราคาเกวียนละ ๑,๕๐๐ บาทถึง ๑,๖๐๐ บาทเป็นอย่างต่ำ จะได้หรือไม่ ขอน้ำพเจ้าอยากอธิบายรายละเอียดสักเล็กน้อย คือตามที่กระทรวงเศรษฐกิจกำหนดไว้เกวียนละ ๑,๐๐๐ บาทกระทรวงเศรษฐกิจเคยแถลงในสภาว่าต้นทุนข้าวเกวียนละ ๘๘๑ บาท ตกลงเกวียนหนึ่งก็ได้ ๑๕ บาท ชาวนาส่วนใหญ่ของประเทศ บางคนส่วนมากนะเท่าที่ข้าพเจ้าทราบ ๆ เคยผ่านมานี้ไม่ถึง ๑๐ เกวียนครับ มีหนึ่ง ๒ คนผิวเมียก็อยู่ไม่ได้แล้วดีเสียว่า ๑๐ เกวียนนี้ เกวียนละ ๑๕ บาท นี้ปีละ ๑๕๐ บาท มี ๒ คนผิวเมียก็อยู่ไม่ได้ไม่ต้องไปนึกถึง

ลูกอีกโขยงหนึ่ง ๕ คน ๖ คนหรือ ๑๐ คน นั้นหรือครอบครัวอยู่ไม่ได้ จะอยู่ได้อย่างไร ถัวเฉลี่ยแล้วเดือนหนึ่ง ๒ คนผิวเมียได้ไม่ถึง ๒๐ บาทอย่างนี้

ข้อ ๕. ขอทราบว่างบประมาณในปี ๒๕๑๓ งบประมาณซึ่งเกี่ยวกับการกำหนดราคา หรือช่วยซื้อข้าวเปลือกของชาวนามีประมาณเท่าไร และมีทางที่จะเพิ่มขึ้นได้บ้างหรือไม่ ถ้าได้ ประมาณเท่าใด ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด

ประธานสภาผู้แทน : คุณประสงค์ ๆ ครับ อันนี้เป็นกระทู้ซ้อนกระทู้ไปเพราะกระทู้ของคุณประสงค์ ๆ เรื่องเล็กหรือลดค่าพรีเมียสำหรับชาวนา อันนี้เป็นกระทู้ให้ตอบเรื่อง ให้เพิ่มการประกันราคาข้าวขั้นต่ำของชาวนาไป ก็จะเป็นกระทู้ซ้อนกระทู้

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : มันเกี่ยวโยงกันครับ

ประธานสภาผู้แทน : ใช่ครับ แต่ท่านเป็นกระทู้ซ้อนกระทู้ เราจะได้เปิดโอกาสให้คนอื่นเขาถามบ้างครับ

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ลงท้ายอยู่หน่วยครับ คือว่าเพื่อชาวนาทัวประเทศ คำว่า เพื่อชาวนาในการกำหนดตั้งชาวนาเวลานี้มีอะไรเหลือ

ที่เรียกว่าเพื่อชวานา มันมีอยู่อย่างเดียว
คือราคาของเขา ไม่มีอะไรที่ชาวจะหวัง
ได้ในปีหนึ่ง คือราคาข้าว

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่
ตามนั้นเรื่องฟรีเมียม เดียวมันจะต่อไป
กันใหญ่

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ครับ มันเกี่ยวโยงกันครับ คือ
ท่านประธานต้องใช้เวลาข้าพเจ้า เพราะเรื่อง
นี้เป็นเรื่องใหญ่ของประเทศครับ ไม่ใช่
เรื่องเล็ก ๆ ซึ่งจำเป็นอยู่เองที่ตามโยงนี้
และข้าพเจ้าก็ขอเรียนให้สภานี้โดยเฉพาะ
ท่านรัฐมนตรีทราบ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่
และถ้าหากว่าบางอย่างนี้ท่านตอบไม่ได้ก็
ขอฝากไว้เป็นข้อสังเกต ไม่จำเป็นจะต้อง
ตอบ ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจในคำตอบของท่าน
รัฐมนตรีนักเรื่องอย่างนี้ ที่จะตอบข้าพเจ้า
ในวันนี้ ท่านไม่สามารถจะตอบได้ในทันที
และบางครั้ง บางคราว อาจ จะเป็น คณะ
รัฐมนตรีก็ได้

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้
สรุปคำถามตอบครับ

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ตามไปถึงข้อ ๕ แล้วครับ
เมื่อกันข้าพเจ้าถามไปแล้ว

๖. การตั้งยุงฉางรับซื้อข้าวช่วยเหลือ
ชาวนาก็คือ สถานการรับซื้อที่ตั้งอยู่ห่าง-
ไกลกั๊ตติ ขอให้ขยายการดำเนินงานเหล่านี้นั้นในระดับชั้นอำเภอจะได้หรือไม่ เอา
เร็ว ๆ สั้น ๆ ชีครับ

๗. ระหว่างเดือนธันวาคมทุกปี
จนถึงเดือนมีนาคมของปีถัดไป รวม ๔
เดือน เป็นระยะเวลาที่ชาวนามีโอกาสขาย
ข้าวที่เป็นของตนเองอย่างแท้จริง การ
ขายก่อนหรือหลังในระยะนี้มักจะเป็นการ
ขายข้าวของพ่อค้าคนกลาง นายทุนหรือ
โรงสีมากกว่า ฉะนั้นในระยะเวลาดังกล่าว
ที่มีผลไปถึงเขาเหล่านั้น ขอทราบว่ามี
พอจะช่วยพยุงราคาให้แก่เขาเหล่านั้นจะ
ได้หรือไม่

๘. ตามที่มีข่าวกล่าวว่าบรรดาพ่อ-
ค้าได้ ทำการ ประท้วง เกี่ยวกับการ ลดค่า
ฟรีเมียม ซึ่งมีได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ของความยุติธรรม มีการให้อภิสิทธิ์หรือ
มีการอาศัยรัฐวิสาหกิจบังหนำนั้น มีมูล
ความจริงอยู่หรือไม่ประการใด ถ้าจริง
รัฐจะแก้ไขอย่างไร ถ้าไม่เป็นความจริง
รัฐจะแถลงโดยอธิบายให้ประชาชนทราบ
โดยละเอียดพอสมควรจะได้หรือไม่

นายบุญชนะ อรรถการ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ) :

กระผมขอตอบข้อซักถามดังต่อไปนี้ สำหรับในเรื่องที่ว่าชาวนาถูกกดขี่หรือถูกบีบให้ต้องเสียค่าพรีเมียมโดยไม่เป็นธรรมจะเล็กได้หรือไม่ หรือจะลดได้หรือไม่นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ย่อมเกี่ยวโยงไปถึงเรื่องทฤษฎีดังกล่าวที่ได้อ่านแล้ว เวลาที่ทางกระทรวงเศรษฐกิจได้ยึดถือความเห็นทั้งสองฝ่ายนี้มาประกอบการพิจารณา และได้ตั้งกรรมการขึ้นเป็นการภายในเพื่อศึกษา เรื่องนี้อย่างละเอียด และพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขให้เป็นธรรมต่อไปในเวลาข้างหน้า แต่ใคร่ขออธิบายเพิ่มเติมว่า บางที่ตามที่เขามาแล้วนั้น เวลาเราลดค่าพรีเมียมแล้ว แทนที่รัฐบาลจะมีรายได้เป็นค่าพรีเมียมหรือว่าพ่อค้าจะมีรายได้เป็นค่าข้าวเพิ่มขึ้นกลับไม่ได้ กลับต้องลดค่าราคาข้าวตามไปด้วย ราคาข้าวในต่างประเทศก็ลดตามไปด้วย เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงที่ว่าเรา สามารถที่จะผลิกภาระในการเสียค่าพรีเมียมไปให้แก่ชาวนาจริงหรือไม่นั้น เวลานั้นยังได้เถียงกันอยู่มาก แต่อย่างไรก็ดี กระผมก็เปิดใจในการที่จะรับพิจารณาความคิดเห็นแก่ทุก ๆ ฝ่าย ขอให้กระผมได้มีเวลาได้ศึกษาเรื่องนี้โดยละเอียดต่อไป ถ้าเห็นว่าควรที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยวิธีเล็กหรือลด ก็เป็นเรื่องที่ผม

จะเสนอ คณะรัฐบาล พิจารณา ในเรื่องนี้ สำหรับเรื่องค่าพรีเมียมปลายข้าว นั้น พอประกาศลดและมีกำหนดเงื่อนไขว่าส่งออก ๒,๐๐๐ ตัน และเสียค่าพรีเมียมเพียงตันละ ๕๐๐ บาท ส่งออกภายใน ๑ เดือน ก็ปรากฏว่ามีพวกพ่อค้าในต่างประเทศส่งข้าวเข้ามาเป็นจำนวนถึง ๑๕,๐๐๐ ตัน ในเวลาเพียง ๒ สัปดาห์ ซึ่งนับว่าก็ได้ผลพอสมควร กระผมคิดว่าต่อไปในภายหน้า อาจจะมีการปรับปรุงเรื่องนี้อีก เรื่องนี้กระผมกำลังพิจารณาอยู่สำหรับเรื่องราคาข้าวที่พุง ซึ่งเวลานี้เราตั้งไว้ ๑,๐๐๐ ถึง ๓,๐๐๐ บาทนั้นเป็นราคาของบinned สำหรับปีก่อน ๆ นั้นเราตั้งไว้เพียง ๘๓๐ ถึง ๙๐๐ บาทเท่านั้นเอง เราค่อย ๆ เพิ่มให้เป็นลำดับ ราคาพุงนี้เวลานี้เราก็ดึงเอาราคาของต้นท่อน ในการผลิตเป็นเกณฑ์ ตัวเลขที่แล้ว ๆ มาเราก็คงว่าจะไม่ถูกต้องนัก จึงได้ขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติศึกษาโดยละเอียดเลย สำหรับปีใหม่นี้ว่าต้นทุนเท่าไรแน่ เราอาจจะเพิ่มขึ้นให้อีกสำหรับปีใหม่ เพราะเหตุที่ว่าเท่าที่แล้วมา ถ้าดูตัวเลขตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ เราพุงไว้ในราคา ๘๓๐ ถึง ๙๐๐ บาทเท่านั้นมาถึงปีนี้เป็น ๑,๓๐๐ บาทเข้าไปแล้ว ถ้าปีหน้าอาจจะมีโอกาส

ที่จะเพิ่มต่อไปอีก เพราะว่าค่าครองชีพ
 ย่อมจะสูงขึ้นเพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องที่จะ
 เพิ่มนี้ กระผมคิดว่ามีหวัง อยู่ เป็น อัน มาก
 สำหรับสิ่งที่ใช้ในการช่วยชาวเปลือกเพื่อ
 พยายามลดต้นทุนมีอยู่ ๓ กระบวนการด้วยกัน
 ในการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ กระม
 การพยายามช่วยชาว ซึ่งคงโดยคณะกรรมการ
 การช่วยเหลืออันเป็น นโยบายสูงสุดของ
 รัฐบาลนั้น เรามอบให้คลังสินค้าของ
 รัฐบาลซึ่งอยู่ในกรมการค้าภายใน และก็
 ให้บริษัทชาวไทยซึ่งเราก็คือว่าเป็นเครื่อง
 มือหรือเป็นเหมือนรัฐวิสาหกิจ และก็มอบ
 ให้บริษัทพืชกรรมเป็นผู้จัดซื้อในต่างจ้ง
 หวัดมากที่สุดที่จะมากที่สุด จำนวนที่ซื้อ
 ไม่จำกัด แต่มาจำกัดอยู่ที่สถานที่เก็บข้าว
 นี้แหละครับมีไม่เพียงพอ จำนวนเงินที่
 ใช้ในการนี้ ๓ แห่งกระผมคิดว่าก็มี
 อยู่ถึง ๑,๐๐๐ ล้านบาท แต่ยังไม่ได
 ใช้เต็มที่ สำหรับกรรมการสำรองข้าวใน
 กรุงเทพฯ ๖ รัฐบาลก็ให้เงินมาทุก ๆ ปี ปี
 ละ ๕๐ ล้านบาท ในบันทึกเพิ่มให้อีกเป็น
 ๕๐ ล้านบาท ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นจ้
 นวนพอสมควรและก็ไม่ใช้ไม่หมดเพราะเหตุ
 ว่าพอเราซื้อข้าวมาก ๆ เข้า และก็พอที่
 เราหาตลาดในต่างประเทศได้ ก็มีราคา
 ข้าวสารในต่างประเทศสูงขึ้น ราคาข้าว

เปลือกที่ชาวนาขายก็สูงขึ้นตามไปด้วย
 ชาวนาจึงขายเสียอย่างนั้น เป็นตนเรื่องคง
 ฉางข้าว นักเป็นปัญหาอย่างที่เราเรียน
 เมื่อตะกั้น กระผมมีความคิดอยู่และก็ได้
 เสนอรัฐบาลที่จะให้ตั้ง ฉาง ใหญ่ และ ฉาง
 เล็กมากที่สุดที่จะมากที่สุด ในบันทึก ได้รับ
 งบประมาณ ประมาณ ๒๐ ล้านบาท ซึ่ง
 สภาพัฒนา การ เศรษฐกิจ แห่งชาติ สนับสนุน
 คงจะได้ตั้งขึ้นสมความต้องการ แต่จะ
 ขยายให้เร็วเกินไปกระผมคิดว่าเป็นเรื่องยาก
 เพราะเราจะ ต้องฝึกเจ้าพนักงาน ในการดู
 ข้าว ในการที่ราคาข้าว จะต้องใช้เวลา
 พอสมควร แต่อย่างไรก็ดี กระผมเรียน
 ได้ว่าได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไป
 ทางที่ดีขึ้นเป็นลำดับมาในระยะเวลา ๒-๓
 ปีนี้ พอต้นปีใหม่หรือในระยะ ๔ เดือน
 แรกของปี ก็มีเรื่องและปัญหาเรื่องราคา
 ข้าวเปลือกตกต่ำทุกปี ปีนี้กระผมก็ได้
 คำนึงและพยายามประชุมกับอธิบดีกรมต่าง ๆ
 ซึ่งเกี่ยวข้อง เพื่อ หา ทางที่จะจัดซื้อข้าว
 เปลือกให้มากขึ้น แต่ถ้าสามารถที่จะให้
 โรงสีในต่างจังหวัดช่วยรับซื้อเป็นตัวแทน
 ของรัฐบาลได้ด้วย กระผมก็จะพยายามทำ
 อื่นก็จะต้องทำเป็นขั้น ๆ ไป คือใน
 ขั้นต้นพอเราได้ต้นทุนราคาข้าวเสร็จแล้ว
 ก็เสนอ คณะ กรรมการ ช่วยเหลือชาวนา

เพื่อกำหนดราคาพยางค์ว่าจะเป็นเท่าไร จะสูงขึ้นอีกสักเท่าไร และก่อนนั้นไปก็มอบนโยบายให้คลังสินค้าและกรมการสำรวจข้าว เพื่อจัดซื้อข้าวในระยะต้น ๆ รวมตลอดถึงจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงค่าพรีเมียมในต้นปีด้วย เพราะตามที่เป็นมาแล้ว ถ้าเราปรับปรุงเปลี่ยนแปลงค่าพรีเมียมบ่อยเกินไป ก็ทำให้ตลาดในต่างประเทศคอยคู้ท่าที่ของรัฐบาลไทย ก็ทำให้การขายข้าวชุกชดอยู่มาก กรมพยายามจะให้มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด โดยถือหลักว่าค่าพรีเมียมก็คล้าย ๆ กับภาษีชนิดหนึ่งนั่นเอง ถ้าเราเปลี่ยนบ่อยเกินไปก็เป็นการกระทบกระเทือน ทำให้มีการเก็งกำไรกันมากและอาจจะเสียตลาดในบางประเทศ

ข้อสุดท้ายที่ท่านผู้มีเกียรติถามถึงเรื่องบริษัทอภิสัทธินั้น กรมขอเรียนว่า บริษัทอภิสัทธินี้คงจะหมายความถึงบริษัทข้าวไทย จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทของคนไทย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ สมาชิกสหกรณ์และสหกรณ์เป็นผู้ถือหุ้นอยู่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นก็เป็นผู้บุคคลอื่น ๆ ซึ่งเป็นคนไทย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ นี้เป็นเพียงมาตรการหนึ่งเท่านั้น ที่กระทรวงเศรษฐกิจได้ใช้บริษัทข้าวไทยนี้ เป็น

เครื่องมือแก้ไขปัญหาต่างๆและวิกฤติการณ์ต่างๆ ในเรื่องของข้าวได้ผลดีมาก บริษัทบางบริษัท ข้าวคน ไร่ มากมายจนขาดทุน เป็นจำนวนหลายสิบล้านบาท ถึงแม้เวลานี้บริษัทข้าวไทยก็ยังเป็นหนี้กระทรวงเศรษฐกิจอยู่หลายร้อยล้านบาทไม่สามารถจะชำระได้ เขาบอกว่าเป็นเพราะดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงเศรษฐกิจที่จะพุงราคาข้าว ที่จะสำรวจข้าวให้พอเพียงแก่การบริโภค กรมได้พิจารณาอนุมัติไปเพียง ๓--๔ รายโดยทดลองดูว่าให้บริษัทข้าวไทยเป็นตัวแทนของรัฐบาลในการขายข้าวของรัฐบาลให้แก่เอกชน เขาบอกว่าดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงเศรษฐกิจที่จะพุงราคาข้าว ที่จะสำรวจข้าวให้พอเพียงแก่การบริโภค กรมได้พิจารณาอนุมัติไปเพียง ๓ รายทดลองดูว่าให้บริษัทข้าวไทยเป็นตัวแทนของรัฐบาลในการขายข้าวของรัฐบาลให้แก่เอกชนหรือบริษัทเอกชน จะได้ผลหรือไม่ได้ก็ทดลองดู ผลก็คือราคาข้าวกระต่องขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งขาวเปลือกและขาวสาร พอขาวสารขึ้นช้นมาก ๆ ไปก็เกิดปัญหาเดือดร้อนภายในประเทศระหว่างนี้กรมจึงเห็นว่าควรจะอนุมัติเพียงจำนวนเท่าที่กรมอนุมัติไปแล้วนั้น

และพยายาม หามาตรการ อย่างอื่น ที่จะมา
ทดแทนให้ได้ผลดีที่สุดที่จะได้ ที่กระ
ดมอนุมัติไปนั้นก็โดยถือหลักว่าถ้าเป็นชาว
รัฐบาลแล้ว การส่งค่าพรเมียมนั้นไม่เป็น
ปัญหาสำคัญ สำคัญอยู่ที่เราต้องการสติ
มูเลท (stimulate) ตลาดต้องการที่จะ
กระตุ้นให้ตลาดข้าวมีการเคลื่อนไหว การ
ส่งออกและการค้าขายภายในประเทศดีขึ้น
และจะทำให้เราสามารถส่งข้าวออกไป
ขายในต่าง ประเทศมากขึ้นจนถึงเวลา
เราคงเป้าหมาย ไว้ว่าจะส่ง ข้าว ออก นอก
ประเทศประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตันเศษ
เราส่งไปแล้วเพียงประมาณ ๕๐๐,๐๐๐
ตันเท่านั้นอีก ๕๐๐,๐๐๐—๖๐๐,๐๐๐
ตัน เรายังส่งไม่ได้ เพราะอะไร ก็
เพราะเหตุว่าบั้นประเทศต่าง ๆ สามารถ
ผลิตข้าวได้โดยทั่วไป อย่างญี่ปุ่นก็ชาว
เหลืองอยู่ในสต็อกถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ ตัน
และก็เคยซื้อข้าวเราปีละ ๔๐๐,๐๐๐—
๕๐๐,๐๐๐ ตัน บั้นก็ไม่ซื้อแล้ว อินเดีย
ซึ่งเราเคยส่งไปให้ ๓๐๐,๐๐๐ ตันคือ
ปี บั้นอินเดียก็ได้รับความช่วยเหลือจาก
อเมริกา ๓๐๐,๐๐๐ ตันเสียแล้ว จีน
ไต้หวันก็เช่นเดียวกัน เคยซื้อเรา
๒๕,๐๐๐ ตันถึง ๓๐๐,๐๐๐ ตัน บั้น
ก็ได้รับจากอเมริกาไปแล้ว ๒๕๐,๐๐๐

ตัน เพราะฉะนั้นข้าวที่เราเหลืออยู่นี้จะทำ
อย่างไร จะstimulate (stimulate) ตลาด
จะกระตุ้นตลาดอย่างไรให้มีการซื้อการขาย
มากขึ้น กระผมก็คิดว่าวิธีการที่กระผม
ได้ส่งไปแล้วนั้นน่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด และ
ก็ได้ผลพอสมควร แต่เนื่องจากมีการ
วิพากษ์วิจารณ์กันมาก กระผมจึงวอกออย
ดูท่าที่ออกสัปดาห์น้อย กำลังเสนอหามาตร
การที่จะแก้ไขในเรื่องนี้ โดยได้ทำไปโดย
ความสุจริตทั้งกายและวาจาใจ กระผมมุ่ง
ประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง เพราะ
ฉะนั้นก็คิดว่าเมื่อได้พยายามอย่างนี้แล้ว
คงจะ ประสบผลสำเร็จมากบ้าง น้อยบ้าง
แล้วแต่ความพยายามของเรา

นายประสงค์ เนื่องจางค์
(ชลบุรี) : เมื่อผมได้ฟังท่านรัฐมนตรี
ตอบนี้ผมเองก็ไม่อยากจะสนใจปัญหาใน
นี้ซึ่งเป็นเรื่องเล็กน้อย เราได้รับฟังดูว่า
ในปัจจุบันนี้ การค้าข้าว ในต่าง ประเทศ
ของไทยเรานี้อยู่ในสถาน การณ์ที่แย่มาก
๑๐ ปีที่แล้วขายข้าวได้เท่าไร เคยหนัก
ขายได้เท่านี้ หรือน้อยกว่า นี่คือความ
จริง ในการค้าข้าวของเราแต่อดีตนี้อยู่
ในลักษณะต่างประเทศที่จะต้องอ้อนวอน
ซื้อจากเรา แม้ขนาดอเมริกาเองก็เคยเป็น
ลูกค้ารายหนึ่งที่สำคัญยิ่ง แต่การค้าใน

ปัจจุบันกลับตกอยู่ในลักษณะที่ต้อง อ่อน
 วนขายแก่เขา เมื่อเป็นเช่นนี้เรารู้แล้ว
 ว่าการค้าข้าวของเรากับต่างประเทศ พ้อ
 กำไทยสู้เขาไม่ได้ เพราะอะไรอเมริกามี
 ทุนอุดหนุนแก่ผู้ค้า หรือผู้ส่งออก เมือง
 ไทยไม่มี ทุนทุนของอเมริกาค้า แก่ต้น
 ทุนของไทยสูง การขายของอเมริกาเป็น
 การขายชนิดให้เครดิต คือให้ก่อน ให้
 เชื้อ เมืองไทยต้องขายชนิดเป็นเงินสด
 ทั้ง ๆ ที่เป็นอยู่อย่างนี้ พ่อค้าไทยอยู่ใน
 ฐานะที่ยาก คืออย่าแยะอยู่แล้วเรายังห่วง
 ภาวะหรือภาวะของ ฟรีเมียมเข้าไปด้วย
 เพราะ ฉะนั้นฟรีเมียมสิ่งที่เรา เคยดูว่าเป็น
 ประโยชน์ตั้งแต่ตั้งถิ่นฐาน เมื่อเราพิจารณา
 โดยต้องแท้และละเอียดแล้ว จึงเป็นเรื่องที่
 ถ่วงหรือทำลายการค้าข้าว จะผิดหรือที่ผม
 อยากจะกล่าวสั้น ๆ ว่า ชนชาวอเมริกัน
 หรือพ่อค้าอเมริกันคือศัตรูที่ร้ายแรงที่สุด
 ในทางเศรษฐกิจ แต่รัฐบาลอเมริกันคือ
 มหามิตรทางการ เมืองมันเป็นเรื่อง กลิ่น
 ไม่เข้าคายไม่ออก เรามีสัญญาฉบับทาง
 ทหารซึ่งไม่อาจ จะเปิดเผย ได้หนึ่ง หรือ
 หลายฉบับ แต่ทำไมเราจึงไม่มีสัญญาทาง
 การค้า ทำไมจึงไม่มีสัญญาร่วมมือในทาง
 เศรษฐกิจนี้ครับผม ข้องใจอยู่ ตรงนี้
 เพราะ ฉะนั้นอยาก จะถามท่าน รัฐมนตรี

สั้น ๆ ว่า โดยนัยนี้ ท่านรัฐมนตรีจะพิจารณา
 คือหมายความว่าเจรจากับรัฐบาล
 อเมริกันในฐานะพันธมิตร เพื่อที่จะได้
 ยุติการส่งข้าวมาแข่ง กับเราบ้างเป็นบาง
 แห่ง คือว่าตรงโน้นเคยเป็นตลาดของ
 จีน ตรงนี้เป็นขาประจำของจีน หรือที่
 นั้นใครเคยส่งเคยขาย นี้ขอร้อง เพราะว่า
 เรานี้รักใคร่ขนาดกอดคอไปรบด้วยกันที่
 เกาหลี ที่เวียดนาม แต่ทำไมละเรื่องข้าว
 เรื่องทอง เรื่องความเป็นอยู่นี้ที่ชอกกัน
 บ้าง กำฟรีเมียมนะผมก็เห็นใจ เพราะ
 รัฐบาลบอกแล้วว่า ถ้าหากจะต้องเลิก
 ผลิตไปปีละ ๑,๐๐๐ ล้านนี้ ก็จะต้องไป
 เก็บภาษีอย่างอื่นเขา เขาละเมื่อกี้ถามไป
 ข้อหนึ่งแล้ว ผมอยากจะเรียนถามสั้น ๆ
 ถ้าสมมติว่าผมมีความคิดเห็น ที่จะให้รัฐ
 บาลนี้มีราย ได้มาชดเชยแทน ฟรีเมียม
 รัฐบาลพอที่จะปฏิบัติได้ไหม นั่นคือการ
 เปิดเมืองหนึ่งเมืองใดในประเทศ เป็น
 สถานกาสิโน (casino) แบบลาสเวกัส
 ของอเมริกาเขา

ประธานสภาผู้แทน : คนละ
 เรื่องครับ คนละเรื่องจริง ๆ ครับคุณ
 ประสงค์ ๆ ครับ ผมขอให้ยุติเรื่องนั้น
 คนละเรื่อง ขอให้เชื่อผมเถิดครับ

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ท่านประธานครับกรุณาฟัง

ประธานสภาผู้แทน : เคียว
จะไปกันใหญ่ จะได้เปิดโอกาสให้คน
อื่นเข้ามาบ้างครับ

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ถ้าดำเนินการตามข้อ จ. รัฐมี
ทางอื่นใดที่จะหาเงินมาชดเชยอยู่บ้างหรือไม่
รัฐบาลบอกว่าไม่มี ๆ ผมบอกว่ามี
มี ขอให้มันมีหนทาง นี้โครงการแน่
ครับ ไม่ใช่ที่ผมต้องการให้รัฐบาลนั้นมา
ทำตามความคิดเห็นผม ผมเพียงเสนอ
แล้วว่าง ๆ ก็เอาไปอนาคตเป็นการบ้าน
ก็ได้ เราไม่ได้ถามกัน ๓ เพลงแล้วก็
เล็ก เรื่องชาวนี่เป็นเรื่องที่ใหญ่ยิ่งที่สุด
ของชาติไทย เราเคยขายข้าว แต่ก่อนนี้
เราเห็นว่าเขาอ่อนวอนซื้อจากเรา เราส่ง
ขายตามสบาย เคียววันต้องไปอ่อนวอนขาย
เขาแล้วจะทำอย่างเก่าไม่ได้ เพราะว่า
รัฐบาลไม่มีปัญญาขาย ข้าว หรือข้าวเล็ก
ขายนี้จะทำอะไร จะหารายได้จากไหนมา
ทำนุบำรุงประเทศ เพราะว่าเราไม่มีการ
เตรียมพร้อม ที่มันสิ่งหนึ่งที่ทดแทนข้าว
ก็คือพืช

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ
ครับ นี่ก็พูดมาแล้วครับมันช้าครับ

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ผมก็จับหัวจับหางไม่ถูก

ประธานสภาผู้แทน : มันช้า
ก็จะได้เปิดโอกาส เวลานั้นจำกัดครับ

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ไม่นอกครับ ผมรับรอง
ครับ คือ เรื่องชาวนั้นมันเรื่องใหญ่

ประธานสภาผู้แทน : มันช้า
ผมบอกมันช้า

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ประธานโทษ ถ้าเราพูดถึง
ตัวนี้ก็หมายถึงเท่าครับ มันเรื่องใหญ่
จริง ๆ

ประธานสภาผู้แทน : เปล่า
ผมบอกมันช้า เมื่อก็คุณพูดมาแล้วผม
นั่งฟังอยู่

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : งั้นก็ตามเพียงสั้น ๆ สัก ๒
ข้อนี้แหละครับ

นายบุญชนะ อัครถาวร (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ) :
กระผมขอตอบข้อซักถามเพิ่มเติม เฉพาะ
ข้อ ๑ กระผมคิดว่าทางกระทรวงเศรษฐ-
การหรือกระผมเองก็ได้พยายามเป็นอย่าง
มากอยู่แล้วที่จะหาทางแก้ไขหรือเจรจา
กับมหามิตรรวมทั้งรัฐบาลผู้ป็นตัวช่วย ใน

การที่ขอย่าให้มาแย่งตลาดข้าวไทย และ
กระผมยินดีที่จะเรียนได้เพียงสั้น ๆ ว่า
ทั้งสองรัฐบาลนั้น เจ้าหน้าที่ชนระดับ
สูงได้ตอบกระผมว่ายินดีที่จะรับพิจารณา
ในเรื่องนี้ด้วยดี กระผมคิดว่าปัญหาต่างๆ
คงจะคลี่คลายไปในทางที่ดียิ่งขึ้น ในปี
ต่อไป

สำหรับข้อ ๒ ผมคิดว่าท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติยังไม่ได้อ่าน ก็พอที่นั่งลงเสีย
ก่อน ก็คงจะไม่มีอะไรที่จะต้องตอบ

นาย ประสงค์ เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : เมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรี
ดูเหมือนจะตอบชาติไปเรื่องหนึ่งครับ คือ
ผมอยากจะทราบว่า งบประมาณปี
สำหรับการช่วยพยุงราคาข้าวเปลือก หรือ
ช่วยชาวนานี้ มีเงินประมาณสักเท่าใด
เท่าที่ผมอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ มี ประมาณ
๕๐ ล้านบาท เงิน ๕๐ ล้านบาทนี้หมาย
ความถึงเงินเดือนหรือทุกสิ่งทุกอย่างที่จะ
ต้องใช้จ่ายในกระทรวงเศรษฐกิจเราจะ
ไปช่วยพยุงซื้อข้าวกับชาวนาเขาได้
อย่างไร ได้พิจารณาถึงงบประมาณทั้ง
หมดของประเทศเราแล้วซึ่งมี ๒๗,๐๐๐
ล้านบาท เงิน ๕๐ ล้านนี้เท่ากับ ๑ ใน
๕๕๐ เปอร์เซนต์เท่านั้น เอาไปทำอะไร
ครับ เรื่องราวที่ใหญ่ยิ่งที่สุดคือความ

เป็นอยู่ของชาวนาและการครองชีพ ของ
เขา หรือราคาข้าวเปลือกที่ว่าเราใช้งบ
ประมาณมาแค่ไหน ผมอยากจะทราบ
ว่าเราจะเอาไปทำอะไรประเทศเราที่เรา
ก็บอกว่าเราเป็นประเทศกสิกรรมอยากจะ
หมุนไปหาอุตสาหกรรม งบประมาณ
อุตสาหกรรมก็ได้แก่ ๕๓ ล้านบาท นี่ ๑
ใน ๕๕๐ เปอร์เซนต์เท่านั้น เรื่อง
ใหญ่ ๆ ทั้งนี้ ผมพยายามที่จะพูด
เรื่องราวต่าง ๆ นี้ แต่ว่าเป็นที่ ถ้าอย่าง
นั้นขอถามสั้น ๆ เท่านั้นแหละครับ คือ
ว่าปีนี้เท่าที่ผมทราบ ๕๐ ล้านบาทใช้หรือ
ไม่ และเงินที่จะช่วยชาวนาเขาได้ประ
มาณเท่าไร ฟรีเมียมเก็บปีหนึ่ง ๑,๐๐๐
กว่าล้านบาท เรามี พ.ร.บ. สงเคราะห์
สวนยางก็เป็นไปเพื่อชาวสวนยาง เรามี
พ.ร.บ. สงเคราะห์น้ำตาล นี่เก็บเพื่อ
ชาวไร่อ้อย แต่ค่าฟรีเมียมนี่เป็นเพื่อชาว
นาเขา ขอเรียนถามสั้น ๆ ว่า เงินอันนี้
ต่อไปอย่าเอาข้างงบประมาณจะได้หรือไม่
และเงินเหล่านี้ที่ได้นี้ขอให้เป็นไปเพื่อ
ชาวนาเขา โดยซื้อราคาเขา ขอให้เรา
พิจารณาช่วยเหลือเขาสักครั้งหนึ่งเถิด
เป็นเวลาที่เรารปล่อยเขานานเกินไปแล้ว
คนเหล่านี้ผมไม่อยากจะพูดมากแล้ว
เพราะพูดที่นี้เกรงว่าท่านประธานจะหาว่า

เป็นเรื่องที่พูดเป็นเยื่อใยยาว ทิ้งๆ ที่พูด
หรือระยะ ๑ เพอร์เซ็นต์เท่านั้นวันนั้น ทุก
ที่ยังไ้ ๕ วันนั้นไ้ ๑ เพอร์เซ็นต์เท่านั้น
เอง แต่ว่าก็กระท่อนกระเท่น ผมถึงรัฐ
บาลนให้เป็นข้อสังเกตไว้สักเล็กน้อยเท่า
นั้นว่า ปัญหาเรื่องความเป็นอยู่ของคน
ส่วนใหญ่เหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญ การ
ปล่อยทอดทิ้งคนในชนบทเนิ่นนานเกินไป
เป็นผลร้ายที่ชาติจะต้องได้รับในวันข้าง
หน้าอย่างไม่ต้องสงสัย เรามีงบประมาณ
อันมากมายในการป้องกันภัยซึ่งมาจากต่าง
ประเทศหรือนอกประเทศ แต่ไฟที่มัน
เกิดในบ้านของเรา ความเป็นอยู่ความ
อดอยาก ผู้ร้ายมาก ๆ ที่มันกำลังจะเกิด
ในบ้านเราหรือไฟกำลังติดนี้เราจะไม่ดับ
เราจะไม่ทำหรือเราจะไม่ยุติมันเช่นนั้น
หรือ เราจะปล่อยให้มันลุกหรือ มั่วแต่
ระวังนอกบ้าน ในบ้าน จะพังกันหมดแล้ว
นี้แหละครับขอถามสั้นๆ เท่านั้นแหละครับ

นายบุญชนะ อัดดากร (รัฐมนตรี
ว่า การ กระทรวง เศรษฐ การ) :
กระผมขอตอบข้อซักถามเพิ่มเติม สำ
หรับเงินที่ใช้ในการ ชักชวน เพื่อพยุงหน
มีเงินประจำอยู่แล้ว ๘๐ ล้านบาทต่อปี
ตอนต้นปีมีเพียง ๔๐ ล้านบาท แล้ว
กระผมขอเพิ่มอีกเป็น ๘๐ ล้านบาท นี้

เฉพาะ กระทรวง เศรษฐ การ โดยตรง
ส่วนคลังสินค้าของรัฐบาล บริษัทข้าวไทย
และบริษัทพืชศาสตร์กรรม เรามีอยู่อีกหลาย
ร้อยล้านบาท ผมคิดว่าจำนวนเท่านี้เท่า
ที่ปฏิบัติมาแล้ว ก็เป็นการเพียงพอ พอ
เราเข้าไปบ้างในขณะเดียวกัน เราพยายาม
ออกไปต่างประเทศ รากากี่สูงขึ้น
ชวานาก็หยุดขาย ไปขายให้แก่พ่อค้า
โดยตรง สูงกว่าราคาที่พุง อย่างนี้เท่า
ที่ปฏิบัติมาก็เป็นอย่างนี้ กระผมคิดว่า
ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องซื้อข้าวมากกว่า
จำนวนเงิน ๑๘๐ ล้านบาทที่กระผม
กราบเรียนนี้ กระผมเสนอไปทางรัฐบาล
รัฐบาลคงจะรับพิจารณาด้วยดี คงไม่มี
ปัญหาอะไร ที่นี้พูดถึงเงินค่าพรีเมียมอีก
เล็กน้อย เพื่อจะตอบข้อซักถามของท่าน
ผู้มีเกียรติ กระผมกราบเรียนได้ว่า ความ
จริงเราเก็บเงินค่าพรีเมียม มีละ พัน ล้าน
บาทนี้ รัฐบาลได้ใช้จ่ายไปในการส่งเสริม
การค้ารถประทุนประมาณเกือบ ๓
พันล้านบาทต่อปี ส่วนสร้างถนนหนทาง
ก็เกือบ ๓ พันล้านบาทต่อปี นี้ก็แสดงให้เห็น
เห็นว่า นักเป็นการช่วยชวานาชาวไร่ใน
ทางอันนั้นเองเก็บเพียงพันล้านบาทเท่า
นั้นและความจริงไม่พอกับการช่วยเหลือ
ชวานาชาวไร่ ๖ พันล้านบาทด้วยซ้ำ

ประธานสภาผู้แทน : ค่อยไป
กระทู้ถามนายทองดี อีสราชีวิน

นายประสงค เนื่องจำนงค์
(ชลบุรี) : ผมขอสรุปหน่อย

ประธานสภาผู้แทน : ครบ ๓
ครั้งแล้วครับ

ค่อยไปกระทู้ถามของนายทองดี
อีสราชีวิน เรื่อง การทุจริตต่อหน้าที่กับ
ข้าราชการกรมป่าไม้ ตามกระทรวงเกษตร
เชิญครับ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ตั้งต่อ
ไปนี้

เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่า
ทรัพยากรของชาติคือป่าไม้ ต้นไม้มีนา
พันธุ์ไม้ถูกนายทุน ผู้มีอิทธิพลลอบลักตัด
โค่นตามป่าต่าง ๆ ในภาคเหนือ ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือและภาค ตะวัน ออก
หากจะคิดคำนวณราคาไม้ที่ถูก ทำลายไป
ในระยะเวลา ๑๐ ปีเศษนี้ เป็นมูลค่า
ไม่น้อยกว่า "สามหมื่นล้านบาท" โดย
เฉพาะอย่างยิ่ง อาทิเช่นป่าสงวนแห่งชาติ
คือป่าเขาเขียว ซึ่งอยู่ในจังหวัดชลบุรี
ได้ถูกพ่อค้าผู้มีอิทธิพลได้ลักลอบโค่นตัด
ไม้เป็นมูลค่าราคาอย่างมหาศาล ตามที่

อธิบดีกรมป่าไม้ไปประสบพบเห็นด้วย
ตนเองนั้น มีมูลค่าความจริงเพียงใดหรือไม่
หากเป็นความจริง ข้าพเจ้าขอเรียนถาม
รัฐบาลว่า

๑. ป่าสงวนแห่งชาติ คือป่าเขา
เขียวในจังหวัดชลบุรี ซึ่งทางราชการ
ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติเมื่อ
วันที่ ๒๕ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๘
นั้น มีเนื้อที่เป็นจำนวนทั้งสิ้นกี่ตารางกิโล
เมตร ต้นไม้มีนาพันธุ์ไม้ที่ถูกทำลาย
เป็นจำนวนกี่ท่อน ในเนื้อที่ทั้งสิ้นเท่าใด
คิดเป็นจำนวน ไม้ทั้งหมดกี่คิวบิกเมตร
เป็นมูลค่าทั้งสิ้นเท่าใด

๒. ผู้บ่อน ทำลาย ทรัพยากร ของ
ชาตินี้ ทางกรมป่าไม้จับกุมตัวเพื่อดำเนิน
คดีแล้วอย่างใดหรือไม่

๓. พฤติการณ์อันกล้าหาญออกจ
ดั่งกล่าวนี้ ทราบว่าเจ้าหน้าที่ในกรมป่า
ไม้บางคนได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือผู้
ทำลายชาติเพื่อหวังความร่ำรวย กอบ
โกยในระหว่างรับราชการอยู่ในขณะนั้น
ใช่หรือไม่

๔. ขอทราบว่ามีตั้งแต่วันที่ ๒๐
เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นต้นมา
จนถึงวันที่ข้าพเจ้าได้ยื่นกระทู้ถามรัฐบาล
นี้ รัฐบาลได้ฟ้องร้องข้าราชการสังกัด

กรมป่าไม้ผู้ทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งศาลได้พิพากษาจำคุกไปกี่คน ใครบ้าง ไล่ออกจากราชการกี่คน ปลดออกกี่คน ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน กี่คน

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ตามกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระทรวงเกษตรขอตอบดังต่อไปนี้

สำหรับเรื่องป่าสงวนเขาเขียวที่มีการถูกลักลอบตัดไม้ทำลายป่านี้ก็เป็นความจริง

คำถามข้อที่ ๑ ว่าป่าเขาเขียวจังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่เท่าใด มีผู้ลักลอบตัดเท่าใดนั้น ผมขอบอกว่า ป่าสงวนแห่งชาติเขาเขียว ในจังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๘๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๕,๖๒๕ ไร่ จากการสำรวจในขณะพบ ไม้ถูกลักตัด ๑๕๑ ตัน มีปริมาตรประมาณ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์ คิวบิก เป็นค่าภาคหลวง ค่าบำรุงป่า ค่าเนื้อไม้โดยเฉลี่ยรวมเป็นเงิน ประมาณ ๕๕๐,๐๐๐ บาท ส่วนพื้นที่ป่าที่ถูกแผ้วถางทำไร่นั้นมีประมาณ ๓๐ ไร่

ข้อที่ ๒ เวลานี้ยังไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิดอย่างแน่ชัด จึงยังมิได้จับกุม

ความดำเนินคดี

ข้อที่ ๓ เท่าที่สืบทราบ ยังไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่ามีเจ้าหน้าที่ป่าไม้คนใดให้ความร่วมมือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดรายนี้

ข้อที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ จนถึงเดือนมีนาคม ๒๕๐๒ กระทรวงเกษตรและกรมป่าไม้ได้ส่งลงโทษข้าราชการกรมป่าไม้คือ

๑. ไล่ออก ๓๘ คน ในจำนวนนี้เป็นกร ไล่ออกโดยถูกศาลพิพากษาจำคุก ๑๖ คน เป็นข้าราชการชั้นตรี ๕ คน ชั้นจัตวา ๖ คน และลูกจ้าง ๕ คน

๒. ปลดออก ๑๕ คน ลดเงินเดือน ๔๗ คน และตัดเงินเดือน ๗๘ คน รวมการลงโทษ ๔ ประเภท จำนวน ๑๘๒ คน และเมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้วมานี้ก็ได้ไล่ออกไปอีก ๑ คน ระหว่างนี้ก็ยังมี การสอบสวนที่จะดำเนินการลงโทษต่อไปอีกจำนวนมาก

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ฟัง ขบวนการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้ตอบกระทู้ถามของข้าพเจ้าในครั้งแรกนั้น ท่านรับสารภาพอย่างซื่อตรงว่า มีการลัก

สอบตัดไม้ที่เขาเขียวจริง แต่ทงในตัวเลขที่ท่านบอกว่า ไม้ถูกลักลอบตัดเพียง ๑๕๑ ต้น และคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาทนั้น แต่ความจริงแล้วรัฐบาลเองยอมทราบอยู่ที่ เอาตัวอธิบดีกรมป่าไม้ไปประสมพบเห็นด้วยตาในวันนั้น ดูเหมือนจะเป็นหนังสือพิมพ์ถ่ายภาพใน หน้าหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หรือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ประมาณตั้ง ๘๐๐ กว่าต้น นี้รัฐบาลทราบไหม นี้ข้อเท็จจริง คือเจ้าหน้าที่ของท่าน ส่วนมากบางที่ร่วมกันรายงานเท็จโกหกยกกเมฆเข้ามาหลอกลวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เพราะฉะนั้นพฤติการณ์อย่างนี้ ท่านจะตั้งกรรมการสืบสวนสอบสวนโดยด่วนเรื่องนี้เป็นกรณีพิเศษ ที่ป่าเขาเขียวนั้นจะ ได้หรือไม่เอาข้อเท็จจริงกัน ไม่ใช่ ๑๕๑ ต้น ยืนยันว่าอย่างน้อยตั้ง ๗๐๐,๘๐๐ ต้น อย่างนี้ ท่านจะสอบสวนโดยด่วนไหม

ข้อ ๒ ผู้บ่อนทำลายทรัพย์สินของชาติ ทาง การได้จับกุมตัวเพื่อดำเนินคดีแล้วอย่างไรหรือไม่นี้ ท่านกับบอกว่ายังจับตัวไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ ทุกครั้งจับได้ตัวเหมือนกัน ท่านประธานก็คงจะทราบ หรือรัฐบาลนั่งอยู่แต่เก้าอี้ในกระทรวง ท่านอาจจะไม่ทราบ

แต่ทุกครั้งจับได้แล้ว เจ้าหน้าที่จับกุมลกระจอกงอแง พวกชาวสวนชาวไร่ไปตัดไม้ แต่พวกนี้มีปัญหาหรือท่านประธานที่เคารพ จะมีปัญหาเอารถแทรกเตอร์เข้าไปมีรถยนต์จุกตาก เลื่อย บางทีก็ใช้เลื่อยไฟฟ้าตัดอย่างนี้ รัฐบาลทราบไหม ถ้าไม่มีอิทธิพลหนุนหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการสังกัด กรมป่าไม้ ท่าน รัฐมนตรี ทราบ หรือไม่ว่า แม่เต้า เกอบังกาฬ ตาม ส.ส. จังหวัดหนองคายนี้ มีกรณีมีผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้หนึ่ง ข้าพเจ้าไม่ออกชื่อ ท่านประธานไม่ต้องไปจ้องข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ออกชื่อคือท่านผู้นี้แหละ มีอิทธิพลยิ่งใหญ่ไปร่วมกับพวกพ่อค้าลักลอบตัด ไม้ที่อำเภอ บึงกาฬ และก็ได้ผลประโยชน์ด้วย นี้ อย่างนี้ทางรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร จะส่งเจ้าหน้าที่ของท่าน ออก ไปสืบสวนและสอบสวนโดยด่วน เรื่องนี้จะได้หรือไม่และขอ ยืนยัน ส.ส. ในเขตนั้นเป็นพยานสักขีพยานด้วย และนอกจากนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดพัทลุงก็เช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ คราวที่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ออกนอกเรื่อง คนละจังหวัด เอาที่นี้ครับ กระทั่งถามตะกนเรื่อง เมืองชลบุรี หนีไปทั่ว

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่) : ทั้งทั้งประเทศ กรณีทุจริตต่อหน้าที่ ท่านประธาน ทั่วประเทศ นี้ที่จังหวัดพัทลุงเหมือน ส.ส. จังหวัดพัทลุงที่กระทำตามคราวก่อนแกยงยืนยันเป็นความจริงว่าเจ้าหน้าที่กินโกง ให้ความร่วมมือกับผู้ลักลอบตัดไม้ ที่ท่านจับที่ไรได้คนกระโจงงอแงทุกที่อย่างนี้ ทางรัฐบาลจะมีวิธีการอย่างไรหรือไม่ที่จะปราบเกลือกินหนอนบ่อนไส้ในสังกัดกรมป่าไม้ของท่านนี้ ข้าพเจ้าขอซักถามครั้งแรกแต่เพียงเท่านั้น ทนกรณีที่ปลดออกหรืออะไรออกนเข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจ

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ข้อซักถามเพิ่มเติมของท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติเกี่ยวกับเรื่องที่ว่า อธิบดีกรมป่าไม้ ไปจับเอง ไปพบว่ามีไม้ตั้ง ๘๐๐ กว่าตันนั้น คือที่ว่ามานั้นหมายความว่าไม่ถึงไม่รวมทั้งนอกและในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพราะฉะนั้นที่ตามมาในกระทู้ถึงเรื่องในป่าสงวนแห่งชาติ ผมขอกราบเรียนให้ทราบว่าในที่นั้นมึ่เพียง ๑๕๑ ตัน และนอกเขตนั้นยังมีอีกมากมาย และเวลานี้ยังดำเนินการสำรวจต่อไปอีก มิได้ยุติลงตามที่ได้เรียนให้ทราบไว้เมื่อ

ตะกน สำหรับเรื่องการทำจับตัวการไม่ได้ ได้แต่เฉพาะตัวกระโจงงอแงอันนี้ก็เป็นเรื่องที่สำคัญในการที่จะจับเพราะว่าผู้ที่มีอิทธิพลหรือผู้ที่หนุนหลังอยู่นั้น โดยมากก็มีวิธีการและมีอำนาจที่จะบังคับให้ผู้ย่อยหรือพวกราษฎรโดยทั่วไปเป็นผู้รับผิดชอบ ฉะนั้นการที่จะสอบสวนเอาผู้ที่หนุนหลังมาลงโทษนั้นก็ต้องมีความแน่นอน ต้องมีหลักฐานชัดแจ้งจึงจะทำให้มีฉะนั้นแล้วทางกระทรวงเกษตรก็อาจจะถูกฟ้องกลับก็ได้ สำหรับในวิธีการที่จะดำเนินการต่อไป เวลาทางกระทรวงเกษตรก็ได้พยายามวางมาตรการไว้เพื่อจะหาตัวจริงๆ ได้ แต่ว่าผมขอสงวนไว้ที่จะไม่กล่าวในที่นี้ เพราะว่า จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีอิทธิพลได้ทราบ วิธีการล่วงหน้า

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเป็นครั้งที่ ๒ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ในจังหวัดภาคเหนือ กับ ภาค ตะวัน ออกเฉียง เหนือ นั้นหรือภาคอีสานนะ ภาษาตลาดเรียกภาคอีสานนั้น ไม่ทั้งหมดด้วยกันที่ถูกทำลายเป็นจำนวนทั้งสิ้นเท่าใด และข้าพเจ้าทราบว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทางอธิบดี

กรมป่าไม้ได้ส่งเจ้าหน้าที่ของท่านไปภาคเหนือตั้งเป็นกองปราบพิเศษเพื่อจะปราบปรามผู้ร้ายทำลายป่านั้น เป็นความจริงเพียงใดหรือไม่

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ นี้แหละ คือ ตัวสำคัญ รัฐบาลทราบไหม ให้ราษฎรพวกกระจอกงอกงอยไปตัดทำลายป่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคเหนือ ในที่สุดให้เจ้าหน้าที่เข้าจับตัวก็ได้กระจอกงอกงอยอย่างว่า ผลสุดท้ายไม้เหล่านั้น กลับเข้ามา อยู่ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ อีก นี้วิธีการแบบนี้ท่านทราบไหม ว่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ นี้เป็นองค์การทำลายป่า คือ ทรัพยากรของท่านนั่นเอง ท่านทราบไหม นี้ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างนี้ท่านประธาน

แล้วข้อที่ ๓ ที่ท่านตอบข้าพเจ้าเมื่อก่อน วิธีการที่จะปราบปรามพวกทุจริตตัดทำลายป่านี้ ท่านไม่อยากจะเปิดเผยกลางสภา ข้าพเจ้าก็เห็นพ้องกับท่านด้วย คือหมายความว่าเราไม่ได้ไปชี้โพรงให้กระรอก เพราะฉะนั้นเราไม่ต้องการจะให้เขารู้ตัวว่าทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรจะมีพฤติการณ์พิเศษอย่างใดบ้างที่จะจับกุมพวกเหล่านี้ต่อไป

ในคราวหน้าข้าพเจ้าไม่ตั้งใจ แล้วที่ขอเรียนถาม เมื่อก่อนข้าพเจ้าก็เคยกล่าวแล้วว่า ป่าภาคเหนือภาคอีสานนั้นถูกทำลายทิ้งสิ้นแล้วเท่าใด ท่านจับกุมได้ผู้ร้ายลักลอบตัดไม้รายนี้แล้วอย่างไรหรือไม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านทราบหรือไม่ว่ามีคนต่างด้าวนี้ คือผู้มีอิทธิพลหนุนหลัง ท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บางแห่งในป่าทำไม้ไปตั้งโรงเลื่อยที่นั่น ข้าพเจ้าประหลาด ท่านประธาน โรงเลื่อยต้องอยู่ในชานเมืองนี้ไปตั้งอยู่กลางป่าลึก ผลสุดท้ายจับได้จับได้เป็นของใคร มันโดนอิทธิพลของแข็งเข้าเลยเงียบไป อย่างนี้ก็ มีมาร่วมกันกินร่วมกันกอบโกยร่ำรวย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ แม้แต่ข้าราชการชั้นจัดจางของ กรมป่าไม้ มีนาฬิกาชนิดเรือนทองโอเมก้าราคาตั้ง ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ บาท มีบ้านปลูกตึกให้เขาเช่ามีเหมือนกัน มีเรือดำน มีรถยนต์เก่งอย่างนี้ คอร์รัปชัน ร่วมกันกินโกงในทรัพยากรของชาตินี้ ท่านทราบหรือไม่ ถ้าท่านไม่ทราบสักวันหนึ่งข้าพเจ้าจะยื่นหลักฐานให้ท่านที่กระทรวงเกษตร

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : โดยที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ตามเรื่องนอกไปจากที่ได้เตรียมไว้ ผมก็ไม่สามารถที่จะตอบได้ในวันนี้ว่า ในภาคเหนือ ภาคอีสานหรือภาคอื่น มีไม้ที่ถูกทำลายเสียหายไปเท่าไร แต่ว่าท่านสมาชิกเองก็ได้กล่าวว่าไม้ที่ถูกตัดลงมาในระยยะ ๑๐ ปี เป็นเงิน ๓-๕ หมื่นล้านบาทนั้น ผมก็ต้องเชื่อไว้ก่อน ด้วยเพราะผมไม่มีตัวเลขที่จะมา คัดค้านได้เวลานี้ อย่างไรก็ตามก็ขอเรียนให้ทราบว่าไม้ที่ถูกทำลายในภาคต่างๆ รวมกันแล้วเป็นจำนวนมากมายไม่ใช่น้อยเลย

เรื่องที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องที่ว่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เป็นตัวสำคัญในการทำลายป่า อันนี้ผมก็ขอเรียนให้ทราบว่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นองค์การของรัฐบาลและ ก็ ถูก กรมป่าไม้ควบคุมอย่างใกล้ชิด เกรงที่องค์การจะไปจ้างให้เกิด สถานการณ์ ในการทำลายป่านี้ คงจะไม่ตรงนัก เพราะว่าองค์การไม่ได้ประโยชน์อะไรจากในเรื่องนี้ เพราะว่าไม้ที่ถูกทำลายถูกตัดมา ถ้ากรมป่าไม้ไม่ได้มอบหมาย ให้ทางองค์การเป็นผู้ชักลากมา องค์การก็จะไม่สามารถทำได้ เพราะฉะนั้น มีเฉพาะไม้ที่เป็นไม้ของกลางที่ทางกรมป่าไม้มอบให้องค์การเป็นผู้ชักลากออกมา และก็ถ้าเผื่อองค์การไม่มี

กำลังพอจึงจะว่าประมุขจ้าง ให้ผู้อื่นที่มีอาชีพในทางทำไม้เป็นผู้ ชัก ลาก ออก มา แต่ว่าทางกรมป่าไม้หรือกระทรวงเกษตรได้วางมาตรการไว้ด้วยว่า ถ้าเป็นปีที่ล่อแหลมหรือว่าเห็นว่าจะมีอิทธิพลในทางที่จะทำลายป่ามากก็บังคับให้องค์การเป็นผู้ทำด้วยตนเอง มิได้ให้คนอื่นเข้าไปทำ

ประเด็นที่ ๓ ในเรื่องคอร์รัปชัน อันนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันดีว่า ก็ต้องมีอยู่ทั่วไปมิใช่แต่เฉพาะในกรมป่าไม้ หรือในสวนราชการของ กระทรวง เกษตร แห่งเดียว อันนี้ทางกระทรวงเกษตรก็พยายามที่จะดำเนินการจับ ลงโทษ หรือสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้ใดมีคอร์รัปชันอย่างไร เพราะว่าในการที่เราจะมองจากพฤติกรรม หรือจากที่เห็นโดยทั่วไป หรือเฉยๆ นี้ เราก็ไม่สามารถที่จะมาสืบหลักฐานได้แม้แต่ว่าในกรณีอื่น ๆ ก็มี ผู้ที่แสดงมีทรัพย์สินร่ำรวย ขึ้น มา ก็ ไม่สามารถที่จะ สอบ ได้ เหมือนกันว่าเขาได้มาอย่างไร แต่อย่างไรก็ดี ถ้าเผื่อว่ามีหลักฐานขึ้นมาเมื่อไรแล้ว ทางกระทรวงเกษตรจะจัดการลงโทษต่อไป

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถาม ขบวนการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเป็นครั้ง

ที่ ๓ ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนตาม วรพจน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อีก ครั้ง
 หนึ่งว่า ตามที่ข้าพเจ้าได้บ่งชี้ข้อเมื่อก
 คือผู้อำนวยการกองคุ้มครองนั้น ที่เกี่ยว
 ข้องกับที่เขตอำเภอบังคาพ ท่านจะย้าย
 ผู้อำนวยการกองคุ้มครองคนนั้น ไป อยู่ใน
 ตำแหน่งอื่น แล้วท่านจะตั้งกรรมการ
 สอบสวนเรื่องนี้โดยด่วนจะได้หรือไม่ นี้
 ข้าพเจ้าขอถามอย่างนี้ หมายความว่าไม่
 ไข้ให้พักราชการหรือ เพราะเรื่องมัน
 ยังไม่แดง ถ้าแดงจริง ท่านอย่าไปพัก
 ไล่เลยดีกว่า เมื่อกันท่านบอกวา
 การคอร์รัปชันนั้น ท่านยอมรับโดย
 คุณภาพแล้วว่า ไม่ใช่เฉพาะกรรมป่าไม้
 หรือกระทรวงเกษตรแห่งเดียว เต็มไป
 ทุกกระทรวงทบวงกรม นี้ท่านยืนยัน
 อย่างนี้แล้ว ที่นี้อยากจะขอเรียนตามทาง
 รัฐบาลว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรอง
 นายกรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ที่นี่ ท่านรองนาย
 กรัฐมนตรีก็ไม่อยู่ ท่านรองนายกรัฐมน
 ตรีก็ไม่อยู่ เพราะไปส่งมิสเตอร์นิคสันไป
 นอก ที่นี้ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านรอง
 นายกรัฐมนตรีพจน์ สารสินว่า เมื่อ
 ปรากฏคอร์รัปชันเกิดขึ้นทุก กระทรวง
 ทบวงกรมแล้ว รัฐบาลจะมีนโยบาย
 ใดๆที่จะปราบคอร์รัปชัน.....

ประธานสภาผู้แทน : ถามไม่ได้
 หรือถามท่านรองนายกรัฐมนตรีพจน์
 ท่านไม่ได้

นายทองดี อิศราชวน (เชียงใหม่) : เปล่า เป็นผู้รักษานโยบาย
 ท่านประธาน ถ้าถามรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเกษตรแล้ว ก็กระทรวงอื่น ๆ
 ละที่เต็มไปด้วยคอร์รัปชัน

ประธานสภาผู้แทน : มันนอก
 กระที่ นอกเรื่องแล้ว คุณก็รู้ข้อบังคับ
 แล้วนะ

นายทองดี อิศราชวน (เชียงใหม่) : ครับ เพราะฉะนั้นขอถาม
 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงเกษตร ว่า
 ท่านจะมีวิธีการอย่างไร ที่จะปราบ ปราบ
 ข้าราชการของท่านที่ทุจริตกินโกง อาศัย
 ตำแหน่งหน้าที่ทุจริต ในการทำลาย
 ทรัพยากรของชาติ เมื่อกันท่านตอบว่า
 องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของรัฐบาล
 นั้น ความจริงถึงว่า ถ้าสมมติว่าไป
 เกิดลักลอบตัดไป ไม่ได้ผลประโยชน์
 อะไร อันนี้ท่านอาจจะเข้าใจไม่ถึง ท่าน
 ทราบหรือไม่ว่า วิธีการพวกนี้มีการทุจริต
 แยกต่างกัน เช่น สมมติส่งลูกน้องไปตัด
 ไม้ ๓,๐๐๐ ต้น แต่ผลสุดท้ายเข้าองค์การ
 จริงๆ ประมาณสัก ๑,๐๐๐ หรือ ๑,๕๐๐
 ต้น นอกนั้นเป็นของผู้มีอิทธิพลเอาเข้า

ชายโรงเลื่อยเหล็ก โรงเลื่อยคนต่างตัว
วิธีการอย่างนี้ ท่านทราบหรือไม่ และ
ข้าพเจ้าจะขอลามสน ๆ ท่านประธาน เมื่อ
ท่านทราบแล้ว ท่านจะจัดการ อย่างไร
หรือไม่เกี่ยวกับวิธีการแบบนี้ แล้วท่านจะ
จัดการโยกย้ายผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองเกี่ยวกับป่าไม้ไปรับสัมปทานนี้ซักกลานนี้ ท่านจะต้องสืบเปลี่ยน โยกย้ายตำแหน่งหน้าที่เพื่อความเหมาะสมนั้นจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ก็แล้วแต่ใจของท่าน

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : สำหรับคำซักถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้อำนวยการคุ้มครอง เกี่ยวกับเรื่องป่าไม้ทางด้านบังคับนั้น ผมก็ไม่ได้เตรียมมา หรือไม่ได้รับทราบไว้ก่อนว่า จะมีถามออกไปนอกเขตจังหวัดชลบุรีอย่างที่เข้ามาในระตู แต่อย่างไรก็ตามก็จะสืบเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ผมก็ขอรับเป็นข้อสังเกตไว้เพื่อจะไปดำเนินการต่อไป สำหรับเรื่ององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ว่า ไปตัดไม้จำนวนมาก แต่เข้าองค์การน้อยนั้น ผมก็ยังไม่เชื่อว่าจะมีข้อเท็จจริงแบบนี้ อย่างไรก็ตามนั้น อย่างไรก็ตามก็ขอรับไว้ไปสอบสวนต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : หมทเวลาสำหรับกระทู้ถามแล้ว

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่..) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หลวงจ่าบุญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอขอมานานนี้เกี่ยวข้องกับ ร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขระเบียบข้าราชการตุลาการด้วย เพราะเป็นเรื่องเดียวกันและจำเป็นจะต้องแก้ไขควบคู่กันไป ถ้าหากจะโปรดให้เสนอเสียพร้อมกันทั้งสองเรื่องละก็บางทีจะเร็วขึ้น แล้วแต่ท่านประธานจะกรุณา

ประธานสภาผู้แทน : ทางคณะรัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ และที่ ๕ เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ควบไปกับร่าง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติ ที่พ้องต่อกันที่ประชุมจะมีท่านผู้ใด ยึดความเห็นเป็น

อย่างอื่นบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้พิจารณาร่าง พระ

ราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม (ฉบับ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
พร้อมกัน

(สำเนา)

วันที่ ๑๖๒๖/๑๒ วันที่ ๒๕ ก.ค. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๐๔๔๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม
เติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผลรวม ๒ ฉบับ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทนลง
มติให้ใช้ได้แล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

(ฉบับที่..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

เหตุผล

เนื่องด้วยปริมาณงานทั้งด้านการพิจารณาพิพากษาคดีและธุรการของศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่งและศาลอาญาได้เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ แต่ผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลงานของแต่ละศาลมีเพียงตำแหน่งเดียว ไม่มีผู้ช่วยปฏิบัติกร ทำให้ราชการของศาลดำเนินไปไม่สะดวกรวดเร็วเท่าที่ควร สมควรกำหนดให้มีตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา และรองอธิบดีผู้พิพากษาชั้นในศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่งและศาลอาญา เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่อันจะเป็นผลให้ราชการของศาลได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

 โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

.....

 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้มีประธานศาลฎีกาประจำศาลฎีกาหนึ่งนาย และให้มีอธิบดีผู้พิพากษาประจำศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่งและศาลอาญา ศาลละหนึ่งนาย กับให้มีรองประธานศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ศาลละสองนายหรือกว่านั้นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเห็นสมควร

เมื่อตำแหน่งประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานศาลฎีกา หรือรองอธิบดีผู้พิพากษา แล้วแต่กรณีเป็นผู้ทำการแทนชั่วคราว ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอยู่ปฏิบัติหน้าที่มากกว่าหนึ่งนายก็ให้เป็นไปตามลำดับอาวุโส

ในกรณีที่ไม่มีผู้ทำการแทนชั่วคราวได้ตามความในวรรคสอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะกำหนดให้ผู้พิพากษานายหนึ่งของศาลนั้นหรือศาลใดศาลหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนชั่วคราวก็ได้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศาลยุติธรรม

“มาตรา ๑๐ ทวิ ให้รองประธานศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง หรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๑๐ (๔) และให้มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา แล้วแต่กรณีตามที่ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา จะได้มอบหมาย”

.....

.....

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการกำหนดให้มำตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา และรองอธิบดีผู้พิพากษาชั้นในศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่ง และศาลอาญาตามพระราชบัญญัติศาลยุติธรรมสมควรกำหนดตำแหน่งและ อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งดังกล่าวกับตำแหน่งที่เกี่ยวข้องอีก๓ ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง และอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา และปรับปรุงคณะกรรมการตุลาการ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

(สำเนา)
ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ตำแหน่งข้าราชการตุลาการมีดังนี้ ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง อธิบดีผู้พิพากษามาตร ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่ง ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ

ในศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษา และผู้ช่วยผู้พิพากษา

นอกจากตำแหน่งดังกล่าวแล้ว อาจให้มีตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งจะได้มีกฎกระทรวงกำหนดเทียบกับตำแหน่งดังกล่าวแล้ว กฎกระทรวงเช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.ค. ก่อน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ข้าราชการตุลาการให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (๑) ประธานศาลฎีกา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๙
- (๒) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และรองประธานศาลฎีกา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๘
- (๓) ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง และอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๗
- (๔) ผู้พิพากษาศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และอธิบดีผู้พิพากษามาก ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๖
- (๕) ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕
- (๖) ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่ง และผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอาญา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๔
- (๗) ผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๓
- (๘) ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น และผู้พิพากษา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๒
- (๙) ผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๑

ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการได้เลื่อนตำแหน่ง ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของขั้นที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งที่เลื่อนขึ้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำ

ของคนที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งดังกล่าว ก็ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นของคนที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการตุลาการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.ต. ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และรองประธานศาลฎีกาเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกแปดคน ซึ่งข้าราชการตุลาการเป็นผู้เลือกจากข้าราชการตุลาการที่มีตำแหน่งเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา และรองประธานศาลฎีกา ในกรณีที่มีตำแหน่งพึงเลือกได้ตามความในวรรคสอง สืบค้น กับจากข้าราชการบ้านานาญที่เคยรับราชการเป็นผู้พิพากษามาแล้วสี่คน

ในกรณีที่มีตำแหน่งรองประธานศาลฎีกามากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้รองประธานศาลฎีกาที่มีอาวุโสสูงกว่าแต่ผู้เดียวเป็นกรรมการตุลาการโดยตำแหน่ง และในกรณีเช่นว่านี้ให้รองประธานศาลฎีกาคณะที่เหลืออยู่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้ ก.ต. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และให้มีเจ้าหน้าที่ตามสมควร

เมื่อจะมีการเลือกกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้ตั้ง วิธีการเลือกให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสั่งให้ดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ให้เสร็จสิ้นและประกาศผลการเลือกในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการตุลาการที่มีอยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตุลาการไปพลางก่อน

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(สำเนา)

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ

๕ ชน	๕ ชน
๑	๒,๔๕๐-๒,๖๐๐-๒,๗๕๐-๒,๙๐๐-๓,๐๕๐ บาท
๒	๒,๗๕๐-๒,๙๐๐-๓,๐๕๐-๓,๒๐๐-๓,๓๕๐-๓,๕๐๐-๓,๖๕๐- ๓,๘๐๐-๓,๙๕๐-๔,๑๐๐-๔,๒๕๐-๔,๔๐๐-๔,๖๐๐-๔,๘๐๐- ๕,๐๐๐ บาท
๓	๔,๔๐๐-๔,๖๐๐-๔,๘๐๐-๕,๐๐๐-๕,๒๐๐-๕,๔๐๐-๕,๗๐๐- ๖,๐๐๐-๖,๓๐๐-๖,๖๐๐ บาท
๔	๕,๔๐๐-๕,๗๐๐-๖,๐๐๐-๖,๓๐๐-๖,๖๐๐-๗,๐๐๐-๗,๔๐๐ บาท
๕	๖,๓๐๐-๖,๖๐๐-๗,๐๐๐-๗,๔๐๐-๗,๘๐๐ บาท
๖	๗,๐๐๐-๗,๔๐๐-๗,๘๐๐-๘,๒๐๐ บาท
๗	๘,๒๐๐-๘,๖๐๐-๙,๐๐๐ บาท
๘	๙,๕๐๐ บาท
๙	๑๐,๐๐๐ บาท

หลวงจํารูญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม):
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับ
ที่ ..) พ.ศ. และร่างพระ
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลา
การ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมพระ
ธรรมนูญศาลยุติธรรมและแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย
ตุลาการ

เหตุผลเพื่อที่จะตั้งตำแหน่งรอง
อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง ศาลอาญา
ศาลอุทธรณ์และรองประธานศาลฎีกาขึ้น
สาเหตุหนึ่งก็คือว่า เวลาตามตัวบทปัจ
จุบันนั้น ผู้พิพากษาซึ่งมีอาวุโสชั้นน้อย
ตามตัวบทจำเป็นต้องเลื่อนชั้นศาลสูง
เพราะมีเงินเงินเดือนขึ้นไม่ได้ก็ปรากฏ
ว่าทางศาลล่างนั้น ผู้พิพากษาอาวุโสมาก ๆ
นั้น ไม่มีโอกาสได้อยู่ในใจจริงประการ
หนึ่ง อีกประการหนึ่งก็คือว่า อธิบดีผู้
พิพากษา ตั้งแต่ประธานศาลฎีกามาจน
กระทั่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
ศาลแพ่ง ศาลอาญา พวกนี้มันงานล้นมือ
มากเหลือเกิน คนเดียวทำไม่ไหว เมื่อ
เป็นเช่นนั้นละก็ ทางรัฐบาลก็เห็นว่าเป็น

การจำเป็นที่ควรจะต้องมีตำแหน่งรอง
ประธานศาลฎีกาและรองอธิบดีผู้พิพาก
ษาศาลอุทธรณ์ และศาลแพ่ง ศาลอา
ญาคด้วย แห่งละ ๒ ตำแหน่ง ทั้งนี้เพื่อ
ให้การทำงานดำเนินไปโดยรวดเร็วอย่าง
หนึ่ง และให้มีโอกาสให้ผู้พิพากษาอาวุ
โสลงมาอยู่ศาลชั้นต้น เพื่อจะได้ควบคุม
การพิจารณาพิพากษารวดคดีให้เป็นไป
โดยเรียบร้อยและเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น อีก
ประการหนึ่ง รัฐบาลจึงเสนอขอแก้
ความจริงความจำเป็นนั้นมีอยู่ตั้งที่กระผม
ได้กราบเรียนมานี้ และที่ขอแก้กันทั้ง
สองฉบับนี้ ก็เพราะเหตุนี้ แต่ว่าตัวบท
อื่น ๆ นั้นจำเป็นจะต้องแก้ตามไปด้วย ก็
เพื่อให้สำเร็จประสงค์นั่นเอง ความจริง
ก็เหมือนตัวบทเดิม นอกจากเดิมตำแหน่ง
รองประธานศาลฎีกา และรองอธิบดีผู้
พิพากษาศาลอุทธรณ์ และศาลแพ่ง
ศาลอาญาเข้าด้วยกันเท่านั้น

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลิ
ปาง): ได้ฟังเหตุผลของท่านรัฐมนตรี
แล้วก็รู้สึกว่าคุณกล่าวไว้ ห้วน ๆ ความ
จริงนี่ก่อนที่เราจะได้พิจารณากันว่า ควร
จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
ฉบับนี้หรือไม่เนี่ย น่าจะได้ฟังเหตุผล
ที่กระจ่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้นกว่านี้ทั้งนี้เพราะ

เหตุว่าสถาบันของศาลนั้นเป็นสถาบันสูง
 สุก ซึ่งเป็นที่พึ่งชนสุดท้ายของประชาชน
 และของเรานี้หนึ่งในนั้น ก่อนที่เราจะค้าน
 กิติ หรือว่าก่อนที่เราจะสนับสนุนกิตินั้น
 เราจะต้องพิจารณาว่ามีความเหมาะสม ไม่
 เหมาะสมเพียงใดเป็นหลักใหญ่ และ
 สถาบันนี้เป็นสถาบันที่แยกอำนาจอธิปไตย
 เป็นส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อจะได้ฟัง
 เหตุผลที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่ว่า ควร จะทำ
 ประการใดก็น่าจะได้ฟังเหตุผลนั้นแจ่มแจ้ง
 และชัดเจนถ้าหากว่าเรากันโดยไม่ได้ฟัง
 เหตุผลให้ชัดเจน ไม่เข้าใจถึงงานแท้จริง
 เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมของทางศาล
 ยุติธรรมแล้ว ก็จะเป็นน่าเสียดายในการ
 ที่เราไปค้านในสิ่งที่ไม่ชอบ แต่เราจะ
 สนับสนุนเราก็จำเป็น ต้อง ระมัดระวัง
 เพราะเหตุว่าถ้าดูตามรูปเรื่อง ความมุ่ง
 หมายของรัฐบาลที่เสนอเข้ามาแล้วนั้นมันก็
 ไม่ได้ไม่เกี่ยวกับ กระบวนการยุติธรรม
 โดยตรงเท่าไรนัก และมีการเปลี่ยนแปลง
 แปลงนิดๆ หน่อยๆ ถ้าหากว่าเราหยวน
 โดยไม่ได้ฟังเหตุผลที่แน่ชัด ความเสีย
 หายก็อาจจะเกิดแก่สถาบันนี้ เพราะเรา
 เคยมีเสียงครหาอยู่บ่อยๆ ว่ามีอธิบดีแล้ว
 ก็ไปตั้งรองอธิบดีไว้อีก ๒ คน ๓ คน
 ทั้งผู้ช่วยอธิบดีไว้ ๒ คน ๓ คน หากว่า

แต่งตั้งให้กันเอง อย่างนี้เคยมีในหน่วย
 ราชการอื่น ๆ อยู่ตลอดเวลา ก็เป็นการ
 เสียหายที่ไม่น่าดู ส่วนด้านรัฐสภา คือ
 สภาเราเป็นผู้พิจารณาร่างกฎหมาย เรา
 ก็ได้บทเรียนที่ดีมาแล้วเมื่อปี ๒๔๙๒
 เมื่อปี ๒๔๙๒ นั้นสภาต้องจำยอมรับ
 ร่าง พระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายข้าราชการพลเรือนฉบับหนึ่ง เพราะความ
 ประสงค์ของรัฐบาล ของตัวท่านนาย
 รัฐมนตรี ต้องการจะบรรจุคน ๆ หนึ่ง
 ซึ่งถูกออกจากราชการไปแล้ว เพื่อให้
 กลับเข้ามารับราชการใหม่ หมายความว่า
 สภาผู้แทนออกกฎหมายเพื่อประโยชน์
 ของคน ๆ เดียวเท่านั้น นั่นก็เป็นการ
 เสียหายที่สถาบันผู้แทนต้องจำยอมรับ ไป
 เช่นนั้น เพราะฉะนั้นกระผมว่าในเรื่องนี้
 เราต้องมาพิจารณากันเสียก่อน ก่อนที่จะ
 รับหลักการ แล้วก็ฟังเหตุผลให้ชัดเหตุผล
 ตามร่างที่ท่านเขียนมานั้นมีอยู่ว่า การตั้ง
 รองประธานศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพาก
 ษาศาลอุทธรณ์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาล
 แผลงและรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา
 ทั้งนี้ก็เพื่อให้ความสะดวกรวดเร็ว ต่อ การ
 พิจารณาคดี และสะดวกรวดเร็วต่องาน
 ธุรการที่มีอยู่มากมายก่ายกอง ทำให้หมัก
 ชักสงสัย ข้อที่สงสัยก็คือว่า วิธีการ

อย่างอื่นแทนที่จะมาตั้งรองอธิบดีหรือว่า แทนที่จะมาตั้งรองประธานศาลฎีกา อย่างที่เสนอร่างเข้ามา^๕ไม่มีเชื้อหรือ สงสัยว่าท่านรัฐมนตรีซึ่งท่านเองก็เป็น ผู้เชี่ยวชาญในทางศาล ท่านเป็นประธานศาลฎีกามาก่อน เป็นผู้พิพากษามาตลอดเวลา ท่านจะไม่ไต่ค้นคว้าหรือว่าท่าน จะลืมไปไม่ได้สนใจในเรื่องงานในหน้าที่ที่จะแบ่งแยกออกของท่านอธิบดี หรือว่า ประธานศาลฎีกาเป็นต้นว่าอย่างนี้ ที่อ้างว่ามีงานมากกระผมขอยกสักอย่างหนึ่ง เช่น อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญานี้ะ มีงานมาก แต่ว่างานของ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญานี้ะ ซึ่งควรจะแยกได้ แต่ว่าไม่แยก กลับรวบรวมอำนาจไว้ให้ไปอยู่ที่ใน มือของ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา เสียเป็นต้นว่าการประกันคนตามกฎหมาย ตามกฎหมายนั้น ผู้พิพากษา เขาเป็นผู้พิจารณาสั่งให้ประกันคน แต่ว่าในวิธีการปฏิบัติของทางกระทรวงยุติธรรมหรือ ของ ทาง ไร่องานศาลแทนที่จะเป็นอำนาจของผู้พิพากษาผู้พิจารณาคดี กลับดึงเอาอำนาจนั้นไว้ให้ อธิบดีเสีย อย่างหนึ่งงานก็มากขึ้น งานมากขึ้น เพราะเหตุว่ารวบรวมอำนาจเข้ามา ไว้ในมือแต่ผู้เดียว นี้จะเห็น ได้ชัดถ้าหากว่าท่าน

รัฐมนตรีท่าน ได้พิจารณาในเรื่องนี้แล้ว ให้ศาลปฏิบัติตามกฎหมายให้ชัด คือ แปลว่าปฏิบัติตามกฎหมายให้เต็มตามรูปแบบที่จะให้รวบรวมอำนาจมาไว้แก่อธิบดีแต่ผู้เดียว ก็ปล่อยให้ศาลนั้นใช้ดุลพินิจตามกฎหมายในการประกันคน แล้วแต่เจ้าของสำนวนเจ้าของคดีแล้วแต่ตัวผู้พิพากษาเขาจะพิจารณาเอง อย่างนี้งานก็ลดน้อยลงไป ความจำเป็นที่จะมาอ้างว่าต้องตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพิ่มเข้าไปอีกคนหนึ่งก็ไม่มี ความจำเป็น นี้เราจะเห็นชัดว่า ในแง่ หนึ่ง ในจำนวนหลาย ๆ แ่ง หลาย ๆ ทาง แล้วอีกทางหนึ่งเป็นต้นว่างานธุรการงานธุรการนั้น ตัวอธิบดีผู้พิพากษาศาลต้องไม่ยุ่งอยู่เกี่ยวกับเงิน โทนจะเงินค่าปรับ โทนจะเงินอะไรต่ออะไรร้อยแปด เงินส่งจ่าย คือตัวอธิบดีผู้พิพากษาศาลต้อง ไปเห็นเอง สั่งเอง ตรวจสอบเอง ซึ่งแท้ที่จริงแล้วอธิบดีศาลไม่จำเป็นเลยในแง่นี้ ก็มอบให้จำศาลไปหรือมิฉะนั้นผู้ช่วยชั้น ไม่ต้องมาตั้งรองอธิบดีเช่นนี้ หัวหน้าศาลที่อาวุโสหรือหัวหน้าคณะที่อาวุโสเป็นผู้ช่วยก็สามารถที่จะทำงานเหล่านั้น ได้ เพราะเหตุว่าได้แบ่งงานออกไป ถ้าหากได้แบ่งไปเสียเช่นนี้จะเป็นประโยชน์มาก

กว่าที่จะมาเสนอตั้งรองอธิบดีหรือว่ารอง
ประธานศาลฎีกาชั้นชั้นนี้มีทางที่จะทำได้
ใหม่ นี่ประการหนึ่ง ส่วนในแง่ที่ว่า
การพิจารณาคดีจะให้มีความ สะดวก รวด
เร็วขึ้นนั้นแม้แต่รองอธิบดีชั้น มาอีกกระ
ทรวงละ ๑๐ คน หรือรองประธาน
ศาลฎีกามาอีก ๑๐ คนกระผมก็คิดว่าการ
พิจารณาคดีในโรงในศาลนั้นไม่มีทางเลย
ที่จะรวดเร็วยิ่งขึ้น ทำไมท่านรัฐมนตรี
จึงไม่หาทางแก้อย่างอื่น ทางแก่ง่ายๆ
เป็นต้นว่าอย่างนี้ไม่ต้องถึงกับ ไปแก้กฎ
หมายอย่างอื่น อะไรอย่างอื่น หรอกนั้น
เป็นเรื่องใหญ่กระผมก็ขอเรียนต่อสถานที่ว่า
เรื่องเล็กๆ น้อยๆ นั้น เป็นต้นว่าเมื่อก่อน
ผู้พิพากษาเมื่อมาทำงานแล้วชั่วระยะเวลา
๖-๗ ชั่วโมงอยู่ในศาลนั้นก็พอที่จะ
พิจารณาอ่านสำนวนได้ละเอียดเพราะเหตุ
ว่าสำนวนกองสูงตั้งตอกตงก็บีบ อ่าน
มาก ๆ เข้า บางทีคนที่มียอายุแล้วก็ตา
แสบหมก ผู้พิพากษาท่านก็ถือสำนวน
กลับไปบ้านได้ เมื่อก่อนนี้ปฏิบัติกัน
อย่างนี้ ต่อมาเมื่อตอนสงคราม เนื่อง
จากการกลัวสำนวนหายก็เลยมีระเบียบข้อ
บังคับออก ห้ามไม่ให้ผู้พิพากษาเอาสำ
นวนกลับไปบ้าน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
ความล่าช้า เราก็เห็นได้อย่างที่ผู้พิพาก

ษาที่สุจริตเป็นคนที่เอาการเอางาน มีความ
ขยันขันแข็ง มีความเอาใจใส่ ต้องการงาน
ให้สำเร็จไป ไม่มีโอกาสที่จะเอาสำนวน
ไปอ่านไว้ที่อื่น นอกจากมานั่งอ่านอยู่
ที่ศาล แล้วงานพิจารณาคดีก็มี ถ้าหาก
ว่าได้แก้ไขเรื่องเหล่านี้โดย ปล่อย ให้เอา
สำนวนไปอ่านได้ไปตรวจสำนวนที่บ้าน
ได้ ก็จะช่วยเพิ่มงานให้ได้ผลมากขึ้น
และรวดเร็วขึ้น นี่ประการหนึ่ง ถ้าท่าน
เห็นว่าต้องทำงานนอกเวลา คือหมายความว่า
ต้องเอาสำนวนไปอ่านที่บ้านเหมือนกับ
สมัยก่อนสงคราม ผู้พิพากษาที่มีเงิน
เดือนอยู่เดือนนั้น ใคร ๆ ก็ย่อมรู้ว่า
ผู้พิพากษานั้นเป็นผู้ที่ให้ความเป็น ธรรม
แก่คนแก่ประชาชนเป็นที่พึ่ง ของคน ทั้ง
หลายเป็นผู้ที่จะซัดซัดถูก แต่ว่าเงินเดือน
ผู้พิพากษาที่มีอยู่ที่เป็นอยู่จนถึงแม้จะแก้ไข
มาแล้วเหมือนกับ ที่ท่าน รัฐมนตรีแก้มา
เงินเดือนก็ไม่ผิดกับ สมียน พนักงาน ทำ
ไร นิตเดียว ก็ทางแก้ที่จะให้งานรวดเร็ว
ขึ้นนั้น นอกจากเพิ่มผู้พิพากษา เพิ่ม
เงินเดือนให้ แล้วก็ให้เอาสำนวนไปดู
ที่บ้านไปตรวจที่บ้านได้ วิธีการเหล่านี้
ท่านรัฐมนตรีได้คิดแก้ไขหรือเปล่า ก่อน
ที่จะเสนอ ร่าง กฎหมายแก้ไขเข้ามา
ความจริงนั้นร่างกฎหมายที่แก้ไขเข้ามา

มีเหตุที่จะต้องแก้อยู่อีกหลายประการ แต่
 ว่าจับมาอยู่นิดเดียวตรงที่ตรงอริบตี
 เพิ่มขึ้น การตั้งรองอริบตีเพิ่มขึ้นหรือ
 รองประธานศาลฎีกาก็ตามมิได้หมายความว่า
 ว่างงานนี้จะเร่งรัดเร็วขึ้น กระผมขอ
 กราบเรียนต่อสภาว่าดังนี้ เหตุที่ท่าน
 สมาชิกบางท่านก็อาจจะได้พบมาด้วยตนเอง
 ก็มี กระผมเองเคยพบมาด้วยตนเองแล้ว
 เพราะเหตุมีรองอริบตีเท่านั้น เรื่องต้อง
 ลาเข้ามาอีก ๒ ปี ถ้าไม่มีรองอริบตีแล้ว
 เรื่องนั้นก็เสร็จก่อนล่วงหน้าไป ๒ ปี
 ผมขอประธานเล่าเรื่อง เสียเวลาสักนิด
 คือ กระผมเป็นทนาย ความว่าความเรื่อง
 หนึ่งเกี่ยวกับกรมศุลกากรจับผู้ต้องหาต่อ
 มากี่มาฟ้องศาลเป็นจำเลย หาว่าขโมยแร่
 จากพม่า แร่พลูมเข้ามาในเขตไทย
 ท้ายที่สุดผมเป็นทนายความแล้ว ศาลก็ยก
 ฟ้อง คดีสิ้นสุด เมื่อคดีสิ้นสุดแล้ว
 ปราบฎว่าแร่ดีบุกของกลางที่ถูกจับ
 นั้นกลายเป็น ทวายหมดก็มีเนื้อแร่ปน
 อยู่แต่เพียง ๒ เปอร์เซ็นต์ความจริง
 เมื่อถูกจับและนำมาพิสูจน์นั้น แร่มีอยู่
 ๔๒ เปอร์เซ็นต์ ทนเมื่อศาลพิพากษา
 ถึงที่สุดแล้ว เราก็เรียกร้องเงินจากกรม
 ศุลกากร ซึ่งตัวท่านอริบตีก็เป็นรัฐบาล
 อยู่ในขณะนั้น เมื่อเรื่องไปถึงศุลกากร

แล้ว อริบตีกรมศุลกากรก็มี ความ
 เห็นว่าศาลพิพากษาเด็ดขาดแล้ว เป็นมูลค่า
 ค่าเท่าไรต้องใช้เงินให้เขาเร็ว ๆ ท้ายที่
 สุดท้ายใน ๔ เดือนเท่านั้น สำนักประ
 มาณกระทรวงการคลัง จัดตั้งงบประมาณ
 ไปให้เสร็จ ให้จ่าย มีเงินจ่ายอยู่ด้วย
 และนัดวันไปรับเงินแล้ว แต่พอถึงวัน
 ไปรับเงินจริงๆ มีผู้ช่วย อริบตีคนหนึ่ง
 บอกว่าคิดราคาแร่ผิด ขอให้สอบใหม่
 ย้อนกลับไปสอบเพราะเหตุว่าราคาตลาด
 แร่ดีบุกในประเทศไทยไม่มี เราต้องอาศัย
 ราคาตลาดสิงคโปร์ส่งมาให้ กรมทรัพย์สิน
 ภาครัฐคิดราคาอีก กรมทรัพย์สินภาครัฐ
 คิดไปอีก รองอริบตีก็บอกว่ากรมทรัพย์สิน
 ภาครัฐนี้ราคาไม่ถูกเพราะราคาแร่
 ตลาดในเมืองไทยไม่มี เมื่อคิดราคาไปอีก
 รองอริบตีกรมศุลกากรก็บอก ก็แร่ราคา
 สิงคโปร์มันเท่านั้น เมื่อมันอยู่ที่อำเภอ
 แม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน มันต้อง
 ราคาต่ำลง หักค่าขนส่งออก นี้ต้อง
 ทะเลาะต้องโต้เถียงกันอยู่เป็นเวลา ๒ ปี
 จึงจะได้เงินจำนวนนั้น ท้ายที่สุดก็โต้เถียง
 ตามจำนวน นี้เราจะเห็นว่ารองอริบตีที่
 ไม่มีงานทำนั้น มีอยู่หลาย กรม หลาย กอง
 มีอยู่หลาย แห่ง หลาย จุดก็ว่ามีงานน้อย
 เมื่อไม่มีงานทำก็พยายามจะทำงานให้มาก

ชั้น ก็ถ่วงเวลาทำงานในสิ่งที่ไม่มีประโยชน์อะไรเลยอย่างนั้นก็มี เพราะฉะนั้นการที่เราควรจะพิจารณาว่า ควรหรือไม่ควร เกี่ยวกับร่างกฎหมายนี้ หรือว่าทางแก้อื่นที่มีอยู่ แต่ที่รัฐบาลไม่ได้คิดกลับไปคิดถึงเอง ๆ ว่าต้องรองรับคดีเพิ่มเข้ามา งานจะเร็วขึ้นแต่แท้ที่จริงข้อเท็จจริงก็ชัดเจนว่าต้องรองรับคดีขึ้นมา งานไม่ได้เร็วขึ้น ยิ่งงานพิจารณาคดีของศาลนี้ไม่ได้เกี่ยวกับรองรับคดีหรอก ไม่ได้เกี่ยวกันเท่าไร เกี่ยวเหมือนกัน ท่านจะไปนั่งนั่งได้ พิจารณาคดี ท่านไม่นั่ง ท่านก็ทำอย่างอื่น หน้าที่ของท่านสำคัญก็ต้อง ควบคุมผู้พิพากษา ให้ความเป็นธรรม แต่ว่ากลับมาส่งงานธุรการเกี่ยวกับเรื่องเงินเรื่องทอง เรื่องค่าปรับ ค่าไหม้อย่างนี้ หรือว่ากลับรวบรวมอำนาจในสิ่งที่ผู้พิพากษาควรจะทำได้เองมาไว้ในมือเสีย อย่างนี้เสร็จแล้วเราก็มารองรับคดีเพิ่มเข้าไปอีก เมื่อต้องรองรับคดีเพิ่มเข้าไปอีก ก็จะเป็นสิ่งที่น่าสงสัยไหม ถ้าหากว่าจะมีการเอาอำนาจเข้ามาไว้ในมือในแง่อื่นงานก็จะเพิ่มขึ้นอีก ทั้ง ๆ ที่กฎหมายให้อำนาจคนอื่นไป ถ้างานเพิ่มขึ้น

อีกก็มาตั้งชนออก อย่างนี้รู้สึกว่าจะไม่น่าดู กระผมว่าทางออกดี ๆ นั้นก็มีตั้งที่เราได้ทราบเรียนมาแล้ว เพิ่มผู้พิพากษาขึ้น ให้เงินเดือนสูง ๆ ให้เวลาเขาใช้เวลามาก ๆ อีตระเต็มที เอาจำนวนกลับไปตรวจสอบบ้านได้หรือกำหนดให้เขาพิจารณาก็ได้ ถ้ามีทางออกที่ดีกว่า เราก็คงไม่ควรรองรับคดีขึ้น เว้นแต่ไม่มีทางออกแล้ว เพราะเหตุว่าทางนี้ทางท่านรัฐมนตรีท่านก็เป็นบุคคลที่อยู่กับโรงกับศาลมานาน ถ้าท่านได้ชี้แจงเหตุผลให้เราฟังเป็นที่พอใจเราก็จะได้พิจารณากันไปในทางที่ถูกที่สุด จึงขอกราบเรียนท่าน

หลวงอำมฤตเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้เกียรติที่ถามมา แต่ว่าผมก็ต้องกราบเรียนข้อเท็จจริงให้เป็นเรื่อง ๆ ไป การแต่งตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลที่ขอแต่งตั้งนี้ ไม่ใช่แต่งตั้งเอาไปฟังเพื่อ หรือว่าอยู่เฉย ๆ งานหนักเหลือเกิน งานที่เรียกว่างานหนักนั้น ถ้าหากว่าบุคคลซึ่งผ่านโรงศาลแล้ว จะรู้สึกว่าประธานศาลฎีกาก็ดี อธิบดีผู้พิพากษา

ศาลอุทธรณ์คดี ศาลอุทธรณ์อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา นั้น ถ้าจะทำงานให้เสร็จแล้วเป็นงานที่หนักมาก ผมจะขอซักตัวอย่าง อย่างนี้ว่า งานคดีความนั้น เรานักกฎหมายยกมทราบกินอยู่แล้วว่า มีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริงนี้เป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ต้องการความชำนาญชำนาญเพราะเหตุว่า ไม่มีหลักเกณฑ์อะไรที่เราจะเชื่อ นาย ก. หรือเชื่อนาย ข. เชื่อนายค่านายแดง ไม่มีหลักเกณฑ์อะไร นอกจากความชำนาญเท่านั้น นี่เป็นการที่จะต้องอบรมผู้พิพากษามี อวูโสกัน อย่างหนึ่ง ให้มีความชำนาญชำนาญ นี่ประการหนึ่ง อีกประการ หนึ่งก็คือ ปัญหา ข้อกฎหมาย ซึ่งก็เป็นข้อข้อเหมือนกันนักกฎหมายยกมทราบกินอยู่กันถ้าหาก ว่าคดีความที่เกิดขึ้นในศาลต่าง ๆ ๓-๔ ศาลที่กระผมระบุมานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประธานหรือว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่ง และศาลอาญานั้นต้องรับ ปรึกษา อยู่เรื่อย ๆ ในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริงอาจจะน้อยหน่อย อาจจะปรึกษาคน

อื่นได้ แต่ว่าปัญหาข้อกฎหมายนั้น โดยปกติถ้าเป็นปัญหาที่ยุ่งยากซึ่งก็มีอยู่เสมอ ถ้าหากว่าท่านทั้งหลาย ไปว่าความที่ศาลแพ่ง จะเห็นว่าคดีมันมีปัญหากฎหมายยุ่งยากลำบากปานใด แม้แต่เราหมื่นนายอยู่เป็นเวลา ๒,๐๐๐ กว่าคนที่ไปว่าความศาลแพ่ง หน้าจำเจกันนั้นไม่ถึง ๓๐ คนที่เขาจ้างไปว่านั้นเพราะเหตุมันยากเหลือเกิน บางทีมันเป็นอย่างนั้น ก็เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วละก็การที่ตรงรองอธิบดีคนนั้นไม่ได้ตั้งเพื่อให้งานช้า แต่ตั้งเพื่อให้งานเร็วขึ้น เพราะเหตุว่าแทนที่อธิบดีคนเดียวจะรับปรึกษาคดีทั้งศาลนั้น ก็มารองอธิบดี ซึ่งเป็นเมือดี มีอวูโส มีความชำนาญชำนาญรับปรึกษาแบ่งเบาภาระของ อธิบดีลงไปเป็นเช่นนี้ กระผมจะบอกยืนยันด้วยข้อเท็จจริงว่า ในระหว่างที่กระผมรับราชการอยู่ที่ศาลนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกานั้นไม่เคยมีคดีอะไรเลยที่กระผมไม่อ่าน คำพิพากษาทุกฉบับ กระผมต้องอ่านแล้วต้องแทงว่าออกจึงจะออกได้ แล้วคุณดูซิว่าเวลานี้ผู้พิพากษาศาลฎีกามีเกือบ ๕๐ คน ประธานศาลฎีกา

ทำอย่างไร กระทบทำให้เป็นพระนารายณ์ก็ทำไม่ได้ดี เราจึงต้องการจะมีคนสัก ๒-๓ คนซึ่ง ช่วยเหลือและ ให้เงินเคื่อนเขาให้เพียงพอฐานะเขา ให้คุ้มกับเหนื่อยเขา และอย่างศาลแพ่งเป็นต้น ศาลแพ่งเวลานบอกท่านว่าคุ้มเงิน เป็นความจริง ถ้าท่านรู้ว่าเงินนั้นหมุนอยู่ในศาลแพ่งนี้เท่าใด มากกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ท่านจะไปไว้ใจศาลให้คุ้มหรือท่านเป็นอธิบดีท่านก็ไม่ไว้ใจกระทบก็ไม่ไว้ใจ กระทบต้องคุ้มของกระทบเองทั้งนั้นเพราะเงินหายไปทำอย่างไร อีกประการหนึ่ง และส่วนเรื่องประกันนั้นแล้ว เราอธิบดี คุณเป็นของธรรมดา เพราะเรื่องประกันนั้นครหามากเหลือเกิน คนนั้นได้บ้าง คนนี้ไม่ได้บ้างอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นในการที่อธิบดีรับผิดชอบ เอามาทำเสียเองก็เป็นภาระที่ถูกต้องยิ่งกว่านั้น พระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๑๐ ก็บอกว่า อธิบดีมีหน้าที่ต้องส่งคำร้องต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในการที่ท่านเอารวมมาทำเสีย นั้นนะไม่ใช่ที่ท่านรวบรวมอำนาจหรอก แต่เป็นการบ่งกันครหาและไม่อยาก ให้ผู้พิพากษาซึ่ง บางที่ยังอาวุโสหน่อยนัก ไปสั่งประกัน ซึ่งมันเป็นเรื่องลำบาก บางทีก็พิจารณาลำบากว่า ควรจะเรียกเท่าไร หรือควรจะมี

ประกันหรือไม่ ควรจะให้ประกันหรือไม่อะไรเหล่านี้เป็นต้น เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะทำเพื่อให้ดีขึ้นเท่านั้น กระทบรับรองได้ อย่างเต็มที่ว่าตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาก็คือ ตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาซึ่งจะขอตั้งขึ้นนักดี ไม่ใช่ไปอยู่เฉย ๆ แต่ไปเพื่อ ให้งานเร็วขึ้นเพื่อแบ่งเบา งานของประธานศาลฎีกาและ ของ อธิบดีนี้ประการหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งก็คือว่า กระทบอยากจะพูดเสียเหมือนกันว่าคดีที่พิจารณาล่าช้า นั้นจะเร็วได้ ไม่ใช่ว่าเรามีผู้พิพากษามากอย่างเดียวต้องประกอบด้วย ๓ อย่าง ก็คือผู้พิพากษามากด้วยคดีด้วยอย่างหนึ่ง ทนายมากด้วยคดีด้วยอีกอย่างหนึ่ง ประชาชนรู้จักหน้าที่ของตัวในการที่จะมาเป็นพยานอย่างดี อีกประการหนึ่งเป็น ๓ ประการประกอบกัน การพิจารณาคดีจึงจะดำเนิน ไปด้วยรวดเร็ว เวลานี้เราใช้ระบบผู้พิพากษา ซึ่งต้องมีอุทธรณ์ฎีกาขึ้นไป และศาลอุทธรณ์นั้นดูจำนวนจากศาลชั้นต้น เพราะฉะนั้นศาลชั้นต้นนี้ ก็จำเป็น จะต้องต้องมีผู้เชี่ยวชาญพอควรอยู่ และอีกประการหนึ่งก็ถ้าหากว่าจำนวนไม่เต็มแล้ว ความอุทธรณ์ฎีกาไปมันก็ไม่ดีไปด้วย เราจึงจำเป็น และผู้พิพากษาก็ต้องจัดจำนวน การจัดจำนวน

กระผมเองก็เห็นว่ายุ่งยาก เวลา^๕นกระผม
 ยากเหลือเกิน ในสมภพหนึ่งเมื่อครั้งสมัย
 กระผมอยู่ศาล ใต้เคยเสนอต่อ^๕อัฐบาลพล
 ให้มีการลดเสียง แทนที่ผู้พิพากษาจะจด
 แล้ว^๕ก็ให้จำคนพิมพ์ ถอดเสียงนั้นออกมา
 ใครอยากจะทำก็ตัดไปเลยตามเรื่อง ให้
 เช่นกำกับไว้เป็นพยานหลักฐาน แต่ว่า
 ผ่านพรรคมนึงคดีลา มนึ่งคดีลาไม่เอา
 ไม่เอา กระผมก็เห็นใจ เห็นใจเพราะอะไร
 อย่างว่ากระผมนั้นนะครับ เพราะนี่พูดความ
 จริงกัน เห็นใจเพราะเหตุว่า ถ้าหากว่ามี
 การลดเสียงแล้วละก็ ทนายทุกคนนี้ว่า
 นี้จะต้องคล่องมาก เพราะไม่มีเวลา
 คิด ต้องคล่องมาก ต้องตรวจสำนวน
 อย่างเต็มที่ ต้องคล่องมาก แล้วก็การ
 พิจารณาก็ดำเนิน ไปได้รวดเร็ว ได้จริง
 แต่^๕ก็ไม่มีใครรับหลักการ เวลานี้เพียง
 แต่จะมีคนจดตัวเลข เราก็ยังไม่มีเงิน
 เดือนที่จะให้เขาตีพอ ถ้าหากให้เงิน
 เดือนไม่ตีพอ พวก^๕นี้อาจจะจดผิดก็ได้
 แกล้งจดเสียให้ผิดก็ได้ นี่เราก็ยังทำไม่
 ได้ทั้งนั้น ไม่ใช่^๕ว่าไม่คิดนะครับ คิด
 มากกว่าจะทำอย่างไร กระผมคิดมา ไม่ใช่
 ว่าแต่เดี๋ยวนี้ คิดมาตั้งแต่อยู่ในราชการ
 ก็ยังอยู่ในราชการศาล คิดมาว่าจะทำ

อย่างไรดี ก็หาวิธีอยู่เรื่อย แต่^๕มันก็คิด
 อย่างโน้นบ้างอย่างนี้บ้าง ถ้าหากว่า
 สภานจะให้เงินจำคนเขียนตัวเลขให้ตี ๆ
 เงินเดือนคนหนึ่งสัก ๒,๐๐๐ บาท ซึ่ง
 ให้ไว้ใจได้ อย่างนั้นผมก็ว่าดีเหมือน
 กัน กระผมก็ชอบใจและรู้สึ่ว่าดีจะเร็ว
 ขึ้นด้วยซ้ำ นี่เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่
 ลำบาก ที่^๕นเรามาหวนดูถึงว่าตำแหน่ง
 อธิบดีผู้พิพากษาคดี ตำแหน่งประธาน
 ศาลฎีกาก็คือ^๕นี้ จำเป็นจะต้องรับผิดชอบ
 ชอบทั้งในงาน ธุรการ และงานตุลาการ
 และงานตุลาการ^๕นั้นมันยุ่งยาก อย่าง
 ที่กระผมกราบเรียนมาแล้ว ส่วนที่ว่าให้
 เขาสำนวนกลับไปบ้านนั้น ไม่ให้เอาไป
^๕นั้น กระผมเองก็ไม่ทราบว่ามีข้อห้ามอัน^๕
 อยู่ เป็นความสัตย์จริง กระผมก็เคยเอาไป
 จนกระทั่งจวนจะออกจากราชการ ผมก็
 เคยเอาไป บางสำนวนที่กระผมสงสัยกระ
 ผมเอาไปตรวจที่บ้านก็มีเพราะไม่มีเวลาที่
 จะดูที่ศาล กระผมก็เคยเอาไป และเวลานี้
 ถ้าเอาไปกระผมก็ไม่^๕ว่า เพราะเหตุว่าผู้พิพาก
 ษาทุกคนรับผิดชอบ และเราเชื่อในเกียรติ
 ว่าคงไม่ไปทำอะไรเสียหาย แต่ว่าเรารักษา
 สำนวนไม่ให้คนอื่นเอาไป ก็เพราะเหตุ
 อะไร กลัวคนไปแก้สำนวน ไม่อยาก

ให้ออกไปจากศาล ไม่อยากให้คนอื่น
 แตะต้อง ก็เพื่อจะเสียความยุติธรรมนั้น
 เอง กระผมกราบเรียนใต้โดยสรุปว่า ที่ขอ
 ตำแหน่งเพิ่มชั้นนั้น เพื่อให้ความ
 ยุติธรรมของศาลนั้น เป็นไปด้วยดียิ่งขึ้น
 เพราะเหตุว่าผู้พิพากษาที่อาวุโสมากนั้น
 ต้องเลื่อนไปศาลชั้นบน ศาลชั้นล่างก็ไม่
 ค่อยมีผู้พิพากษาที่อาวุโสมากนัก ก็เมื่อ
 เป็นเช่นนั้นแล้ว เราต้องตำแหน่งรองอธิบดี
 ผู้พิพากษาชั้นก็ได้มีโอกาสดอนเอาผู้พิ-
 พากษาที่มีความชำนาญชำนาญมาช่วย
 อธิบดีผู้พิพากษาชั้นต้นก็ทำให้ดีขึ้น มา
 ช่วยศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นให้ดีขึ้น ให้
 ฐานะแก่หน่อย ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 ได้พูดแล้วว่าเงินเดือนตุลาการนั้นค่า กระ
 ผมเองก็จะไปพูดว่านั่นก็เรียกว่าเห็นใจก็
 ไม่ใช่ใช่ว่าอย่างนั้น กระผมเองก็รู้สึกเหมือน
 ว่ามันต่ำ ถ้าหากว่าท่านจะเพิ่มเติมชั้นให้
 อีกก็ตามใจ กระผมก็ยินดีไม่ได้ขัดข้อง
 อะไรแต่ว่างบประมาณเขามีหรือไม่กระผม
 ไม่ทราบ เท่านั้น ไป ๆ มา ๆ มาคิดเรื่อง
 เงิน ไม่ใช่ไม่เห็น ทางรัฐบาลเขาก็
 เห็น ข้าราชการทั่วไปวางหน้าเงินเดือนก็
 ต่ำทุกคน แต่ว่าเราจะเอาเงินที่ไหนมาให้
 กระผมก็ยังนึกไม่ออกเหมือนกัน เพราะ

ฉะนั้นกระผมกราบเรียนมาที่ถึงวอน ขอ
 ให้เห็นเถอะ คือต้องรองอธิบดีผู้พิพากษา
 ไม่ใช่ให้งานซ้ำ แต่ต้องการให้งานเร็ว
 ขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าได้โปรดให้มี
 ตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษา รองประ
 ธานศาลฎีกาแล้วละก็ กระผมมั่นใจว่างาน
 จะเร็วขึ้น เป็นการแก้ในช่วงเวลานี้ให้
 ดีขึ้น

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น):

ข้าพเจ้าได้ศึกษานะครับ ว่ารัฐบาลเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้มา คราว
 นี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ข้าพเจ้าขอท้วงท่านละครับ ในพุทธศั-
 ราช ๒๕๐๙ ในสมัยรัฐบาลของ จอมพล
 ถนอม กิตติขจร ท่านได้ออกพระราช-
 บัญญัติมาฉบับหนึ่งรัฐบาลในสมัยนั้น คือ
 ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ราชกิจจานุเบกษา
 พ.ศ. ๒๕๐๙ เหตุผลในการออกร่างพระ
 ราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบข้าราชการ-
 การตุลาการในสมัยนั้น ในสมัยที่จอมพล
 ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น
 ได้ตั้งหัวหน้าคณะชั้นในศาลอุทธรณ์ ขึ้น
 ในศาลฎีกา โดยเหตุผลในร่างกฎหมาย
 ฉบับนั้นก็บอกว่าเพื่อช่วยเหลืออธิบดีผู้
 พิพากษาศาลแพ่ง และศาลอาญา ผู้รับ
 ผิดชอบพิจารณาคดีและปฏิบัติงานในศาล

ทั้งสองให้สำเร็จลุล่วงไปโดยรวดเร็ว ท่านก็บอกอย่างนั้นครานั้นเป็นอย่างไร สมภาร่างรัฐธรรมนูญในสมัยนั้น ก้อนุมัติ ให้ไปแล้ว มันไม่สำเร็จลุล่วงไปโดยรวดเร็ว กระนั้นหรือ คราวนี้ท่านก็ตั้งรอง ประธานศาลฎีกาขึ้นอีก นี่ก็แสดงว่ากฎหมายฉบับนั้น ไม่ได้ผลกระนั้นหรือท่านประธาน ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนว่า จริงอยู่ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คนนี้ข้าพเจ้าก็เห็นชอบรับว่ามีความเชี่ยวชาญในอรรถคดี ท่านนั่งบัลลังก์พิจารณามาแล้วเป็นร้อยเป็นพัน เป็นตั้งแต่ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นไล่เตี๊ยะขึ้นไป มีความชำนาญชำนาญ และนอกจากนั้นข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า ท่านก็ไม่ถูกจุดนี้ครับ ข้าพเจ้าไปฟังเสียงตุลาการเขาร่ำร้องมาแล้ว เขาร่ำร้องเรื่องเงิน จริงอยู่ ท่านอาจจะมีความชำนาญชำนาญในอรรถคดี นอกจากนั้น ข้าพเจ้าก็มีความเคารพนับถือท่านเป็นพิเศษในฐานะที่ท่านเป็นประธานกรรมการตัดสินการ ประกวดชาอ่อนได้ โดยไม่ผิดพลาด อันนี้ข้าพเจ้าขอเคารพนับถือ ท่านผู้เป็นประธาน ท่านก็ไม่ถูกจุด ข้าพเจ้าได้ฟังเสียงร่ำร้อง ของตุลาการมากมายนักหนาแล้ว เงินนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญนะครับ คงจะเห็นได้ว่าในหมวดท้ายของร่างพระ

ราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้พิพากษาชั้นต้นได้รับเงินเดือน ๒,๗๕๐ บาท ขอประทานโทษ ผู้พิพากษาคนเดียวมีอำนาจตัดสินใส่คุกคนได้ไม่เกิน ๖ เดือนคนเดียวจะรับนั่งบัลลังก์ ปรับได้ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ถ้า ๒ คนมีอำนาจประหารชีวิตได้ ท่านประธาน แต่ทว่าพุทโธเอ๊ย น่าสลดใจเงินเดือนของผู้พิพากษาชั้นต้น ๓ คน ขอประทานโทษที่ต้องออกชื่อ ยังไม่เท่ารายได้ประจำเดือนของคุณรวงทอง ทองลั่นทม เรื่องเป็นอย่างนี้ อันนี้เป็นความจริงไม่เท่ากับคุณชรินทร์ นันทนาคร มันเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็น เชื่อกันว่าถ้าหากรัฐบาลนี้ปรารถนาที่จะแก้ไขในเรื่องเงินเดือนแล้ว ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ในประเทศไทยที่รัฐบาลจะทำไม่ได้ ตัดงบประมาณลงมาเสียก็ได้ท่านผู้เป็นประธาน รัฐธรรมนูญทุกฉบับมา ได้แบ่งแยกอำนาจนิติบัญญัติ โดยกำหนดให้เห็นว่า อำนาจตุลาการนี้เป็นอำนาจอิสระ มีความเป็นอิสระในการพิพากษาคดี รัฐธรรมนูญทุกฉบับรับรองไว้ว่าเช่นนั้น แต่ทว่าท่านหันมาดูเงินเดือนประธานศาลฎีกาได้รับเงินเดือน ๑๐,๐๐๐ บาท ตรงข้ามท่านนายก รัฐมนตรีของเราได้ ๑๒,๐๐๐ บาทท่านมีรายได้เยอะแยะ เป็นประธานกรรมการ

สลากกินแบ่ง ท่านก็ได้เยอะเยาะทางของ
ท่าน ตัวท่านประธานเอง ขอโทษ ท่านก็
ไม่เดือดร้อนอะไร เพราะว่าท่านเป็นผู้มี
ฐานะที่อยู่แล้ว ท่านก็ได้ ๑๐,๐๐๐ บาท
อย่างนี้ คราวนี้ ๓ คนนั่งในที่เดียวกัน
นะครับทั้งนายกรัฐมนตรี ทั้งประธานรัฐ
สภา แล้วก็ทั้งประธานศาลฎีกาอำนาจ ๓
อันนี้เสมอกันในรัฐธรรมนูญตามที่รับรอง
ไว้ นายกรัฐมนตรีมีทางได้อีกเยอะเยอะ
แต่ทว่า ประธานศาลฎีกานั้น ขอประ
ทานโทษ ไปหาที่ไหนไม่ได้แล้วไปตั้ง
คลินิก ไปตั้งที่ปรึกษาหรือปรึกษาอรรถคดี
ก็ไม่ได้ ไปเป็นหุ้นส่วน การค้าก็ไม่ได้
ท่านดูตัวอย่าง ขอประทานโทษที่ต้องออก
ช้ออก คุณสัญญาธรรมศักดิ์ ได้รับแต่งตั้ง
เป็นประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ
พอท่าน เป็นผู้พิพากษาศาลฎีกา ท่านก็ลา
ออกโดยมรรยาท เพราะว่าผู้พิพากษานั้น
จะต้องระมัดระวัง ไม่ประกอบด้วยนั้น
ทาคติ ไม่มีความโน้มเอียงในการตัดสินคดี
การวางตนมันลำบาก ข้อนี้ร้องประธาน
คนที่ ๑ คือคุณสับสน พูลพัฒน์ ย่อมจะรับ
รองข้าพเจ้าได้ว่า การดำรงตนของผู้พิ
พากษานั้นลำบาก จะไปสำมะเลเทเมา จะ
ไปคบคนไหนทั่วไปก็ไม่ได้ เพราะว่าการ
ปฏิบัติกร ของท่าน ผู้พิพากษา นั้น ได้กระ
ทำไปในนามของพระมหากษัตริย์ เพราะ

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูดแทนตุลาการทั้งหลาย
ว่า ทางรัฐบาลเสียใจอย่างยิ่งที่จอมพล
ถนอม กิตติขจร ไม่มาว่านขอดีโปรดัก
ให้ถึงจุดพระราชบัญญัติตุลาการ นั่นคือ
แก้เรื่องเงิน ข้าพเจ้าจะชี้ให้ท่านเห็นที่
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ผู้พิพากษาผู้ช่วย
ได้รับขั้นต้น ๒,๔๕๐ บาท แต่ผู้พิพากษา
จริงได้รับ ๒,๗๕๐ บาท ผู้พิพากษานั้น
ขั้นสุดท้ายอาจจะได้ ๕,๐๐๐ บาท แต่ว่า
มาเริ่มต้นหัวหน้าศาลกลับหันลงมาอีกได้
เพียง ๔,๕๐๐ บาท แล้วคราวนี้ผู้พิพาก
ษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่ง ศาลฎีกา เริ่ม
ต้นได้ ๕,๕๐๐ บาท เท่า ๆ กับผู้พิพาก
ษาหัวหน้าศาลในลำดับที่ ๑,๒,๓,๔,๕, ๖
ซึ่งรับราชการมาแล้ว ๖ ปี อย่างนี้ท่าน
ก็ไม่เหมาะสม นี่ท่านก็ไม่ถูกจุดครับ
ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระ
ทรวงยุติธรรมควรจะต้องไปใหม่ ร่าง
กฎหมายฉบับนี้ไปแก้มาให้ถูกต้อง ทุกหัวใจ
ของตุลาการ ท่านเป็นอิสระในการพิ
พากษาคดี ท่านกระทำในนามของพระ
มหากษัตริย์ ท่านจะไปไปปดมดเท็จหรือ
เหลว ๆ จะไปกินหน้ากินหลังไม่ได้ท่าน
เป็นผู้รับผิดชอบต่อประชาชนทั้ง ๓๕ ล้าน
คนนี้ ท่านเป็นผู้กำชีวิตในเมื่อเรามีเรื่อง
ก้ำกั้วพิพาสันและกำอิสรภาพของเราไว้ใน

มถ เมื่อเช่นนั้นเราก็ควรจะให้หลักประก
กัน แก่ผู้พิพากษาตุลาการนี้ตามสมควร
อย่างน้อยที่สุดในขั้นต้นท่านก็ควรจะได้
๖,๐๐๐ บาทผู้แทนราษฎรยังได้๖,๐๐๐
บาทบวกกับค่าเช่าบ้านอีก ยิ่งเป็นอย่างนี้
ทำไมเหตุไฉนผู้พิพากษาซึ่งเป็นอำนาจที่
สำคัญแขนงหนึ่งท่านไม่ได้ให้ นอกนั้นข้า
พเจ้าพูดแทนตุลาการทั่วประเทศหวังว่า
รัฐบาลนี้คงจะรับทราบ ข้าพเจ้าขออีก
หัวใจของท่านคือเงิน เงินเดือนขอให้ท่าน
ได้ดำรงอยู่สมศักดิ์ศรี สมฐานะเพื่อที่ท่าน
จะได้มีสิทธิ์ เสรีภาพในการ ประสิทธิภาพประ
สิทธิภาพความยุติธรรมให้แก่ประชาชนสมกับ
หลักอันเป็นที่พึงของประชาชนชนสุดท้าย
ไม่ว่าข้าพเจ้าก็ดี ไม่ว่าท่านประธานก็ดี
หรือไม่ว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
ยุติธรรมเดี๋ยวนี้ก็ดี อาจจะมีวันใดวันหนึ่ง
ซึ่งเราอาจจะต้องตกเป็นจำเลย ณ ศาล
หลวงในโอกาสนั้น เราละครับ ก็จะได้เห็น
ว่าผู้พิพากษามีความสำคัญในการกำอิสร
ภาพชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์ ไว้
เพียงใดนี้ มันเป็นอย่างนี้ ท่าน ประธาน
รัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าว่าแก้มิถูกจุฑ คราวนี้
ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงอีกนะครับ....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้รวบ
รัดหน่อย

นายแกล้ว นรปติ (ขอแค้น) :

ร่างกฎหมายฉบับนี้อยากจะให้ศาล เป็นที่
พึ่งเป็นอิสระจริง ๆ เพราะว่าปรากฏตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลา
การ พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่ท่านแก้ไขเพิ่มเติม
มานี้ มันยังไม่ถึงใจ เงินเดือนไม่ถึงใจ
ละครับ เงินไม่ถึงใจ ผู้พิพากษาอยู่ในฐา
นะยากจนเหลือเกิน นั้นประการหนึ่ง อัน
นี้ข้าพเจ้าก็ไม่เป็นไร เพราะว่ามันเป็นหัวใจ
คราวนี้ นอกจากนั้นท่านยัง ปล่อยให้รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนี้เข้าไป
ลุ่มลุ่มกับอำนาจตุลาการ นะครับ เช่น
ความในมาตรา ๑๕ การเลื่อนขึ้นเงินเดือน
ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งเลื่อน หรือว่าการ
เลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการตุลาการ
ตั้งแต่ชั้น ๓ ขึ้นไปต้องได้รับอนุมัติจาก
คณะรัฐมนตรี อย่างนี้ทำให้คณะตุลาการ
ไม่เป็นไปโดยอิสระ ให้อยู่ภายใต้อำนาจ
ของฝ่ายบริหารท่านจะแก้ได้ไหมแก้มาให้
บริบูรณ์เรียบร้อย แม้มาตราเหล่านี้ นอก
จากนั้นกฎหมายฉบับเก่า พ.ศ. ๒๔๙๗ นะ
ครับ ยังได้ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมที่จะสั่งให้ผู้พิพากษา
ออกไปทำงานชั่วคราวมีกำหนดไม่เกิน ๖
เดือนก็ได้ แต่ถ้าหากว่าเกินกว่านั้นก็ต้อง
ได้รับอนุมัติจาก ก.ต. คือคณะกรรมการ
ตุลาการคราวนี้ เวลาที่ข้าราชการตุลาการ
จะลาออกรับบำเหน็จบำนาญ ถ้าหากว่า

รัฐมนตรีเห็นว่าบุคคลผู้นั้นจะดำรงเป็น
ประโยชน์แก่ราชการ อันมาตรา ๒๕
ก็จะยับยั้งไม่ให้ลาออกเป็นเวลาไม่เกิน
๑ ปี ก็ได้ อันนี้เป็นเหตุให้ท่านรัฐมนตรี
ตระครับ เข้าไปยุ่งย่ำในอำนาจตุลา
การ อำนาจตุลาการไม่เป็นอิสระ เป็น
อย่างนี้ ข้าพเจ้าเป็นนักกรเมืองเคยติด
คุกมาแล้ว เคยเห็นรสมาแล้ว ย่อมต้อง
การที่จะให้ผู้พิพากษา ข้าพเจ้ามีกรณีพิ
พาทย์กับรัฐบาล รัฐบาลเป็นโจทก์ ข้าพเจ้า
เป็นจำเลย เขากล่าวหาว่าข้าพเจ้าขบถ
ละก็ข้าพเจ้าต้องการความยุติธรรมมันเป็น
อย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านจะไปแก้มาได้
ไหม คราวนี้เวลาตุลาการจะลาออกท่าน
ก็ยับยั้งไว้ได้ไม่เกิน ๑ ปี แล้วนอกจาก
นั้นยังให้อำนาจรัฐมนตรีปลดออกหรือให้
ออก เช่นกรณีพิทวินัย แต่ว่าไม่ร้ายแรง
ก็ให้ออกได้ นี้มาตรา ๒๕ นะครับ มาตรา
๖๐ การลงโทษให้ออกนั้นรัฐมนตรีย่อม
ทำได้ ในเมื่อพิทวินัยร้ายแรง แต่ยังไม่
ถึงขั้นปลดออก นอกจากนั้นกฎหมาย
ฉบับนี้ยังให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมที่จะตั้งกรรมการขึ้นไม่
น้อยกว่า ๓ นาย เพื่อสอบสวนตุลาการ
ในเมื่อพิทวินัยอย่างร้ายแรงได้ทุกชั้นตั้ง
แต่ประธานศาลฎีกาลงมา อย่างนี้เป็นต้น

นอกจากนี้มาตรา ๖๕ ยังให้อำนาจแก่
รัฐมนตรีที่จะพักราชการข้าราชการตุลา
การได้ทุกชั้นในเมื่อตุลาการได้ถูกสอบสวน
เช่นนี้เป็นต้น จะเห็นได้ว่าพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ให้อำนาจแก่รัฐ
มนตรีที่เข้าไปยุ่งย่ำกับตุลาการไว้มาก
มาย ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอให้แก้กลับมา
นายทฯ ก็บอกว่าจะขึ้นเงินเดือนให้แก่
ข้าราชการอยู่แล้วนะ เราจะรอรับพร้อม
กับร่างนั้นไม่ดีหรือ รอให้ไปขึ้นเงินเดือน
ให้ตุลาการ อันนั้นขึ้นแต่เพียงนิดๆหน่อยๆ
ประธานศาลฎีกาแต่ก่อนฉบับนี้ก็ให้หมื่น
หนึ่งเหมือนกัน แล้วมาฉบับนี้ก็ให้หมื่น
เดียว แต่นายทฯ ก็กลับได้มากกว่านี้ แต่
ว่าตุลาการนั้น ประธานศาลฎีกานั้นกลับ
เป็นผู้กำชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลทั่ว
ประเทศอย่างนี้เป็นต้น ท่านรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงยุติธรรม ข้าพเจ้าขอกราบ
เรียนก่อนที่จะจบการพูด ข้าพเจ้าขอย้ำ
ให้ท่าน และรัฐบาลได้ทราบว่า สิ่งที่
ปรารถนาของตุลาการนั้นคือเงินให้เหมาะ
สมกับตำแหน่งหน้าที่ เท่าที่เป็นมานั้นยัง
ไม่เหมาะสม ขอให้ท่านพยายาม ถ้าหาก
ว่าท่านทำไม่ได้ท่านก็ควร จะลาออกไป
เสีย เพราะเป็นความเรื่อรังของตุลา
การเกินอย่างนั้นข้าพเจ้าขอกราบเรียน

หลวงจ่าบุญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ผมนึกว่าขอโทษ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จะถูกกฎหมายไม่ค่อยทั่วสักหน่อย ที่ว่าอำนาจรัฐมนตรีมีมากนั้น ไม่ได้มีอะไรเลย มีแต่ทำให้ส่ง ส่งก็ต้องความเห็นชอบของ ก.ต. ทุกเรื่องที่ท่านพูดมา จะส่งสอบสวน ส่งอะไรต่ออะไร เสร็จแล้วต้องเสนอ ก.ต. เขา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าท่านไม่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมทำอะไร เสียเลย ก็ยุบกระทรวงยุติธรรม ซึ่งผมก็พร้อมใจที่จะยินดี ยุบเสียดีกว่า มีไว้ทำไม นี่ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งผมนึกว่าท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติไม่ได้จับจุดของร่าง พระราชบัญญัติอันนี้ ร่างพระราชบัญญัติอันนี้ เสนอเข้ามาผมเห็นด้วย ความจริงเป็นของรัฐบาลเก่า ท่านรัฐมนตรีเก่า แต่ผมเห็นด้วย และก็ผ่านการประชุมที่กฤษฎีกา ผมก็ทำอยู่ผมเห็นด้วย เพราะอะไร เพราะเหตุว่าจุดก็คือ อย่างที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติพูดนั่นเอง ผมต้องการตำแหน่งมาเพื่อให้ฐานะผู้พิพากษาชั้น ท่านคงนึกว่าชั้นอย่างไร ชั้นนี้หมายความว่า ได้มาอีก ๘ ตำแหน่ง เป็นตำแหน่งที่

สูง แล้วก็พวกอยู่ต่ำ ๆ ไปได้เลื่อนอีกก็สิบคนทราบหรือไม่ที่ท่านไม่ได้จับจุดเลย จุดนี้ความจริงผมไม่อยากจะพูดหรอก แล้วรู้สึกว่ามันเป็นจุดในใจอยู่ว่าที่ขอตำแหน่งนี้ก็จะให้คนที่ไปดำรงตำแหน่งนี้มีฐานะชั้น และให้คนอื่นได้เลื่อนขึ้นมาแทนมีฐานะชั้นเช่นเดียวกัน ส่วนการที่จะแก่พระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการใหม่อะไรต่ออะไรพวกนั้นนะ ไม่ใช่ว่าผมไม่ทำหรือไม่ก็ ขอให้เข้าใจว่าผมเองก็มีชีวิตจิตใจอย่างท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติเหมือนกัน เมื่อเรารับหน้าที่ทำอะไรแล้ว เราต้องพยายามทำให้ดี เมื่อทำให้ดีไม่ได้เราก็ไม่ควรรับ ผมก็มีอุดมคติเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าคนเรานี้จะตีกันไปเฉพาบางคน และบางคนไม่ดี มันอาจจะดีเหมือน ๆ กันก็ได้ หรืออาจจะดีมากกว่ากันก็ได้ สุดแล้วแต่กรณี แต่ผมพยายาม ๆ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ที่เสนอร่างชั้นพระราชบัญญัติมานักเป็นการแก้ไขข้อขัดข้องชั่วคราว การเสนอแก้ไขเงินเดือนใหม่ทั้งหมดนั้น ต้องผ่านงบประมาณ ต้องทำอะไร ต้องดูกันหมดทุกอย่าง แล้วเมื่อไรผู้พิพากษาอาจจะรออีก ๖ เดือนหรือปีหนึ่ง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงไม่ชอบละซี หรือจะชอบ ให้รอเสียก่อน

เวลานี้มีโอกาสที่จะได้ ^๕นำชนตกเสียก่อน แล้วก็ตกชั้นใหญ่ ๆ ที่หลัง ^๕เมื่อยังตกชั้นใหญ่ ๆ ไม่ได้ก็ตกชั้นเล็กไปก่อน ผมมีอุดมคติของผมอย่างนี้ ^๕ผมไม่ใช่ไม่ช่วยผู้พิพากษา ^๕ผมอยู่ในชีวิตตุลาการมาตลอดเวลา ^๕รู้ว่าเป็นอย่างไบบ้าง ถ้าตุลาการที่ตแล้วละก็ ^๕เวลานักกล่าวมาก ผมก็เห็นใจ ^๕ไม่ใช่ไม่เห็นใจ ^๕แต่ว่าเราก็ต้องทำอะไร ^๕ก็ต้องทำเท่าที่อยู่ในอำนาจที่จะทำได้ ^๕เพราะฉะนั้นเวลานี้มีโอกาสที่จะให้ ^๕นำชนเล็ก ๆ แก่ท่าน ตุลาการแล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะไม่ให้ก็ตามใจเถิด ^๕ผมว่าอย่างนั้น ^๕แต่ว่าส่วนใหญ่ผมก็จะให้ที่หลัง ^๕ถ้าหากว่าผมมีโอกาสสนะครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์) เพชรบุรี) : กระผมพานิช สัมภวคุปต์ เพชรบุรี ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ^๕ประเด็นสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ^๕กับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ^๕ทั้งสองฉบับ ^๕กระผมว่ามีประเด็นสำคัญ ^๕ซึ่งสภาจะต้องพิจารณา ๓ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ ก็คือว่า ^๕สมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมตำแหน่งตุลาการอีก ๘

ตำแหน่ง ^๕กล่าวคือตำแหน่งทั้ง ๒ ตำแหน่งของรองประธานศาลฎีกา ^๕รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ^๕รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ^๕และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งหรือไม่

ประการต่อไปก็คือว่า ^๕เกี่ยวกับการที่จะปรับปรุงอัตราเงินเดือน

และประการสุดท้ายก็คือว่า ^๕ระบบในการที่จะจัดระบบเสียใหม่เกี่ยวกับกรรมการตุลาการ ^๕คือ ก.ค. ^๕ซึ่งปรากฏอยู่ในกฎหมายที่ ๒ ฉบับนั้น

ในประการแรกที่เกี่ยวข้องว่าจะสมควรเพิ่มตำแหน่ง ๘ ตำแหน่งนั้นหรือไม่ ^๕นั้นกระผมได้ฟัง ^๕ทางฝ่ายรัฐบาลและทางฝ่ายท่านสมาชิกผู้มีเกียรติฝ่ายค้าน ^๕ได้อภิปรายมาแล้วก็มีเหตุผลที่ดีด้วยกัน ^๕ทั้งสองฝ่าย ^๕แต่กระผมคิดว่า ^๕ปัญหาเฉพาะหน้าของวงการศาลยุติธรรมของเราขณะนี้ ^๕ก็คือว่า ^๕คดีนั้น ^๕ไต่ล้นมีอยู่มากมาย ^๕ปรากฏว่าศาลแพ่ง ศาลอาญา ^๕โดยทั่วเฉลี่ยแล้ว ^๕ค้างประมาณปีละ ๒,๐๐๐ คดีต่อ ๑ ศาล ^๕ศาลอุทธรณ์ ^๕ปีที่แล้วค้างถึง ๔,๐๐๐ คดี ^๕ศาลฎีกาค้าง ๒,๐๐๐ คดี ^๕หากว่าเราจะ ^๕ได้เพิ่มตำแหน่งผู้พิพากษาขึ้น ^๕ซึ่งตำแหน่งผู้พิพากษานอกระบบ ^๕ซึ่งมีทั้งความ ^๕ซ้ำซ้อนในกฎหมาย ^๕ความซ้ำ

เพื่อให้สมแก่ศักดิ์ศรีของผู้พิพากษา กระผมขอกราบเรียนต่อสภานี้ว่า ในอังกฤษนั้นเขาถือว่าอำนาจอธิปไตย คืออำนาจนิติบัญญัติทั้ง ๓ นั้นมีความสำคัญเหลือเกิน อย่างประธานของสภาของอังกฤษนั้น ก็เป็นตำแหน่งเดียวกัน หรือบุคคลเดียวกัน ที่ประธานศาลฎีกา คือประธานศาลฎีกา และประธานสภานั้นเป็นคนเดียวกันกระผมว่าเอาผู้พิพากษาซึ่งมีคุณวุฒิจะดีกว่าผู้พิพากษามาใหม่ แต่อย่างไรก็ดี ปัญหาเฉพาะหน้าที่เราพิจารณาในแง่ ๘ ตำแหน่งก่อน ครั้นเมื่อมีโอกาสต่อไปเราจึงจะควรเพิ่มตำแหน่งผู้พิพากษา ปรับปรุงอัตราเงินเดือนขึ้นในอนาคตที่เราจะทำได้ สิ่งที่กระผมข้องใจไม่เห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาลนั้นก็ถือว่าอัตราเงินเดือนของผู้พิพากษา ซึ่งอันนี้เราจะเห็นเปรียบเทียบ ในอัตราเงินเดือนว่าปรับจากสูงลงมาล่าง อัตราสูงซึ่งประธานศาลฎีกาได้รับอยู่ ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นอัตราที่ก้าวหน้า ความจริงเมื่อก่อนนั้นเป็นอันดับที่ ๘ แต่ว่าเนื่องจากว่าจะเพิ่มตำแหน่งผู้พิพากษามาใหม่ จึงเลื่อนตำแหน่งเงินเดือนของประธานศาลฎีกาเป็นที่ ๘ ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายโปรดลองพิจารณาดู กระผมไม่เห็นด้วย ทั้ง หลักเหตุผล และทั้ง หลักนิติ

บัญญัติ กล่าวคือท่านสมาชิกทั้งหลายย่อมจะทราบแล้วว่า บทบัญญัติรัฐธรรมนูญนั้น ตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติทางรัฐสภาใช้อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขใช้อำนาจตุลาการทางศาลซึ่งมีประธานศาลฎีกาเป็นประมุข โดยหลักนิติบัญญัติแล้ว อำนาจทั้ง ๓ นี้ ซึ่งเป็นอำนาจอธิปไตยของชาติบ้านเมืองนั้น มีศักดิ์ศรีเท่ากัน แต่ว่าเงินเดือนนั้นเท่ากันหรือไม่ ต่างกันหรือไม่ เงินเดือนเป็นเครื่องวัดของศักดิ์ศรี ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้ ๑๒,๐๐๐ บาท แล้วอย่างนั้นก็ย่อมมีสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความสะดวก เช่นเป็นต้นว่า มีบ้านหลวงให้ใช้น้ำใช้ไฟฟรี มีสิ่งต่าง ๆ แวดล้อมมากมาย มีเงินรับรองให้ มีรถยนต์ทั้งหลายกัน แต่ว่าท่านทั้งหลายโปรดลองพิจารณาคับทางฝ่ายประมุขตุลาการ คือ ประธานศาลฎีกานั้น ท่านมีไหม ท่านมีรถยนต์ แต่ว่าก็ไม่มีน้ำมันใช้ คือไม่ให้ น้ำมันท่านมีรถยนต์ท่านนั้น ที่เรียกว่าเป็นความสะดวก ที่ให้เกี่ยวกับสวัสดิการส่วนสำหรับประธานของรัฐสภานั้น กระผมคิดว่าไม่เกี่ยวกับประเด็นนี้ แต่ว่าเมื่อปรับทาง

หลักนิติบัญญัติ อำนาจทั้ง ๓ นี้เท่ากัน คือว่ามีความสำคัญเท่ากัน ก็ควรจะให้ เงินเดือน ปรับ ให้เท่า ๆ กันแล้ว ก็ถือว่า อำนาจนั้นเท่าเทียมกัน มีศักดิ์ศรีเท่ากัน เท่าที่ตรวจดูแล้วก็ไม่เห็นมี ประเทศไหน ที่ถือว่าอำนาจของฝ่ายบริหาร คือ นายกรัฐมนตรีนั้นใหญ่ยิ่งกว่า ที่นเมือหวนมา พิจารณาถึงใกล้ ๆ บ้านเรา อย่างเช่น ที่สิงคโปร์ ธรรมดาที่ทราบมาด้วยความ แน่ชัดว่า ประธานศาลฎีกาของสิงคโปร์ นั้น เงินเดือนสูงกว่าของเราแล้วนอก จากนั้นเขามีสถาบันรับรองให้ มีเงินรับรอง ให้ มีสวัสดิการทุกสิ่งทุกอย่างให้ เพื่อให้รักษาศักดิ์ศรีอย่างสมเกียรติของประธานศาลฎีกา แล้วก็เช่นเดียวกันกับใน ใกล้บ้านเราเอง ถือว่าประธานศาลฎีกา นั้นใช้อำนาจตุลาการเท่าเทียมกับฝ่ายอำนาจบริหาร เพราะฉะนั้นจึงขอความเรียน ผูกไว้ต่อสภานี้ ขอให้พิจารณาประธานศาลฎีกานี้ให้จงดี แล้วก็เรื่องการเงินนี้ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ที่นี้กระผมอยากจะพูดอีกอันหนึ่ง ก็นอกจากเงินเดือน เกี่ยวกับประธานศาลฎีกาจาก ๑๐,๐๐๐ บาท ขอเป็น ๑๒,๐๐๐ บาท แล้ว อันดับ ๘ นั้นจาก ๘,๕๐๐ บาทก็ควรจะเพิ่มเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้แก่

ตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่ง ศาลอาญาตามร่างกฎหมายฉบับนั้นให้เป็น ๑๐,๐๐๐ บาท แทนที่จะเป็น ๘,๕๐๐ บาท อีกประการหนึ่งกระผมไม่เห็นด้วยกับ ทางฝ่ายรัฐบาลในข้อที่ว่า การวางระเบียบ ในการที่จะตั้ง ก.ต. น. ซึ่งได้ร่างมาว่า กรรมการตุลาการ หรือ ก.ต. น. มี ๑๒ ท่าน ๔ ท่านแรกนั้นมีโควตาโดยตำแหน่ง คือได้แก่ประธานศาลฎีกา ปลัดกระทรวงยุติธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ แล้วก็มีรองประธานศาลฎีกาซึ่งจะตั้งขึ้นใหม่อีก ๔ ตำแหน่ง มีโควตาให้ท่านผู้พิพากษาทั่วประเทศเลือกจาก หัวหน้าคณะในศาลฎีกาอีก ๔ ตำแหน่ง แล้ว อีก ๔ ตำแหน่งให้เลือกจากข้าราชการ ซึ่งเป็นผู้พิพากษาซึ่งปลดบำนาญไปแล้ว อีก ๔ ท่านด้วยกัน ทางปฏิบัติได้กระทำกันมาแล้ว เท่าที่กระผมได้ฟังข่าวมาก็รู้สึกที่ข้าราชการ บำนาญ ทางฝ่ายตุลาการนั้น ท่านเป็นผู้มีอาวุโส ส่วนใหญ่ในที่ประชุมก็เกรงใจท่าน เมื่อเวลาประชุม ออกปัญหาข้อคิดเห็น อย่างไร กระผมอยากจะเสนอว่าขอเปลี่ยนแปลงอันนี้เสียใหม่ ก็ว่าตำแหน่งโดยพระราชบัญญัติ นั้น ๔ ท่านให้เก็บไปตามเดิม ตำแหน่ง

หัวหน้าคณะของศาลฎีกานั้น ๔ ท่าน
 เป็นไปตามเดิม เพราะถือว่าท่านเป็นผู้มี
 ความชำนาญ ชาญฉลาดด้วย ประการทั้งบ่วง
 ส่วนอีก ๔ ตำแหน่งนั้น ขอเสนอให้เป็น
 ว่าควรจะเลือก จากอธิบดีผู้พิพากษาศาล
 ตามภาคต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศ ๔
 ภาคด้วยกัน เอมมาประกอบกันก็จะดีหา
 น้อยไม่ เพราะเหตุว่า คณะกรรมการ
 ตุลาการนี้เป็นชีวิตของผู้พิพากษา ดังที่
 มีท่านสมาชิกผู้มั่งเกียรติก่อกล่าวเมื่อตะกน
 ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ท่านมีอำนาจอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งความ
 จริงกระผมเห็นด้วยกับทางฝ่ายรัฐมนตรี
 ว่าการ กระทรวงยุติธรรม ที่กล่าวเมื่อกน
 ซึ่งถูกต้องตามกฎหมายว่า ความจริงท่าน
 ก็ไม่มีอำนาจอะไร การที่จะพิจารณาลง
 โทษข้าราชการเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้พิ
 พากษานั้น นับเนื่องมาจากภารกิจ
 ของ ก.ต. คือกรรมการตุลาการ นั้นสน
 เพราะฉะนั้น จึงถือว่า กรรมการตุลาการ
 คือชีวิตจิตใจของผู้พิพากษา กระผมขอ
 เสนอฝากไว้ในที่นี้ ขอขอบพระคุณ
 ... หลวงจรัญเนติศาสตร์ (รัฐ
 มน ตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 ขอขอบพระคุณ มากในเรื่องที่ว่าสภานม
 การเอาใจใส่กับเงินเดือนผู้พิพากษา ซึ่ง

ผมเองก็นำมาซึ่ง ความยินดีเป็นอันมาก
 ก็หวังใจว่าวันหลังถ้าหากว่าเสนอแก้เรื่อง
 เงินเดือนมาแล้ว สภานกจะรับรองเป็น
 เอกฉันทเป็นแน่ตน ผมก็ตั้งใจมาก ทำ
 ให้ผมสบายใจขึ้นอีกเห็นกองแต่เรื่องเงิน
 เดือนนี้เวลานี้ผมรีบไปพิจารณาและได้
 กำลังพิจารณาอยู่ด้วยซ้ำ ผมเรียนได้เพื่อ
 ให้สิ้นคำเหนื่อยว่าทุก ๆ อย่างที่เราแก้มา
 นั้น เราแก้มาเพื่อบ่มขวัญจะเอาตำแหน่ง
 มาก่อนเท่านั้น เพราะเหตุว่าต้องการ
 เงินเดือนให้ผู้พิพากษาเสียก่อน
 ส่วนแก้ใหญ่นั้นจะตั้งตามมา ผมอยาก
 จะกราบเรียนเสียทีเดียวว่า ระบบการ ศาล
 ของเราเวลานั้นลำบากมาก ลำบาก
 เพราะเหตุว่าผู้พิพากษามีอาวุโสและชำนาญ
 ชาญฉลาดนั้นขึ้นไปอยู่ศาลสูงเสียหมด ศาล
 ล่างเต็มไปด้วยผู้พิพากษา ซึ่งใหม่ ๆ ซึ่ง
 ผมไม่เห็นด้วย และผมพยายามจะแก้ใน
 ชั้น ถ้าหากว่าเวลาผมเสนอร่างขึ้นมา
 แล้ว สภาโปรดสนับสนุนผมก็แล้วกัน
 และเรื่องเงินเดือนผมก็รับ เรื่องอะไร ๆ
 ก็รับทั้งนั้น แล้วตั้งนั้นทุกอย่าง แต่ว่า
 ผมวิงวอน ขอให้ร่าง พระราชบัญญัตินี้
 ผ่านไปได้โดยเร็วเพื่อ อย่างที่ผมอยาก
 กราบเรียนเมื่อกนว่า เมื่อโอกาสจะได้
 แล้วแม้แต่เพียงน้อยหน้อย ก็ขอให้ได้

เร็วหน่อย แล้วค่อยไปเอาใหญ่ ๆ เอา
ทีหลัง

นายเกษม จงสวัสดิ์ (กำแพง
เพชร) : กระผมขอเสนอปิดอภิปราย

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ
ขอปิดอภิปราย มีผู้ใคร่รับรองไปรดยืนยัน
(มีสมาชิกรับรอง)

นายไขแสง สุกใส (นครพนม) :
ก่อนที่จะเสนอปิดอภิปราย กระผมใคร่
ขอกราบ วัง วอน ท่านผู้เสนอ อีกสัก ครั้ง
ให้กระผมกราบเท้าก็ได้ ร่างพระราช
บัญญัติต่าง ๆ ที่เราเสนอเข้าสู่สภาแต่ละ
ครั้ง กระผมใคร่ อยาก จะขอให้ท่าน
ประธานซึ่งเป็น หัวหน้า พวก กระผม ได้
โปรดให้ความยุติธรรมอย่างดีที่สุด ให้
มองการณ์ไกล ก็คือว่า อยากจะให้
อภิปรายให้อย่างรอบคอบ ทั้งฝ่ายค้าน
และฝ่ายสนับสนุน แต่เราจะไม่ถือละว่า
เป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายสนับสนุน แต่เรา
จะไม่มีประชาธิปไตยเราจะไม่มีสหประชา
ไทย เราจะไม่มีแนวประชาธิปไตย และ
เราจะไม่มีพรรคใด ๆ ทั้งนั้น เราต้อง
การอย่างเดียวกันก็คือว่า อยากจะให้เอา
เหตุเอาผลทั้งทางด้านนี้มาที่เผ่ายังสภาให้ถึง
ที่สุดเสียก่อนเพราะว่าเมื่อ การ ประชุม
คราวก่อน ท่านประธานไม่ได้มีโอกาส...

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ
ครับ ก็อยู่ในวาระที่คุณไขแสง ๆ จะขอ
เปิดอภิปรายใช่ไหม ผมก็ปล่อย

นายไขแสง สุกใส (นครพนม) :
นี่ละครับ กระผมถึงว่าอยากจะขอเปิด
อภิปราย ขอเปิดอภิปรายต่อไปครับ
อย่างไร ๆ สนับสนุนแน่ละครับ

ประธานสภาผู้แทน : มีท่านผู้
ใคร่รับรองบ้างครับ
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ผมก็
อยาก จะขอ ตามความเห็นต่อ ที่ประ ชุมนี้
ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควร ที่จะ เปิดอภิปราย
ต่อไป โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใด
เห็นว่าสมควร ที่จะ ปิด อภิปราย ได้แล้ว
โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๘ คน)

นายดิถก บุญเสริม (มหา
สารคาม) : คะแนน ๑๑๒ กับ ๑๐๘
นั่น ๒๐๐ กว่า ผมขอเสนอให้นับ
คะแนนใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ
ขอให้นับคะแนนใหม่ ท่านผู้ใคร่รับรอง
โปรดยืนยัน ให้ครบ ๑๕ คน
(มีสมาชิกรับรองครบจำนวน)

ประธานสภาผู้แทน : ตกลงขอ
ให้มีการนับคะแนนใหม่

นายทองดี อีสราขวิน (เชียง
ใหม่) : เมื่อนับไปแล้วอย่างนี้ยุติธรรม
ที่สุด เพราะเจ้าหน้าที่ของสภาใช้วิธีการ
ผูกขาดชขาดอย่างนี้แล้ว ท่านมาทำอย่าง
นี้.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่
ทำได้ตามข้อบังคับ คุณก็รู้ข้อบังคับดี
เพราะ ฉะนั้นผมก็ขอให้นับคะแนนใหม่
ตามข้อบังคับ เพราะ ฉะนั้น การนับ
คะแนนใหม่มีผู้รับรองครบแล้ว ถ้าไม่มี
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าให้นับคะแนน
ใหม่ ไม่มีใครทักท้วงขอให้นับคะแนน
ใหม่

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียง
ใหม่) : ก่อนที่จะให้มีการนับคะแนน
ใหม่ในฐานะผมเป็นสมาชิกผู้หนึ่ง ผม
อยากจะขอฝากข้อสังเกตกับเพื่อนสมาชิก
ทั้งหลาย มีผู้ลงมติให้เปิดอภิปราย ๑๑๒
เสียง ไม่เปิด ๑๐๘ เสียง รวมเสร็จ
แล้ว ๒๒๐ เสียง เกินจำนวนสมาชิก
๑ ท่าน พฤติการณ์อย่างนี้ควรจะมีใน
สภาของชาติหรือไม่ ขอฝากแก่คิดท่าน
ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอ
ดำเนินการไป ต่อไปนี้ผมจะขอลงมติ
ที่ประชุมโดยวิธีการให้ยื่นขึ้น เพราะอาจ
จะมีใครยกมือขึ้น ๒ ครั้งก็ได้ ต่อไปนี้
โดยวิธียื่นขึ้นนะครับเถลละ ผมจะขอล
มติดังที่ประชุมเห็นว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า
สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป เปิด
อภิปรายนะครับ โปรดยื่นขึ้น เจ้าหน้าที่
โปรดเดินนับให้ทั่ว ท่านสมาชิกอย่าเพิ่ง
นั่งลง บางทีคนหนึ่งอาจจะยกทั้งสองอย่าง
ก็ได้ อย่าเพิ่งนั่งครับ ลุก ๆ นั่ง ๆ นี้
ทำให้นับ ๒ ทีได้ นับด้านนี้แล้ว ลุก
ขึ้นอีก เคี้ยวครับ อย่าลุก ๆ นั่ง ๆ
เลยครับ กรุณาอย่าเพิ่งนั่งครับ ผมได้
เตือนเสมอว่าอย่าเพิ่งเอามือลง อย่าเพิ่ง
นั่งครับ ให้เจ้าหน้าที่นับให้ครบทุกด้าน
เสียก่อน เคี้ยวนะครับ โปรดกรุณา
เคี้ยว นับเสร็จแล้ว นั่งได้ครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๖๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใด
เห็นว่าสมควรที่จะเปิดอภิปรายได้แล้ว
โปรดยื่นขึ้น อย่าเพิ่งนั่ง ยืนนิ่ง ๆ ก่อน
นับเสร็จแล้ว โปรดนั่งได้ครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๑๐๗ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมลงมติให้เปิดอภิปราย

ที่ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุม
ว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัติทั้งสองฉบับไว้พิจารณาหรือ
ไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงครับ
ขอความกรุณายกมือไว้ก่อน ท้ายแล้ว
เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ รัฐบาล
จะเสนอส่งคณะกรรมาธิการสามัญหรือ
วิสามัญ

หลวงจํารูญเนติศาสตร์ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมาธิการสามัญ
ชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาล
ขอเสนอส่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดการ
ปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความ

เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็น อย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะ
กรรมาธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา
กำหนดการแปรญัตติกายใน ๓ วัน

หลวงจํารูญเนติศาสตร์ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติกายใน ๗ วัน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาล
ขอเสนอแปรญัตติกายใน ๗ วัน จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็น เป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมนี้กำหนดให้แปรญัตติ
ภายใน ๗ วัน

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราช
บัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม
จังหวัดนครปฐม พ.ศ. คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๑๗๒๗/๑๒ วันที่ ๒๕ ก.ค. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ท่านมาก

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๐๔๔๖

สำนักนายกรัฐมนตรื

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมือง นครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา ริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นรวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาผลมติให้เสนอร่าง พระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ เหตุผล รวม ๒ ฉบับ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทน ลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน

เหตุผล

ตัวกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสาย ๕ แอ่ง เพื่อประโยชน์ในการชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ถูกเขตชลประทานแล้ว ปรากฏว่ามีเจ้าของที่ดินรายหนึ่ง ไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด ค่าทดแทน ทรัพย์สิน ที่ถูกเขตชลประทานได้กำหนดให้ จึงเห็นควรตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ต่อไป

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

พ.ศ.

.....
.....
.....

ประโยชน์ในการชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ถูกเขตชลประทานแล้ว ปรากฏว่ามีเจ้าของที่ดินรายหนึ่ง ไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูกเขตชลประทานได้กำหนดให้ จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทับหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ....ต่อไป

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : เมื่อกันเราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ ซึ่งยังไม่เหมือนกันเหมือนร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ อยากจะเรียนทางรัฐบาลว่า ถ้าหากว่าท่านเสนอมากก็จะสะดวกกว่าที่ ผมจะเสนอให้ร่วมพิจารณากันทั้ง ๓

ฉบับคราวเดียว เพื่อให้มันรวดเร็วขึ้น เพราะว่าหลักการ เหตุผลเหมือนกันทุกอย่าง

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องเดียวกันหรือเปล่า เชิญท่านรัฐมนตรี นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : รัฐบาลมีความยินดีที่จะร่วมพิจารณาพร้อมกันไป

ประธานสภาผู้แทน : ที่ประชุมนี้จะเห็นด้วยหรือไม่ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าที่ประชุมนี้อำเมติ ให้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๖.๗ และ ๘ พร้อมกัน

(สำเนา)

บันทึกหลักการ และ เหตุผล

**ประกอบร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี**

พ.ศ.

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
เพื่อประโยชน์ของรัฐในชลประทาน

เหตุผล

ด้วยกรมชลประทานได้ดำเนินการสร้างห้วงงานนครปฐม ชุดคลองส่งน้ำสาย ๕ แอล และคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์ในการชลประทานตามโครงการแม่กลองใหญ่ เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ที่ดินที่ถูกเขตชลประทานแล้ว ปรากฏว่ามีเจ้าของที่ดินจำนวน ๓ ราย ไม่ยินยอมรับเงินค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินที่ถูก เขตชลประทานได้กำหนดให้ จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ต่อไป

(สำเนา)

**ร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี**

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอ
ท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ใน
ท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมชลประทานเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา
จังหวัดกาญจนบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้า
ของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมชล
ประทาน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตาม พระ
ราชบัญญัตินี้

.....
.....

(สำเนา)

วันที่ ๑๗๒๘/๒๒ วันที่ ๑๕ ก.ค. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ท้าวกรม

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๐๔๔๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาคตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

บัญญัติหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติ โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ วัดน้อย

ตำบลจันทรวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ.

หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ วัดน้อย ตำบลจันทรวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล

เนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย ๕ แอล เพื่อประโยชน์แก่การชล
ประทาน ตามโครงการพระราชดำริ ตำบลจันทรวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และได้
ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ระหว่าง กม. ที่ ๓ + ๕๐๐ -
๓ + ๕๐๐ ถูกที่ดินสงฆ์ วัดน้อย ตำบลจันทรวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จึงจำ
เป็นต้องตราพระราชบัญญัติ โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทาน
ต่อไป

เชิญ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนคร ๒ ฉบับเสียก่อน
ปฐมก่อน นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรี

นายล้วน เวชชาลีگانน (นคร ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ):
ปฐม) : ท่านประธานสภา ตามที่..... รัฐบาลขอประทานเสนอร่างพระราช

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ บัญญัติฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓ ตามมติ
ประเด็น ขอให้ท่านรัฐมนตรี เสนออีก ของสภาต่อไป

รัฐบาลขอเสนอฉบับที่ ๒ คือร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ใน
ท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา
จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน

เหตุผล ด้วยกรมชลประทานได้ดำเนินการสร้างห้วยงานนครปฐม ชุดคลองส่ง
น้ำสาย ๕ แอล และคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์ในการชลประทานตาม
โครงการแม่กลองใหญ่เจ้าหน้าที่ ได้ติดต่อกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่
ดินที่ถูกเขตชลประทานแล้ว ปรากฏว่ามีเจ้าของที่ดินจำนวน ๓ ราย ไม่ยินยอมรับเงิน
ค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการ กำหนดค่าทดแทน ทรัพย์สิน ที่ถูกเขตชลประทาน ได้กำ
หนดให้ จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่ามะ
กา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ต่อไป

รัฐบาลขอประทานเสนอฉบับที่ ๓ คือร่างพระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัด
น้อย ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

หลักการ โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี
จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล เนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย ๔ แอล เพื่อประโยชน์
แก่การชลประทาน ตามโครงการมหาราช ที่ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์
บุรี และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่าแนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ระหว่าง กม. ที่ ๓ X
๕๐๐-๓ X ๕๐๐ ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดน้อย ตำบลวังวราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัด

สิ่งบุรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่ กรมชลประทานต่อไป

นายถ้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : ข้าพเจ้าความจริงนั้นไม่อยู่ในโอกาสที่จะคัดค้านว่าจะไม่รับ แต่ว่าสารสำคัญในการ ที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕๕} ต้นชนมากก็เนื่องด้วยเหตุผลที่ว่าทางกระทรวงพัฒนาการนี้ จะทำคลองลอยส่งน้ำในท้องที่ต่าง ๆ หลายแห่ง เป็นต้นว่าที่จังหวัดนครปฐมและที่จังหวัดกาญจนบุรี^{๕๕๕} การกระทำของทางฝ่ายรัฐบาลนั้นได้ทำมาแล้วเป็นระยะเวลาประมาณ ๔ ปี แต่เหตุผลกลใดบางรายท่าน ไม่ได้ให้เงินทองเขา เพราะฉะนั้นจึงได้มีรายเดียวในจังหวัดของข้าพเจ้าไม่ยอม เพราะเหตุประการที่ไม่ยอมเช่นนี้ ที่บุตรุกทำไปในที่กินของ เขานั้นและยึดเอา ส.ก. ๑ น.ส. ๓ และหน้า โฉนดไปเก็บไว้หนึ่งเงียบนับจำนวนเป็นปี ๆ มีหลายรายทำไมทำอย่างนี้เมื่อเราจะเอาที่ของราษฎร เราก็ควรจะชดใช้เขาไปโดยเร็ว เพราะเขามีมูลค่าไร่หนึ่ง ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ เราก็จะให้เขาเพียง ๒,๐๐๐ กว่า และเป็นเพราะเหตุอะไรเอาที่เขามาไว้ตั้ง ๔ ปี ไม่ให้เขาทำประโยชน์อะไรเลย นี่เป็นอย่างนี้ ท่านทำอะไรก็ได้โปรดพิจารณา

ว่า เราทำกับประชาชนเขาอย่างนี้ถูกต้องไหม การที่เขาเสนอและเขาไม่ยอมมารายหนึ่งนี้ ข้าพเจ้าขอขอบใจมาก คืบมาก เพราะเหตุว่าที่แก่ ไม่ยอม นี้ก็เพื่อที่จะให้มีโอกาสเข้ามา ได้ พุดจากกับ รัฐบาล หรือ รัฐมนตรี นี่แหละรัฐมนตรีท่านนั่งอยู่กับโต๊ะ ท่านไม่ได้ออกไปดูว่าภาวการณ์ที่คนของท่าน ไปทำงาน การเป็นอย่างไร และ ข้าพเจ้าบอกให้ทราบว่าการกระทำเช่นนี้ไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง เราเสียเงินทองโดยใช่เหตุ ปล่อยให้ไปทุจริตกันอย่างมากมายเหลือเกินท่าน ทราบไหมไม่มีต้นไม้ ที่ทำคลองลอยไป เขียนบอกว่ามีต้นไม้ อย่างนั้น ๆ ที่เดียว ไม่มี บ่อน้ำบอกว่ามีบ่อน้ำ มีสระน้ำ เพื่อจะเอาเงินมาทดแทนจากทาง รัฐบาลโดยใช่เหตุ อย่างนี้ท่านรู้ไหมท่านตรวจหรือเปล่า กระทรวงพัฒนาการ นี่แหละวิธีการที่ทำอย่างนี้ท่านควร จะได้ สอดส่องและการเวนคืนของ ท่านนั้นท่าน ควรจะได้ให้นายอำเภอท้องที่เข้ามาช่วยด้วยอย่างน้อยเสีย ๒ คน ขอให้ร่วมด้วยเขาเป็นเจ้าของเจ้าเมืองกัน เขาเป็นผู้ปกครอง ท้อง ที่ก็ ควร จะ ให้เขา ร่วม นี่เขาจะไปร้องกับใครก็ได้

เพราะฉะนั้นรัฐบาลควรจะได้รับรู้รับทราบ เข้าใจว่าจังหวัดอื่นก็คงเช่นเดียวกันเอาที่เขามาตั้ง ๔ ปีโดยไม่ได้บอก ไม่ใช่ว่าราษฎรทุกรายเขาจะยอม ความจริงไม่ได้ยอม บุกเข้าไปเฉย ๆ อย่างนั้น เพราะใช้อำนาจคณะปฏิวัติ คำสั่งปฏิวัติที่ทำไป ให้ท่านทราบไว้ นี่เราเปิดเผยทุกความจริง แล้วทำมาตั้งหลายปีแล้ว ราษฎรไม่ได้รับประโยชน์ แล้วทำไมจึงไม่คิดทดแทนโดยเร็ว จึงปล่อยให้ล่าช้า เช่นนี้ เห็นถ้าจะไม่ดีแล้ว เพราะว่าไม่ดี เช่นนี้ แหะล่าช้าพเจ้าตั้งใจแล้วว่า จะฟ้องรัฐบาลนี้ โดยกระทรวงพัฒนาการนี้ บุกรุกที่ดินของประชาชน เอา ส.ค. ๑ แบบ น.ส. ๓ ไปเก็บ เอาหน้าโนนคไปเก็บ แล้วไม่ให้เลยรู้ใหม่ ทั้ง ๒ ปี ๓ ปีก็มี เพราะฉะนั้นการกระทำงานอยู่ที่โต๊ะนี้ไม่ได้เรื่องแน่ อย่างมีนักวิชาการเลอะ ๆ เทอะ ๆ ทำงานให้ทำกันจริง ๆ ซาติบ้านเมือง จึงเจริญ เราจะมีวิชาการ เราจะมีความรู้เท่าไหนไม่สำคัญ มันอยู่ที่ว่าทำจริงให้มันเกิดประโยชน์ อย่าให้เกิดโทษกับประชาชนและคนอื่น ๆ เขา เพราะฉะนั้นการกระทำอะไรนั้นท่านไม่ควรจะทอดทิ้งมาเป็นระยะเวลา ๔ ปี ข้าพเจ้าพูดนี้ จริงหรือไม่จริงมันควรจะทำ แต่ว่าเราจะ

ทำละ เราก็ออกกฎหมายไปแล้ว ถ้าใครไม่ยอมก็ออกเสียเลย หรือว่าเราให้ค่าทดแทน นี่ปล่อยมาจนบัดนี้มันเป็นเพราะอะไร เราจะไปโทษเจ้าหน้าที่ผู้น้อยไม่ได้ นี่แหละท่าน เพราะฉะนั้นการกระทำอะไรขอให้สอดคล้องให้มากกว่าที่รู้ที่ว่าเดี๋ยวนี้เหตุการณที่คอรัปชั่นเล็ก ๆ น้อย ๆ มันมีอยู่มาก แล้วมันก็เกิดขึ้นอย่างนี้ แล้วมันน่าน้อยใจและน่าอับอายขายหน้า ต้นมะพร้าวมีอยู่ ๔-๕ ต้น บอกได้มาเป็น ๑๐๐ ท่านเปิดดูก็ได้ ท่านลองถามดูซิว่าจากที่ไหน ๆ ท่านทราบบ้างไหมอย่างนี้ น่าบตาบดไม่มีเลย ไปทำเมื่อ ๒-๓ วันนี้แล้วมาทบทวนตามผู้หลักผู้ใหญ่ นี่มันเสียหายหมด นี่หรือกรมชลประทาน เพราะฉะนั้นการที่ทำงานนี้ ทางกระทรวงพัฒนาการที่ทำงานมันจะเหลื่อมมือหรือล้นมือเราอย่าไปยุ่งนัก ถ้ามันล้นมืออย่าไปยุ่งนัก ถ้ามันล้นมือก็อย่าไปยุ่งอย่าไปเห็นประโยชน์อันไม่คือนันไม่งาม เพราะฉะนั้นการกระทำเช่นนี้ที่ผู้หนึ่งไม่ยอมนะ ประเดี๋ยวจะว่าราษฎรนี้แข็งข้ออย่างนั้น อย่างนี้ เพราะเหตุว่าทางการทำมาไม่เรียบร้อยก่อนแล้ว ได้ขอให้รัฐสภาไปโปรดเห็นใจว่า ๔ ปีเขาไม่ได้ทำอะไรเลย เออานาเขาไปอยู่เฉย ๆ แล้วทำทดลองล่อยไปอย่างนี้

แล้วขอเท็จจริง อย่างนี้ท่าน รัฐมนตรีรับ
หรือไม่รับข้าพเจ้าอยากจะถามอย่างนี้

นายพจน สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) :
ที่ดินที่จะขอเวนคืน ที่จังหวัด นครปฐม
ก่อนที่จะออกพระราชบัญญัติ ภายหลังจาก
ออกพระราชกฤษฎีกาแล้วก็ได้มีกรรมการ
กำหนดราคาที่ดิน ซึ่งมีนาย อ่ำ เกอ เป็น
กรรมการอยู่ด้วย กับเจ้าหน้าที่ที่ดินจังหวัด
และเจ้าหน้าที่ชลประทาน เจ้าของโครงการ
นั้นก็ร่วมเป็น กรรมการ พิจารณากำ
หนดราคาที่ดิน ในการพิจารณานั้นประ
มาณ ๔๕ เปอร์เซนต์ก็ตกลง และพอใจ
ในราคาที่ดินและกรรมการนั้น ได้กำหนดให้
ในกรณีที่ต้องออกพระราชบัญญัติเวนคืน
ก็เพราะเหตุว่าเจ้าของที่ดิน หรือผู้ครอบ
ครองไม่ยินยอม และบางกรณีก็ไม่เจรจา
ด้วยเลย คือเป็นการติดขัดในการที่ดำเนิน
การเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ในจังหวัด
นครปฐมนี้ ที่รัฐบาลขอเวนคืน ได้
ที่ราคา ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้อื่นก็ยอม ใน
กรณีนี้จะเอาไร่ละ ๕๐,๐๐๐ บาท ไม่มี
ทางที่จะตกลงได้ จึงจำเป็นต้องออก
พระราชบัญญัติเวนคืน และได้มีการโอน
กันมาในระยะ ๒ ปี ๓ ปีมานี้ก็โอนกัน
ภายหลังซึ่งราคาสูงกว่าที่กรรมการกำหนด

มาก อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติ
เวนคืนก็มีวิธีการ ที่จะให้ความเป็นธรรม
แก่เจ้าของที่ดิน คือกรรมการก็ไปกำหนด
ราคาอีกถ้าไม่ตกลงก็ส่งอนุญาโตตุลาการ
เมื่อ ไม่ยอมก็ จะ นำคดี ไปสู่ศาลเพื่อขอ
ความยุติธรรมได้ วิธีการต่างๆ ซึ่งให้การ
คุ้มครองแก่เจ้าของที่ดิน ส่วนข้อที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวถึงว่าเงินให้กับเจ้า
ของที่ดินชกชานัน รัฐบาลขอรับว่าเมื่อ
ในกรณีที่ไม่พิพาทแล้ว ก็จะจ่ายเงินให้
ทันที รัฐบาลเห็นว่าเป็นความจำเป็นและ
สมควรอย่างยิ่งไม่ควรจะเก็บเอาไว้ แต่
บางกรณีที่เวนคืนก็ยังพิพาทกันเรื่อง
ที่ดิน ครั้นจะให้จ่ายเงินก็มีผู้อนาคตกัน
ก็มีบางรายเหมือนกัน ก็ควรจะพิจารณา
เป็นราย ๆ ไป ไม่ใช่เอาของเขามา
เฉย ๆ แล้วก็ไม่ได้ให้ที่ดินอย่างนั้นเสมอไป
ก็มีบางกรณีที่จะจำเป็นที่จะต้องทำเช่นนั้น
ในกรณีที่ขอเวนคืนรายนี้ก็จำเป็นเพื่อจะ
ให้โครงการชุดคลองส่งน้ำสำเร็จลุล่วง
ไป

นายชวน กิตศรีวรพันธุ์ (นคร
พนม) : การเสนอร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนที่ดินของรัฐบาลครั้งนี้ ความจริง
แล้วเป็นสิ่งที่พอจะไปกันได้ แต่ว่ามีข้อ
ข้องใจหลายอย่าง ที่จะให้ท่านทางฝ่าย

รัฐบาลได้ชี้ให้เห็นว่า เพราะเหตุใดการเวนคืนที่ดินสำหรับรายนครปฐมที่ดินมีโฉนดตามแผนที่ที่ให้มาสู่สถานแสดงว่าแผนที่มีโฉนดที่ดิน และเปลี่ยนแปลงที่ ๒ จังหวัดกาญจนบุรีก็มีโฉนดที่ดิน ส่วนฉบับที่ ๓ นั้นเป็นที่ดินของวัดเป็นที่ธรณีสงฆ์ ก็เข้าใจว่าจะไม่มีโฉนดเพราะคูในท้ายแผนที่ ลักษณะอาการบอกว่าไม่มีโฉนด ก็มีข้อข้องใจอยู่ว่าราคาที่ดินจากไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท แล้วเหตุไฉนจะมาเป็นไร่ละตง ๕๐,๐๐๐ บาทตามที่ท่าน รัฐมนตรี ได้ชี้แจง ในสภาเมื่อสักครู่นี้ ถ้าหากว่าได้มีการติดต่อกับเจ้าของที่ดินโดยใกล้ชิด ในการที่จะเวนคืนที่ดินแล้ว ก็คงจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เพราะเท่าที่เป็นมาแล้วนั้น ถ้าจะมีการสร้างชลประทานที่ใดก็ตาม ทางเจ้าหน้าที่กรมชลประทานนี้ มักจะทำในสิ่งที่ไม่ชอบ อย่างกรณีที่จะเวนคืนที่ดินที่จังหวัดนครราชสีมาที่ตำบลคลองขนาจิดอำเภอปากช่อง ติดต่อกับอำเภอ สีคิ้วนั้น ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งนครปฐมนั้นก็ได้บอกว่า การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่นั้น ไม่ได้เป็นไปด้วยความสุจริต จะเห็นได้มีที่ดิน อยู่แปลงหนึ่ง ที่จะยกมาเป็นเหตุผลของที่ดินจังหวัด นครปฐม

มีทรัพย์สินหรือมีสิ่งปลูกสร้างน้อย แต่เจ้าหน้าที่รายงานว่ามีมาก ก็เป็นทางหนึ่งที่จะให้รัฐบาลนั้นได้ใช้จ่ายเงิน อันเป็นภาษีของราษฎรนั้นไปมาก ผลหมากรากไม้ต่าง ๆ นั้น ถ้าได้มีการตรวจสอบโดยใกล้ชิด โดยเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ในกรมชลประทาน หรือในกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้ไปตรวจตรา นั้น กระผมคิดว่าที่ดินแปลงหนึ่ง ๓ ไร่กับ ๗๒ งาน ไม่น่าจะได้ขอพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินก็อยากจะทราบ ว่า ไร่ละ ๒,๐๐๐ บาทนั้น มันจะเป็น ๕๐,๐๐๐ บาทได้อย่างไร มันมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของที่ดินมาแล้วกี่ครั้งกี่หนแล้ว เหตุไฉนจึงได้ปล่อยให้เป็นอย่างนั้นเมื่อเป็นอย่างนั้นท่านจงเห็นได้ว่า สิ่งปลูกสร้างจะเป็นพืชพันธุ์ธัญญาหารอะไรก็ตามนั้น ที่เป็นไม้ยืนต้นนั้น มีหลักเกณฑ์การปลูกอยู่ว่า ไร่หนึ่งนั้น มันควรจะปลูกไม้ได้กี่ชนิดแล้วชนิดนั้นท่านปลูกห่างเท่าไร ท่านคำนวณได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ดินมีโฉนดอย่างนี้ ทางกระทรวงจะได้พิจารณาโดยละเอียด เพราะถือว่าอย่างนี้เป็นกรณีพิเศษของประชาชน ซึ่งทำการปลูกสร้างมาเป็นระยะเวลาอันนาน ส่วนแปลงที่ ๒ นั้น เป็นเนื้อที่เป็น

จำนวนมาก ก็อยากจะทำงานทางฝ่าย
รัฐบาลนี้ ได้ชี้ให้สภานี้ได้เข้าใจว่า เหตุ
ใดจึงมีเหลือเพียง ๒ เจ้าแทนที่ไม่ตกลง
ส่วนแปลงที่ ๓ นี้ไม่คิดใจ เพราะ
จะเสนอให้ท่านทางฝ่ายรัฐบาลนี้ ได้ชี้ให้
สภานี้ได้เห็น ว่า เพราะเหตุใดจึงได้เวน
คืนที่ดินเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ):
ที่ ๓ รายนี้ ที่ ๒ รายเป็นพื้นที่ที่จะขอ
เวนคืน ไม่มีส่วนปลูกสร้างที่จะต้องชดเชย
หรือการเพาะปลูกผลไม้ใด ๆ ถ้าหากมี
คณะกรรมการพิจารณาให้ เรื่องราคา
ของที่ดินจะมากจะน้อยนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
เจ้าหน้าทีหรือเจ้าของโครงการ อย่าง
เดียวตามที่กระผม ได้ กราบเรียนมาแล้ว
ก็มีกรรมการประกอบอยู่ด้วย ในการ
พิจารณาและที่ราคาของที่ดิน เฉพาะที่ดิน
ที่รายนี้ขอเวนคืนนครปฐมนี้ ก็เพราะ
เหตุว่าเจ้าของไม่ยอม ได้พยายามติดต่อ
แล้ว ก็ไม่มีทางที่จะตกลงได้ จำเป็น
จริง ๆ จึงได้ต้อง ออก พระราชบัญญัติ
เวนคืน และได้ติดต่ออย่างใกล้ชิดมา
หลายหนหลายครั้ง เหตุใดที่ดินจึงราคา
สูงมาถึงเพียงนี้ กระผมขอประทานให้
มูลฐานของเรื่องนี้ด้วย คือเมื่อปี ๒๕๐๖

ก็ได้ออกพระราชกฤษฎีกา พระราชกฤษฎีกา
นักเพื่อประโยชน์ที่จะตั้ง ราคา และ
ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปทำการ
สำรวจในที่ดินที่ต้องการใช้ เมื่อปี ๒๕๐๘
ที่ดินซึ่งเป็นที่ดินรายนี้ซึ่งเป็นของนางปิง
แซ่โง้ว ได้แบ่งขายให้นางหนู ๆ เป็นเงิน
๖,๓๖๐ บาท เมื่อปี ๒๕๐๘ ในระหว่าง
ที่ดินแปลงนี้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของนาง
หนู ๆ กรมชลประทานก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่
ไปหาอีก ไปติดต่อหลายครั้ง โดยแจ้ง
ที่ดินแปลงนี้ ถูกเขตคลองส่งน้ำชลประ
ทานส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งถูกเขตห้วยงาน
โครงการผ่อนนครปฐม กรมชลประทาน
ขอให้ค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการ
กำหนดไว้ คือไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท นาง
หนู ๆ ไม่ยินยอม และต่อมานางหนู ๆ
ได้ให้ ส.ต.ต. ประวัติ ฯ ซึ่งเป็นบุตรมา
ติดต่อกับกองจัดหาที่ดินหลายครั้งเพื่อขอ
ราคาทดแทนไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท แต่
กองจัดหาที่ดิน ไม่มีทางที่จะขึ้นราคาให้
เท่านั้นได้ เพราะคณะกรรมการกำหนด
ค่าทดแทนให้เพียง ๒,๐๐๐ บาทเท่านั้น
ต่อมาวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๘ นาง
หนู ๆ ได้ขายที่ดินแปลงนี้ให้แก่นางมาศ
ศรีสรยุทธ ในราคาที่ปรากฏในสำนักงาน
ที่ดิน จังหวัดเป็นเงิน ๓๘,๑๖๐ บาท

ของผู้นี้ เป็นภรรยาอดีตผู้กำกับ การ
จังหวัดนครปฐม และต่อมานาง
ผู้นี้ก็ไม่ยินยอมที่จะขายให้ โดย
ขอให้ทางราชการจ่ายเงินให้ไร่ละ ๕๐,
๐๐๐ บาท จึงไม่มีความสามารถจริง ๆ
ดำเนินการตามที่เจ้าของที่ดิน ขอร้อง
โดยเหตุนี้จึงได้ขอร้องพระราช
บัญญัติเวนคืน ฯ ส่วนที่ดินรายที่ ๒ นี้
ของที่ดิน ที่เป็นผู้ครอบครอง อยู่นี้มี
เท็จจริง แต่ไม่ยอมขายเลย ไม่มีทาง
ตกลงได้อีก ได้พยายามหลายครั้ง
ก็ด้วยความจำเป็นจริง ๆ จึงได้มา
ขอสถานะ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาพ
ซ้าย) : ในการพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติเวนคืน ฯ นั้นผมเห็นว่า โดยความ
จำเป็นแล้วรัฐบาล จำเป็น จะต้องให้ ร่าง
พระราชบัญญัตินี้ผ่านไปได้ โดยที่สถานะ
เป็นจะต้องอนุมัติ เพื่อเป็นเครื่องมือให้
รัฐบาลไปใช้ และในขณะเดียวกันสภาก็
ไม่อยาก จะเป็นเครื่องมือให้เจ้าหน้าที่ของ
กรมชลประทาน ได้ไปไถเอาเงิน ราษฎร
เพื่อที่จะ ให้ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้เป็น
ที่ถลำหนักแก่เพื่อนสมาชิกทุกคนว่า ถ้า
ชลประทานไปที่ใด เศรษฐีในกรมชล
ประทานมักจะไปที่นั่น ตัวอย่างซึ่งจะยก

มาเพื่อให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นว่า ใน
กรมชลประทานนี้ ได้เป็นที่กำหนดที่ดิน
เป็นที่หนึ่งของประเทศไทยว่า ได้มีการ
ก่อสร้างบ้านพักกันสมคบที่ราคาที่ดิน ให้สูง
บ้าง พวกนี้สมคบปลูกสร้างอาคารขึ้นใหม่
ในระยที่ยังไม่มีการเวนคืน นอกจากนั้น
ยังมีการทุจริตโดยใช้แบบ ช.ป. ๑๒ สำนว
ทรัพย์สินไว้ แล้วภายหลังก็เพิ่มจำนวน
ทรัพย์สิน ท่านรัฐมนตรีไม่เคยรับความ
จริง ซึ่งได้ พูดกันแล้วที่กระทรวงพัฒนา
การแห่งชาติเมื่อวานนี้ กรมที่ ๒ ที่เน้น
เหม็นที่สุดก็คือกรมทางหลวงแผ่นดิน ซึ่ง
ก็อยู่ในความรับผิดชอบของท่าน ฉะนั้น
ในการที่เราไม่ได้พูดกัน ถึงเรื่อง ประเด็น
ว่าจะมีการทุจริตประการใดนั้น ส.ส. แห่ง
นครปฐมได้ชี้จุดแล้วว่า สังก่อสร้าง ทั้ง
หลายไม่มีก็เกิดขึ้น เพราะเนื่องจาก
ถ่วงเวลาให้ ปลูกสร้าง กันขึ้นแล้ว จำเป็น
ต้อง รับผิดชอบ จะต้อง จ่ายเงิน ทดแทน
ผมอยาก จะยกตัวอย่าง ที่จังหวัดกาฬสินธุ์
เกี่ยวกับสร้างเขื่อนลำปาว เจ้าหน้าที่
บางคนได้ไป สมคบกัน ทำบัญชี ปลอมขึ้น
จนผลที่สุดก็มีการร้องเรียน คัดค้านกันขึ้น
แล้วผมเองได้มาพบท่านรัฐมนตรี ท่าน
รัฐมนตรีได้ไล่เสมียนออก ไล่เสมียนออก
และชั้นตรี ๑ คน แต่ว่า นายช่าง ช.ก.ส.

ปรากฏว่าในใบเบิกนั้นเกิน แต่คนของผม
รับน้อยลงผมร้องเรียนท่านแต่ปี ๒๕๐๘
กิจกรรมการขึ้นไป ๓ ชุด เจียบ จน
หม่อมหลวงชูชาติ ฯ ค่ายไม่ไปสอบสวน
เรื่องมันเป็นอย่างไร ขอให้ผมได้เปิดเผย
ในสถานี เมื่อวานนี้พูดไม่ได้พูดมาก
ฉะนั้น ก่อนที่สภาจะรับ หลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติ ฉบับใดเกี่ยวกับเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์โปรดจำไว้ว่า ท่านอาจ
จะถูกเป็นเครื่องมือของท่านเจ้าหน้าที่ ชล
ประทานและกรมทางหลวงแผ่นดิน ขอ
ขอบคุณครับ

นาย เพียรศักดิ์ นิสสัยสุข
(สิงห์บุรี) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดน้อย ตำบล
จันทราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
นั้น กระผมได้ไปดูสถานที่ด้วยตนเอง
และได้สอบถามเจ้าหน้าที่ และชาวบ้าน
แล้ว การขุดคลองส่งน้ำของกรมชล
ประทานนั้นจะต้องขุดไปในที่สูงที่สุดก่อน
จึงจะระบายน้ำลงไปสู่ที่ราบลุ่มได้ สำหรับ
ในท้องที่บริเวณนี้ กรมชลประทานมี
ความจำเป็นที่จะต้องขุดผ่านวัดน้อย ใน
เขตวัดน้อยนี้ แล้วก็ได้อาศัยความรอม
ชอมระหว่างเจ้าหน้าที่ ให้พยายามขุด ไป
ตามแนวเขตซึ่งท่านจะเห็นได้ตามผังหลัง

พระราชบัญญัตินี้ และการที่ต้องออก
พระราชบัญญัติเวนคืน ฯ สำหรับในเขต
จังหวัดสิงห์บุรี ก็เป็นไปตามกฎหมาย
เพราะจะเวนคืนที่ดินของวัด ไครจะเอา
ที่ดินของวัดไปทำอะไรนั้น ต้องทำได้
โดยวิธีเดียวคือโดยวิธีเวนคืน สำหรับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็คงจะไม่มีปัญหา
อะไร เท่าที่กระผมได้ไปสอบถามมาแล้ว
แต่อย่างมีอยู่เป็นส่วนมาก หากว่าทาง
กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ โดยกรม
ชลประทาน ได้พยายามชำระค่าที่ดินของ
ประชาชน ที่ค้างค้างอยู่ใน ท้องที่จังหวัด
สิงห์บุรี และที่อื่น ๆ ทั่วไปนั้น ก็เป็น
สิ่งที่น่ากระทำ เพราะว่ารัฐบาลได้อา
ยที่ของเขามาทำเป็น คลองส่งน้ำคืน ชล
ประทาน เสร็จแล้วก็ควรจะเตรียมเงิน
ค่าที่ดินเอาไว้ให้เขา อันนี้กระผมขอฝาก
ไว้เป็นข้อสังเกตว่า ขอได้โปรดเถอะ
ไหน ๆ ก็เอาที่ของเขาไปแล้ว ขอให้ได้
โปรดใน พ.ศ. ๒๕๑๓ นี้ ขอได้โปรด
ชำระค่าที่ดินให้เขาให้หมด สำหรับร่าง
พระราชบัญญัติ ฉบับนี้กระผมไม่ติดใจ
ครับ

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ):

ซึ่งเป็น ผู้รับ ผิด และเป็น ผู้เบิกเงิน ผิดยัง
 ลอยนวลอยู่ และยังคุมเงินก้อน ๒๖๐
 ล้านอยู่ นี่ความผิดของใคร นอกจาก
 ๕ กรมชลประทานยังค้นจ้างนายชัตรี
 คนนั้นเข้าไปเป็นนายช่างวิสามัญอีก นี่
 เป็นอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีไปตรับทราบ
 และสถานีไปตรับทราบไว้ด้วยจะมีกรณี
 อย่างนี้อยู่ด้วย นอกจากนั้นในการสำรวจ
 ทรัพย์สิน ถ้าเป็นทางหลวงแผ่นดิน เมื่อ
 เขาสำรวจหรือไม่สำรวจก็ตาม มักจะมี
 ราษฎร บาง คน ซึ่ง อยู่ในกรมทางหลวง
 แผ่นดินก็ดี อยู่ในกรมชลประทานก็ดีไป
 ปลุกบ้านขวางทางไว้เสร็จแล้ว พวกของ
 ท่านนี้ท่านรัฐมนตรี ก็ไปตีราคาว่าบ้าน
 หลังนี้ราคาเท่านี้เท่านี้ เบิกเงินเปรม
 ประชาไปเลย สถานีเป็นสภาที่ทรงเกียรติ
 เราไม่ยอมที่จะ เป็น เครื่องมือ ให้กรมชล
 ประทานและให้กรมทางหลวงแผ่นดินหรือ
 กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เป็นเครื่อง
 มือ ไปหยิบฉวยเอาเงินเขาจากราษฎร
 นอกจากนั้นยังมีวิธีการและเทคนิคอันหนึ่ง
 ถ้าที่ดินใดอยู่ในเขตเทศบาล ราคามันสูง
 ขึ้น จังหวัดกาฬสินธุ์มีเขตสุขาภิบาลอยู่
 ที่อำเภอสหัสขันธ์ เขตสุขาภิบาลนี้เกิด
 ขยายเข้าก็ได้ ขยายออกก็ได้ท่านลองดู
 คำร้องของราษฎรอยู่ในมือท่านมี ทำไม

เขตสุขาภิบาลมันถึงขยายออก
 นายช่างไปทำแผนที่ขึ้นใหม่ แล้ว
 ผลประโยชน์ด้วย ตรงไหนที่
 เงิน มันกลับหดเข้ามาไปตรับ
 ด้วยว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง
 ได้ส่งเรื่องต่อท่านแล้ว นี่แท้
 จำเป็นจะต้องพูดนอกประเด็น
 เราไม่ได้เสนอพระราชบัญญัติอะไร
 แต่เราเสนอเครื่องมือพระราชบัญญัติ
 คั้น ๆ ให้รัฐบาลใช้ รัฐบาลจึง
 หลักฐานตอบให้ละเอียดเพื่อเราจะไป
 ผิดให้ลูกน้องของท่านเอาเงินเข้า
 ข้อเท็จจริงอันนี้ ผมเอา คือ เป็น ป
 ว่า มีแน่นอน ครั้งหนึ่งเมื่อผม
 หนังสือต่อท่าน บอกว่าชลประ
 ภาพลสินธุ์นี้เขาทำแบบ มอบฉันทะไป
 ช่างเอกคนหนึ่งมารับเงินแทน เงิน
 ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป แล้วไม่ได้บอก
 อันนั้นไว้เลย เขียนไว้ที่บัญชีราย
 นาย ก. ได้ ๒,๐๐๐ บาท นาย ค.
 ๕,๐๐๐ บาท นาย ง. ได้ ๖,๐๐๐
 แต่เวลาเบิกจากคลังไปแล้ว กลับ
 เป็นรายรับ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท ก็
 ๑๐,๐๐๐ บาทนั้นไปไหน ผมถาม
 ถึงงานะ กรมการ ทรวงเงินแผ่นดิน
 จังหวัดอุดรธานี เขาเอาเลขมาให้ดู

กระผมจะขอ ประธานตอบท่านผู้มีเกียรติ
ทั้งสองราย รายแรกนั้นท่านกล่าวถึง
เรื่องทุจริตเป็นส่วนใหญ่ กรมชลประ
ทานนมข้าราชการกว่า ๒ หมื่นคน กรม
ทางหลวงก็มีเป็นจำนวนมาก คนไม่ดี
ก็คงจะมี ไม่มีปัญหา คนดีก็มี ที่เขาทำ
งานได้ผลดีก็มีเหมือนกัน ถ้าหากว่าท่าน
ซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรได้รู้เห็นแล้ว ก็ขอ
ให้แจ้งมายังกระทรวง จะได้ดำเนินการ
ไปตามกฎหมาย ข้อนี้อันไม่ต้องสงสัยเลย
ส่วนที่ท่านกล่าวถึงว่าได้ฟ้องร้องคนเรื่อ
การทุจริตและก็ได้เสียมียนอกถนน ข้อนี้อัน
ยังกล่าวน่าเคลือบใจความจริงอยู่ ได้มีการ
กล่าวหาว่าได้ตั้ง กรรมการ ทั้งเสียมีย และ
ชันพิเศษด้วย ก็ย้ายจากตำแหน่งหน้าที่
ที่จะควบคุมเงินไปแล้ว แต่ว่าจะกล่าว
ว่าเขามีความผิดจะ ไปลงโทษ ขณะซึ่งมี
การสอบสวนอยู่ย่อมทำไม่ได้ ต้องให้
ความเป็นธรรมเขา เช่นเดียวกัน ส่วน
การชำระค่าที่ดินนั้นรัฐบาลขอรับมาและ
จะรีบดำเนินการอย่างรวดเร็วที่สุด เมื่อไม่มี
ปัญหาแล้ว จะรีบดำเนินการใช้ เพราะ
เห็นใจเหมือนกัน ว่าผู้ที่ครอบครองที่ดิน
อยู่ บ้านช่องเมื่อเขาต้องสละไปเพื่อราช-
การแล้ว รัฐบาลก็ต้องจ่ายให้เขา ข้อนี้อัน
จะต้องดำเนินการอย่างรวดเร็วที่สุด

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นคร
สวรรค์): ผมมีข้อสงสัยท่านรัฐมนตรี
เล็กน้อย คือที่เป็นกรณีสงฆ์ในจังหวัด
สิงห์บุรีที่เวณคันทน์ ก่อนที่จะมาพูด
ผมก็เรียนท่านรัฐมนตรีนอกที่ประชุมแล้ว
ก็ได้ความว่าเจ้าหน้าที่กรมชลประทานเอา
เงินไปชำระวัด แล้วก็ชุกคลองไป อันนี้รู้
สึกว่าจะเป็น การ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ถ้าทำไปอย่างนั้นจริงๆ เพราะว่าที่ธรณี
สงฆ์นั้น นอกจากสถานแล้ว ไม่มีมนุษย์
คนไหน จะมีอำนาจเอาที่ธรณีสงฆ์ ไปให้
ใครได้ ผมเคยเจตนาช่วงแล้ว ก็คงไม่
ทุจริตเอาที่วัดไปเหมือนอย่าง ที่เอกชน
อย่างเพื่อนสมาชิกกล่าว แต่ว่าคงจะไม่
เคารพกฎหมายที่มีอยู่ต่อบ้านเมือง ก็
อยากจะขอเรียนท่านรัฐมนตรีว่า ถ้ามัน
เป็นจริงอย่างนั้น ที่ใดที่จะต้องโอนไป
ได้โดยกฎหมาย ก็ขอให้สถานได้รับ
ทราบก่อนดำเนินการ ก็คงจะไม่ทำให้งาน
ล่าช้า เพราะว่าพระราชกฤษฎีกาการ
สร้างคลองจากเขื่อนเจ้าพระยาไปถึงอ่าง
ทอง ผ่านสิงห์บุรีนั้น ก็ออกไปนานเต็ม
ทีแล้ว นี้รู้สึกว่าการกฎหมายจะเขียน
อย่างไร นั้นไม่เกี่ยว สถานจะมีประ
โยชน์อะไรที่ออกกฎหมาย ไปแล้ว ไม่มี
รัฐบาลปฏิบัติ เมื่อไม่ปฏิบัติแล้วก็ออก

กันไปก็ไร้ประโยชน์ ผมวิตกกังวลว่า การไม่เคารพกฎหมายของเจ้าหน้าที่นั้น ถึงจะเจตนาดีเท่าไร ก็เป็นการ ไม่สมควร ดำเนินจริงอย่างว่าแล้ว ก็อยากขอเรียน ตามท่านรัฐมนตรีว่า ต่อไปที่ใดซึ่งเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ละก็ขอให้ อนุมัติก่อนสถานก่อน หรือภายหลังออก พระราชกฤษฎีกาแล้วได้ละก็จะดีมาก ส่วน ที่เอกชนนั้นผมไม่คิดใจที่จะไปซื้อไปขาย เพราะเป็น สิทธิ โดยชอบด้วย กฎหมาย แต่ที่กรณีสงฆ์ผมไม่เชื่อเลยว่ากระทรวง ศึกษาธิการจะมีอำนาจไปให้เขาได้ และ จริง ๆ ผมว่าเรื่องนี้ไม่ถึงกระทรวงศึกษาธิการ ไม่เมกันตามแถวตัวตนเอง เอาที่วัด ไปเที่ยว ให้คน อื่นมันทำ ไม่ได้ เมื่อมันทำไม่ได้ และชุกคลองเข้าไปแล้ว เตียนวัน ผมก็ขรตจากบ้านมานี้ ก็ผ่าน แนวคลองเอาเข้าไปแล้ว แล้วกลับมา เอา ว่าเวนคืนทำไม่อย่างนั้น นี้ไม่คิด อย่างหนึ่งครับ เพราะว่าสถานออก กฎหมาย ไปก็อยากให้กฎหมายศักดิ์สิทธิ์ กฎหมายจะศักดิ์สิทธิ์ ผู้รักษาการตาม กฎหมายก็ต้องเคารพกฎหมาย ผมมีข้อ ข้องใจเท่านั้นครับ

นายตึก บุญเสริม (มหาสาร คาม): ผมมีความเห็นพ้องกับท่าน

สมาชิก แห่ง กภาพสินธุ์ ที่ได้ทักท้วงเสนอแนะ กับ ท่าน รัฐมนตรี ว่า การ กระ ทรวง พัฒนาการแห่งชาติ สำหรับกฎหมาย ๒ ฉบับ ๓ ฉบับนี้ ผมไม่ขัดข้องใน เรื่องจะรับหลักการ แต่ใครจะเสนอแนะ ในเรื่องที่ประสพการ ณ์มา เกี่ยวกับการ เวนคืน ครั้งแรกที่สุด ฝ่ายรัฐบาล ปฏิวัติได้ ออก พระราชกฤษฎีกามา ก่อน ๓-๔ ปี ในช่วงระยะเวลา ๓-๔ ปี นั้น โดยอำนาจของคณะปฏิวัติ คณะ กรรมการ ออก ไปสำรวจ ตรวจสอบ นั้น เอาเปรียบราษฎรอย่างมาก นี่ประการ หนึ่ง อีกประการหนึ่งในช่วงระยะที่ไป สำรวจที่ที่จะตีราคานั้น มีการหาทางที่ไม่ ชอบด้วย การเพิ่มราคาขึ้นมา ดังที่สมาชิก นครปฐมได้กล่าว เรื่องนี้เป็นนามยก ออกบอกอยู่ในบรรดาผู้มีความสุจริตทั้งหลาย ชลประทานไปอยู่ที่ไหน ท่านที่เคารพ ท่าน รัฐมนตรี สมาชิก เคารพ ไปอยู่ที่ไหน อันธพาสไปที่นั่น ถ้าปาว กภาพสินธุ์ เวนคืนมาแล้วเท่าไร เงินยังไม่ให้เขา เชื้อนพองหนีบ เวนคืนแล้วเท่าไรเงินยังไม่ให้ เตียนวันพระราชกฤษฎีกาออกที่ มหาสารคาม ในท้องที่อำเภอเชียงยืน ในท้องที่อำเภอกันทรวิชัย กำลังชุกคลอง ส่งผ่าน เงินยังไม่ได้ให้เขา ราคาไม่เป็น

ธรรม บางคนไม่เป็นธรรม ถ้าวิ่งเต้น
เข้าหาเจ้าหน้าที่ราคาสูงขึ้น อย่างนี้แหละ
ที่ท่าน สมาชิกภาพ สิ้นธุ์ บอกว่า ชล ประ
ทาน ไปที่ ไหน มหาเศรษฐี เกิดขึ้น ที่นั่น
อันธพาลไปอยู่ด้วย วัชรราชอยู่แถวนั้น
วัชรฉายสักเอามาฆ่า ในบริเวณ กล้าย ๆ
กรมทหารที่เดียว พฤศจิกายนอย่างนี้แหละ
โปรดท่านได้ระมัดระวังและก็เอาใจใส่...

ประธานสภาผู้แทน: เกี่ยวครับ
ขอให้ถอนคำพูด กล้ายกรมทหาร อย่า
เอาเขาไปเปรียบเทียบ เพราะเขาไม่ได้
เกี่ยวข้องด้วย

นายดิ๊ก บุญเสริม (มหาสาร-
คาม): ขอโทษครับ ขอถอน คือเป็น
ขอบเขตในบริเวณแคมป์ (camp) อยู่
แล้วก็มีที่ทำสุรณเดือนบ้างอะไรบ้าง ล้วน
แต่เกิดเรื่องการเมืองชาติขึ้น ผมมีความ
ข้องใจในเรื่องนี้อยู่มานาน ต้องการที่
จะพูดถึงเรื่องเวลานั้น แต่ว่าผมไม่ซัด
ข้อง รับหลักการแน่นอน แต่ว่าให้ข้อ
คิดรัฐบาลที่จะไปแก้ไขอย่างที่สมาชิกผู้
มีเกียรติพูด ท่านรองประธานคนที่ ๑
ราษฎรของท่านอยู่กาฬสินธุ์ ท่านรู้ดีว่า
ที่เขตสหพันธ์ เช่นลำปางเป็นอย่างไร
เสร็จแล้วชุดคลองส่งผ่านไปบับดำมีเหล้า
ยาปล่าบั้งให้ คลองเปลี่ยนทิศทางไปทันที

นี่เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอยู่ที่บ้าน ปลา
แก้วใหญ่ บ้านหนองสอ ถิ่นของท่านผู้แทน
กาฬสินธุ์ ผมสืบทราบมาอย่างนี้ ท่าน
ประธานที่เคารพ พฤศจิกายนอย่างนี้แหละ
ผมจึงอยากจะท้วงติง อยากจะเสนอ
แนะให้ทางฝ่ายกระทรวงพัฒนาการแห่ง
ชาติให้ระมัดระวังเจ้าหน้าที่ของท่านให้
ได้กวัดข้นท่านยอมรับอยู่แล้วว่าคนหลาย
คนต้องมีคนช่วยอยู่ แต่ว่าส่วนใหญ่ถ้าคน
ชั่ว คนชั่วส่วนใหญ่อยู่ในคนส่วนมากทั้ง
หลายมันก็เสียหาย ประวัติชีวิตราชการ
ของท่านรัฐมนตรี เกียรติประวัติของท่าน
ชาวสะอาดบริสุทธิ์ ผมยอมรับแต่ว่า
บรรดากล้องของท่านนั้น ไม่ใช่ตัวเล็ก
นะ ตัวใหญ่ ๆ ท่านที่เคารพ ชั้นพิเศษ
ชั้นเอก ล้วนแต่เป็นนายช่างที่สำเร็จ
วิศวกรรมมาทั้งนั้น แล้วก็เจ้าหน้าที่จำแนก
ที่คิดคตอยู่ในกอง กรมชลประทานของ
ท่านนั้น เป็นเครื่องมือร่วมหากินกับผู้มี
อำนาจในท้องถิ่น อย่างที่พี่น้องที่เคย
มีเรื่องมา ที่กาฬสินธุ์ ก็เคยมีเรื่องมา
ผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ):
ตอบปัญหา ครั้งแรกเรื่อง ที่รณรงค์ส่งเสริม
ในการที่มาขอออกพระราชบัญญัตินี้เพื่อ

จะได้โอนกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์แต่ว่าได้จ่ายเงินไปก่อนเพราะเหตุว่าเจ้าอาวาส ท่านก็ต้องการเงินที่จะไปบำรุงวัด เราก็ได้ทำความตกลงกับมหาเถรสมาคมก็ให้การอนุมัติแล้วก็พอใจในคำตอบแทน ที่ดินของท่านในวัดรายนี้มีอยู่ ๒๐ ไร่ ๓ งาน กับ ๔๘ วา ที่นำไปใช้ก็เพียง ๔ ไร่ เท่านั้นเองก็ได้จ่ายเงินให้ท่านไปก่อนแต่ว่าจะได้กรรมสิทธิ์มาก็ต้องมาที่สถานีซึ่งขณะนี้รัฐบาล ได้มา ขออนุมัติ สมาน เพื่อจะให้เป็นไปตามกฎหมาย คือพระราชบัญญัติ โอน กรรมสิทธิ์ที่ ครรณี สงฆ์ เรื่องที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งกล่าวถึงเรื่อง คณะปฏิวัติ นั้น คณะปฏิวัติ ไม่มีแล้วมีแต่รัฐบาล ซึ่งอยู่ในความควบคุมของสถานี แล้วก็จะได้ปฏิบัติไปตามหน้าที่ และตามกฎหมายทุกประการ เรื่องเงินนั้นท่านกล่าวมาอีก ซึ่งผมขอรับรองว่าเราก็ได้ให้ทางกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเวนคืน ให้ทำบัญชีมาโดยด่วนว่ามีที่ดินแปลงใดบ้างที่ไม่มีข้อพิพาท โดยปราศจากข้อสงสัยแล้ว จะได้ดำเนินการจ่ายเงินให้ทันที ไม่ให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ผมขอเสนอเปิดอภิปรายรับท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า คุณทองดี ๆ ว่าอย่างไร

นายทองดี อีสราขวิน (เชียงใหม่) : ผมรู้สึกเสียใจเหลือเกินความจริงกฎหมาย ๓ ฉบับนี้เรารับหลักการแน่ แต่ท่านเควจะชี้หรือว่าท่านเห็นว่าถึงเวลาจะเปิดอภิปรายก็ขอความกรุณาถอน ท่านสมาชิกแห่งพรรค ส.ป.ท. ผู้มีเกียรติ ขอกรุณาถอน ข้าพเจ้าจะขอชี้ซักถามท่านรัฐมนตรีเพียง ประเด็นเดียวเท่านั้น นิดเดียว ขอความกรุณา ถ้าท่านมีใจสปอร์ตติง สปีริต (sporting-spirit) พอ กว้างขวางพอ ขอกรุณาถอนก่อน

ประธานสภาผู้แทน : คุณจะให้เปิดอภิปรายต่อไปหรือไม่

นายทองดี อีสราขวิน (เชียงใหม่) : ใช่ว่าให้เขาถอนเสียก่อนดีกว่าครับขอความกรุณา ใช้เวลาเพียง ๒-๓ นาทีเท่านั้น ขอความกรุณา

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ผมไม่ขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทน : เขาไม่
ถอน

นายทองดี อีสราชวน (เชิง
ใหม่) : เมื่อเขาไม่ขอลง ขำพเจ้า
ขอยืนหยัดเปิดอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใด
เห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อมี
ผู้ให้ปิดอภิปรายและมีผู้เสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป และมีสมาชิกรับรองครบ
แล้ว ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า
ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะเปิดอภิปราย
ต่อไป โปรดยกมือขึ้น อย่าเอาลง
นะครับ ยกขึ้นยกลงนะครับ ทำให้
เจ้าหน้าที่นับผิดนะครับ ขอความกรุณา
ยกเอาไว้เฉย ๆ ก่อนครับ ที่จริงที่ผิด
พลาดอาจจะเป็นเพราะว่ายกแล้วก็เอาขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๕๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้
ใดเห็นว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว
โปรดยกมือขึ้น โปรดยกไว้หนึ่ง ๆ ครับ

(มีสมาชิยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ต่อไปนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้
ว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระ

ราชบัญญัติตามระเบียบวาระที่ ๖. ๗.
และ ๘ ทั้งสามฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือ
ไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับ หลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับนี้ รัฐบาล
จะเสนอส่ง คณะ กรรมการ การ สามัญ หรือ
วิสามัญ

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) :
รัฐบาลขอเสนอส่ง คณะ กรรมการ การ
สามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาล
ขอเสนอส่ง คณะ กรรมการ การ สามัญ ชุด
การปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่ง คณะ

กรรมวิธีการสามัญชุกการ ปกครองพิจารณา กำหนดการแปรรูปคดีภายในกัวัน

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอแปรรูปคดีตามข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอให้แปรรูปคดีตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- อายุทธ ฝ่ายคุณวงศ์
- พูนศรี สุทบรรทัด
- ทินกร ปรีชาพันธ์
- สุข แสสนโกศิก
- สมบูรณ์ เศษสุภา
- ถวิล จันทรวาทัน
- อาณัติ กระสินธุ์
- สุธรรม สายศร
- วิมพ์ วิมสมาลัย

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีเป็นอันว่าที่ประชุมนี้กำหนดให้แปรรูปคดีตามข้อบังคับ

สำหรับการประชุมวันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

- อุดม พลอยสังวาลย์
- ธนู บุณยรังค์
- โฉมเฉลา สัพลากร
- ฉันทนา ชานบ้อม
- สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ
- จำรงค์ ใจอ่อนนุ่ม
- สินธุ์ชัย ช่อสตัยตี
- เปรมจิต บุณยะภาณูจน
- สมศรี ใจอ่อนนุ่ม
- พิลาส ขารุณัฐ
- สมชาย คาวอุดม
- สายสุนีย์ อรัญญิก
- मुखขงค์ เอกบุตร
- กรรณา ช่อสตัยตี

๑๓๖

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๕/ส.ค./๑๒

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๒ (สามัญ)

สุชนธ์ จิตรกถก

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แต่งอินทวัฒน์

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

รองเลขาธิการรัฐสภา

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

เลขาธิการรัฐสภา

พล.ต. ศ. สิริโยธิน

ประธานสภาผู้แทน